



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2021
COM(2021) 423 final

2021/0250 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Penningtvätt och finansiering av terrorism utgör ett allvarligt hot mot EU:s ekonomi och finansiella system liksom för medborgarnas säkerhet. Europol har beräknat att runt en procent av EU:s årliga bruttonationalprodukt har upptäckts vara inblandad i misstänkt ekonomisk verksamhet¹. Efter ett antal uppmärksammade fall av påstådd penningtvätt i kreditinstitut i EU antog kommissionen i juli 2019 ett paket², där man analyserade ändamålsenligheten i EU:s system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, så som det såg ut då, och kom fram till att reformer var nödvändiga. I samma anda betonades det i strategin för EU:s säkerhetsunion³ för 2020–2025 att EU:s ram för att bekämpa penningtvätt och motverka finansiering av terrorism måste stärkas för att skydda människor i EU från terrorism och organiserad brottslighet.

Den 7 maj 2020 lade kommissionen fram en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism⁴. I denna handlingsplan åtar sig kommissionen att vidta åtgärder för att stärka EU:s regler för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och se till att dessa regler efterlevs, samt fastslår följande sex prioriterade områden eller pelare:

1. Säkerställa en effektiv tillämpning av EU:s nuvarande regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. Fastställa ett enhetligt EU-regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
3. Få till stånd en tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism på EU-nivå.
4. Inrätta en stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter.
5. Kontrollera efterlevnaden av EU:s straffrättsliga bestämmelser och utbyta information på unionsnivå.
6. Stärka den internationella dimensionen av EU:s regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Pelare 1, 5 och 6 i handlingsplanen håller på att förverkligas medan det krävs lagstiftningsåtgärder för de andra. Detta förslag till förordning ingår i ett paket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bestående av fyra lagförslag som ska ses som en sammanhängande helhet med syftet att genomföra kommissionens handlingsplan från den 7 maj 2020 genom att inrätta ett nytt och mer enhetligt regelverk och institutionellt ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i EU. Paketet består av

¹ Europol, *From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact*, 2017.

² Meddelande från kommissionen, *Mot ett bättre genomförande av EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism* (COM(2019) 360 final), rapport från kommissionen om bedömningen av nyligen uppdagade fall av misstänkt penningtvätt i kreditinstitut i EU, (COM(2019) 373 final), rapport om bedömning av ramen för samarbete mellan finansunderrättelseenheter (COM(2019) 371 final), rapport om överstatlig riskbedömning (COM(2019) 370 final).

³ COM(2020) 605 final.

⁴ Meddelande från kommissionen om en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism, (C/2020/2800), EUT C 164, 13.5.2020, s. 21.

- ett förslag till förordning om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism⁵,
- detta förslag till direktiv om fastställande av mekanismer som medlemsstaterna bör inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849⁶,
- ett förslag till förordning om inrättande av en EU-myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*penningtvättsmyndigheten*)⁷,
- ett förslag till omarbetning av förordning (EU) 2015/847 så att kravet på att transaktioner ska kunna spåras även omfattar kryptotillgångar⁸.

Genom detta lagförslag, tillsammans med förslaget till en förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och förslaget till omarbetning av förordning (EU) 2015/847, uppnås målet att fastställa ett enhetligt EU-regelverk (pelare 2).

Både Europaparlamentet och rådet gav sitt stöd till den plan som kommissionen lade fram i handlingsplanen från maj 2020. I sin resolution av den 10 juli 2020 efterlyser Europaparlamentet stärkta EU-regler och välkomnar planerna på att se över EU:s institutionella struktur för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁹. Den 4 november 2020 antog Ekofinrådet slutsatser som stödde alla pelare i kommissionens handlingsplan¹⁰.

Att det behövs såväl harmoniserade regler genom en förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som stärkta regler för de nationella systemen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bekräftas av observationerna i kommissionens rapporter från 2019. I dessa rapporter fastställs det att tillsynen över ansvariga enheter varierar stort, vilket leder till skiftande utfall för företag som erbjuder tjänster i flera medlemsstater. Det fastställs även att finansunderrättelseenheter har ojämn tillgång till information, vilket begränsar deras möjligheter att samarbeta med varandra och att finansunderrättelseenheter inte har några gemensamma verktyg. Alla dessa omständigheter begränsar möjligheterna att upptäcka gränsöverskridande fall av penningtvätt och finansiering av terrorism. Eftersom det inte har funnits någon rättslig grund har det hittills heller inte varit möjligt att koppla samman bankkontoregister och datasöksystem, som är väsentliga verktyg för finansunderrättelseenheter och behöriga myndigheter.

För att åtgärda ovanstående problem och undvika skillnader i regelverken har alla regler som gäller för den privata sektorn lagts in i ett förslag till förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Eftersom medlemsstaterna behöver flexibilitet på detta område regleras dock organisationen av de institutionella systemen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på nationell nivå i detta förslag till direktiv.

⁵ COM(2021) 420 final

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁷ COM(2021) 421 final

⁸ COM(2021) 422 final

⁹ Europaparlamentets resolution av den 10 juli 2020 om en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism – kommissionens handlingsplan och annan utveckling på senare tid (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

¹⁰ Rådets slutsatser om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, 12608/20.

Detta förslag överför dock inte endast bestämmelser från det nuvarande direktivet till ett framtida direktiv; följande väsentliga ändringar görs i syfte att skapa större konvergens mellan tillsynsmyndigheternas och finansunderrättelseenheternas arbetssätt, samt vad gäller samarbetet mellan behöriga myndigheter:

- För att finansunderrättelseenheternas administrativa organisation inte ska påverka deras analytiska arbete eller deras möjligheter att samarbeta med varandra tydliggörs deras befogenheter och uppgifter, liksom den information som finansunderrättelseenheterna minst ska ha tillgång till.
- För att säkerställa att finansunderrättelseenheterna kan samarbeta effektivt inrättas ett system för gemensamma analyser. Dessutom ges rättslig grund till FIU.net-systemet.
- För att ge de ansvariga enheterna bättre förståelse för risker inrättas tydliga regler för återkoppling från finansunderrättelseenheterna. På samma sätt ges tydliga regler för återkoppling till finansunderrättelseenheterna så att dessa får kännedom om hur de finansunderrättelser de tillhandahåller används.
- Tillsynsmyndigheternas befogenheter och uppgifter förtydligas för att säkerställa att alla tillsynsmyndigheter har möjlighet att vidta lämpliga avhjälpande åtgärder. En offentlig myndighet får i uppdrag att utöva överinseende över självreglerande organ som fungerar som tillsynsansvariga, och vilka uppgifter denna myndighet ska ha beskrivs utförligt.
- Den riskbaserade tillsynen harmoniseras genom gemensamma riskkategoriseringsverktyg så att riskförståelsen inte blir olika i jämförbara situationer.
- För att förbättra samarbetet mellan tillsynsmyndigheter inrättas kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och mekanismer för tillsynssamarbete angående aktörer som erbjuder tjänster i flera medlemsstater inrättas.
- För att undvika ineffektivitet på grund av stuprörstänkande förtydligas samarbetet med andra myndigheter genom att särskilda situationer då samarbete är obligatoriskt anges.
- De som ansvarar för register över verkligt huvudmannaskap får förtydligade befogenheter så att det säkerställs att de kan inhämta aktuella, adekvata och korrekta uppgifter.
- För att kompensera för de nuvarande bristerna i lagstiftningen föreskrivs att bankkontoregister ska kopplas samman.
- För att säkerställa fullständig överensstämmelse med EU:s regler för skydd av personuppgifter införs krav på hur vissa kategorier av personuppgifter ska behandlas.

Å andra sidan lämnas bestämmelserna om riskbedömningar och insamlandet av statistik till största delen oförändrade, och dessa ses endast över för att ge en bild av vilka brister som konstaterats finnas i dagsläget, till exempel vad gäller att den överstatliga riskbedömningen görs för ofta och kraven på att samla in uppgifter om olaglig verksamhet.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag upphäver och ersätter det nu gällande direktivet (EU) 2015/849, ändrat genom direktiv (EU) 2018/843¹¹. Som tidigare nämnts ingår detta förslag i ett paket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som dessutom består av en förordning om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, en förordning om inrättande av penningtvättsmyndigheten och en omarbetning av förordning (EU) 2015/847. Detta paket med fyra lagförslag ska ses som en sammanhängande helhet, vars syfte är att genomföra kommissionens handlingsplan om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism från den 7 maj 2020 genom att ett nytt och mer enhetligt regelverk och institutionellt ramverk för penningtvätt och terrorismfinansiering inrättas i EU. Samtidigt som detta paket antas föreslår kommissionen även ändringar i direktiv 2019/1153¹² som ska ge de behöriga myndigheter som ansvarar för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott tillgång till systemet med sammankopplade centraliserade bankkontoregister.

Eftersom detta förslag bygger på direktiv (EU) 2015/849 är det förenligt med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF). Jämfört med det gällande direktivet leder detta förslag till ökad enhetlighet i och med att den tillsyn som utövas av självreglerande organ genom förslaget skulle ske under överinseende från en offentlig myndighet. Den överstatliga riskbedömningen ska även göras i enlighet med den bästa praxis som FATF beskriver (det vill säga vart fjärde år). I detta förslag ingår även de ändringar som blivit nödvändiga i och med FATF:s nya rekommendationer vad gäller bedömning och begränsning av riskerna för att riktade ekonomiska sanktioner inte tillämpas.

Att se till att lagstiftningen faktiskt efterlevs är avgörande för att stoppa penningtvätt och finansiering av terrorism. Kommissionen kommer att fortsätta att utnyttja alla medel och mekanismer för att kontrollera, inte endast att EU-kraven införlivas korrekt i nationell lagstiftning, utan även att denna lag faktiskt upprätthålls i praktiken i medlemsstaterna.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden och rättsliga instrument**

Detta förslag går i linje med de politiska mål som eftersträvas på unionsnivå, särskilt direktivet om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser¹³, direktivet om bekämpande av terrorism¹⁴ och direktivet om tillgång till finansiell information¹⁵, liksom den föreslagna ändringen av det direktivet som antas tillsammans med detta paket. Att endast bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism genom EU-lagstiftning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism räcker inte; denna lagstiftning påverkar och påverkas av många olika EU-lagar om finansiella tjänster och straffrätt, till exempel EU-lagar om betalningar och överföring (betaltjänstdirektivet, direktivet om betalkonton och direktivet

¹¹ Alla hänvisningar till *EU:s gällande lagstiftning om penningtvätt och finansiering av terrorism* i denna motivering ska tolkas som en hänvisning till detta direktiv.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF (EUT L 186, 11.7.2019, s. 122)

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 12 november 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF,

om elektroniska pengar¹⁶). Detta paket med förslag har utarbetats så att det ska vara förenligt med alla sådana instrument.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag till direktiv är artikel 114 i EUF-fördraget, samma rättsliga grund som för det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i EU. Artikel 114 är lämplig med tanke på det väsentliga hot mot den inre marknaden som penningtvätt och finansiering av terrorism utgör, liksom de ekonomiska förluster och störningar på gränsöverskridande nivå som kan förorsakas.

• Subsidiaritetsprincipen

I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna enligt artikel 5 i EU-fördraget kan förslagetets mål inte i tillräckligt hög grad uppnås av medlemsstaterna och därför bättre uppnås på unionsnivå. Detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

I kommissionens paket för bekämpning av penningtvätt från 2019 betonas hur brottslingar har kunnat utnyttja skillnader mellan medlemsstaternas system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Flöden med pengar från olaglig verksamhet och terrorismfinansiering kan skada stabiliteten i unionens finansiella system, och anseendet för det, liksom utgöra ett hot mot en väl fungerande inre marknad. Om åtgärder vidtas endast på nationell nivå kan det ha negativa effekter på den inre marknaden och bidra till fragmentering. EU-åtgärder är motiverade för att lika konkurrensvillkor ska upprätthållas inom hela unionen, det vill säga att enheter i alla medlemsstater omfattas av en enhetlig uppsättning krav avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Eftersom penningtvätt och finansiering av terrorism ofta är något som sker över gränserna är bra samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter nödvändig för att förhindra dessa brott. Många enheter som måste uppfylla krav avseende bekämpning av penningtvätt har gränsöverskridande verksamhet, och de nationella tillsynsmyndigheternas och finansunderrättelseenheternas olika sätt att arbeta gör att de inte kan skapa optimala rutiner för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på koncernnivå.

• Proportionalitetsprincipen

Proportionalitet har utgjort en väsentlig del i den konsekvensbedömning som medföljer förslaget, och alla alternativ som föreslås inom olika regleringsområden har utvärderats utifrån proportionalitetsprincipen. Eftersom penningtvätt och finansiering av terrorism till stor del är gränsöverskridande verksamheter måste alla medlemsstater agera samstämmigt och samordnat utifrån ett enhetligt regelverk. Detta förslag innebär dock inte någon total harmonisering eftersom det inte är förenligt med den riskbaserade grunden i EU:s system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och med de eventuella särskilda nationella regler som gäller för de behöriga myndigheterna på detta område. Medlemsstaterna har möjlighet att införa regler som går utöver de som föreskrivs i det paket med förslag där detta utkast till direktiv ingår men endast om dessa regler är motiverade ur ett riskbaserat perspektiv.

¹⁶ Direktiven (EU) 2015/2366, 2014/92 respektive 2009/110.

- **Val av instrument**

Ett direktiv från Europaparlamentet och rådet är ett ändamålsenligt instrument för en förlängning, med ändringar, av bestämmelserna i det gällande penningtvättsdirektivet, eftersom det inte är lämpligt att dessa bestämmelser är direkt tillämpliga som de skulle vara med en förordning, i synnerhet vad gäller behöriga myndigheters befogenheter och uppdrag och inrättandet av register över verkligt huvudmannaskap och bankkonton och tillgången till dessa register. Andra bestämmelser från det gällande penningtvättsdirektivet (vid behov med ändringar) har lagts in i det medföljande förslaget till förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten i befintlig lagstiftning**

En fullständig efterhandsutvärdering av EU:s gällande system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har ännu inte genomförts, mot bakgrund av den senaste tidens lagstiftningsmässiga utveckling. Det fjärde penningtvättsdirektivet antogs den 20 maj 2015, med en tidsfrist för införlivande av medlemsstaterna den 26 juni 2017. Det femte penningtvättsdirektivet¹⁷ antogs den 30 maj 2018, med en tidsfrist för införlivande den 10 januari 2020. Kontrollen av införlivandet pågår fortfarande. Kommissionens meddelande från juli 2019 och de ovannämnda medföljande rapporterna fungerar dock som en utvärdering av ändamålsenligheten i EU:s system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism så som det såg ut då.

- **Samråd med berörda parter**

Den samrådsstrategi som har legat till grund för detta förslag bestod av följande delar:

- Ett samråd om den färdplan där kommissionens handlingsplan tillkännages. Samrådet på kommissionens portal *Kom med synpunkter* pågick mellan den 11 februari och den 12 mars 2020 och 42 bidrag från en rad intressenter lämnades in.
- Ett offentligt samråd om de åtgärder som föreslås i handlingsplanen, som var öppet för allmänheten och alla intressentgrupper, inleddes den 7 maj 2020 och var öppet till och med den 26 augusti. I samrådet inkom 202 officiella bidrag.
- Ett riktat samråd med medlemsstaterna och behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna hade möjlighet att lämna synpunkter vid olika möten i expertgruppen för frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism, och EU:s finansunderrättelseenheter lämnade synpunkter vid möten i FIU-plattformen och skriftligen. Diskussionerna kompletterades med direkta samråd med medlemsstaterna och behöriga myndigheter som utfördes genom frågeformulär.
- En begäran om råd från Europeiska bankmyndigheten (EBA) i mars 2020. EBA lämnade sitt yttrande den 10 september.
- Den 23 juli 2020 avgav datatillsynsmannen ett yttrande om kommissionens handlingsplan.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

- Den 30 september 2020 anordnade kommissionen en högnivåkonferens med företrädare för nationella myndigheter och EU-myndigheter, Europaparlamentsledamöter, företrädare för den privata sektorn och det civila samhället samt den akademiska världen.

De berörda parternas synpunkter på handlingsplanen var på det stora hela positiva.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Vid utarbetandet av detta förslag förlitade sig kommissionen på kvalitativa och kvantitativa bevis som samlats in från erkända källor, däribland tekniska råd från EBA. Information om tillämpningen av reglerna om bekämpning av penningtvätt inhämtades också från medlemsstaterna via riktade frågeformulär.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömning¹⁸ som lades fram för nämnden för lagstiftningskontroll den 6 november 2020 och godkändes den 4 december 2020. Samma konsekvensbedömning åtföljer också andra lagstiftningsförslag som läggs fram i ett paket tillsammans med detta förslag. I sitt positiva yttrande föreslog nämnden för lagstiftningskontroll olika redaktionella förbättringar av konsekvensbedömningen. Dessa ändringar har därefter genomförts.

I konsekvensbedömningen tar kommissionen upp tre problem: bristen på tydliga och konsekventa regler, inkonsekvent tillsyn på den inre marknaden samt otillräcklig samordning och otillräckligt informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter. Det första av dessa problem är relevant för detta förslag, och följande alternativ övervägdes i fråga om detta:

- Att EU:s regler förblir som de är utan några ändringar.
- Att en högre grad av harmonisering säkerställs i de regler som gäller för ansvariga enheter och att det överläts åt medlemsstaterna att närmare ange de behöriga myndigheternas befogenheter och skyldigheter.
- Att en högre grad av harmonisering säkerställs i de regler som gäller för enheter som omfattas av skyldigheter avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism liksom för tillsynsmyndigheternas och finansunderrättelseenheternas befogenheter och skyldigheter.

Baserat på resultatet av konsekvensbedömningen är alternativ 3 det alternativ som föredras. Genom att införa en konsekvent och mer detaljerad strategi för ovanstående regler på EU-nivå skulle det bli möjligt att undanröja den nuvarande fragmenteringen, både när det gäller de ansvariga enheternas skyldigheter avseende penningtvätt och finansiering av terrorism och de behöriga myndigheternas arbete. Med tydligare regler för de behöriga myndigheternas

¹⁸ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – Konsekvensbedömningsrapport som åtföljer paketet med kommissionens lagstiftningsförslag om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och brottsbekämpning som omfattar

- utkast till förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- utkast till direktiv om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849,
- utkast till förordning om inrättande av en EU-myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i form av ett tillsynsorgan,
- utkast till omarbetning av förordning (EU) 2015/847,
- förslag till ändring av direktiv 2019/1153 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott.

uppgifter och befogenheter kan tillämpningen av regelverket kring bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bli mer enhetlig, samtidigt som det blir enklare att inrätta en EU-omfattande tillsynsmekanism och upptäcka misstänkta flöden och verksamheter.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Även om det, så som nämns ovan, ännu inte har gjorts någon formell efterhandsutvärdering eller kontroll av ändamålsenligheten i EU:s befintliga lagstiftning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kan ett antal punkter ändå tas upp med avseende på delar av det föreslagna övergripande paketet med åtgärder som kan leda till ytterligare förenkling och bättre effektivitet. För det första kommer ersättandet av vissa regler i ett direktiv med mer harmoniserade och direkt tillämpliga regler i en förordning att undanröja behovet av införlivande i medlemsstaterna och underlätta affärsverksamheten för gränsöverskridande enheter i EU. Om EU:s regelverk för bekämpning av penningtvätt inte längre ska gälla för personer som handlar med varor, vilket är kopplat till det föreslagna förbudet mot kontanttransaktioner överstigande 10 000 euro, befrias dessa personer dessutom från den administrativa bördan att till finansunderrättelseenheter lämna in rapporter om kontantbetalningar överstigande 10 000 euro. Med större harmonisering av reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på flera olika områden förenklas också samarbetet mellan tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter eftersom det blir mindre skillnader mellan deras regler och rutiner. Det nuvarande utkastet till direktiv innehåller endast vissa bestämmelser som måste införlivas i nationell lag och är därför kortare än det direktiv som det ersätter. De flesta områden som tas upp i direktiv (EU) 2015/849 återfinns nu i förslaget till förordning som medföljer detta förslag till direktiv.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har åtagit sig att säkerställa en hög skyddsnivå för de grundläggande rättigheterna. Alla tillsynsmyndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på nationell nivå och EU-nivå, liksom finansunderrättelseenheter, kommer att omfattas av tillämpliga dataskyddsregler¹⁹ när de hanterar personuppgifter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta utkast till direktiv har inga budgetkonsekvenser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förslaget innehåller en allmän plan för övervakning och utvärdering av effekterna på de specifika målen, enligt vilken kommissionen ska göra en första översyn efter fem år och minst tre år efter direktivets ikraftträdande och rapportera till Europaparlamentet och rådet om sina viktigaste slutsatser. Det förslag till förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som åtföljer detta förslag har samma utvärderingsbestämmelser, och utvärderingen av de två instrumenten kan kombineras i en rapport. Översynen ska genomföras i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning.

¹⁹ Allmänna dataskyddförordningen (förordning (EU) 2016/679) och interna dataskyddsregler för unionens institutioner, organ och byråer (förordning (EU) 2018/1725).

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Innehåll och tillämpningsområde

De flesta definitioner som är tillämpliga för detta utkast till direktiv återfinns i utkastet till medföljande förordning (i de fall då definitionerna är relevanta för båda instrumenten). Vissa begrepp definieras dock i detta utkast till direktiv i de fall då de aktuella begreppen inte är relevanta för den medföljande förordningen.

Genom detta utkast till direktiv kan medlemsstaterna låta kraven i den medföljande förordningen gälla även för andra sektorer som inte ingår i förordningens tillämpningsområde. De måste dock underrätta och förklara sin avsikt för kommissionen, som sedan har sex månader på sig att anta ett yttrande om planerna (efter samråd med penningtvättmyndigheten) och som kan välja att föreslå lagstiftning på EU-nivå i stället. Övergångsbestämmelser fastslås för ytterligare sektorer som redan ingår i nationell lagstiftning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism men inte i EU-lagstiftningen. Kommissionen kommer en gång om året att i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra en sammanställd förteckning över de sektorer som medlemsstaterna har beslutat ska ingå i förteckningen över ansvariga enheter.

Detta utkast till direktiv innehåller även särskilda regleringskrav som medlemsstaterna måste införliva i sin nationella lagstiftning för vissa sektorer. Det gäller krav på antingen tillstånd eller registrering för valutaväxlings- och checkinlösningskontor och tjänsteleverantörer till trustar och bolag och på att tillhandahållare av speltjänster måste regleras.

Genom detta utkast till direktiv kan tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där utgivare av elektroniska pengar, betaltjänsteleverantörer och leverantörer av kryptotillgångstjänster verkar enligt friheten att tillhandahålla tjänster utse kontaktpunkter i de medlemsstaterna. Penningtvättmyndigheten ska lägga fram förslag till tekniska tillsynsstandarder där det klargörs i vilka fall detta gäller.

I detta utkast till direktiv bekräftas även de redlighetskrav på högre chefer i vissa ansvariga enheter som finns i det nuvarande regelverket och som kompletterar lämplighetskraven i andra unionsakter, och det förtydligas att vissa krav även gäller de verkliga huvudmännen för dessa ansvariga enheter. För andra ansvariga enheter bekräftas att personer som dömts för penningtvätt, brott till penningtvätt eller finansiering av terrorism inte får driva sådana enheter. Genom detta utkast till direktiv tilldelas nationella tillsynsmyndigheter vissa befogenheter över den högsta ledningen i vissa ansvariga enheter, särskilt när det gäller fällande domar för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Riskbedömning

De krav på att kommissionen regelbundet ska genomföra bedömningar av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism på EU-nivå som finns i det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kvarstår, men tidsintervallet för bedömningarna har utökats till vart fjärde år. Bedömningen ska göras utifrån uppgifter från penningtvättmyndigheten framlagda i ett yttrande och åtföljas av rekommendationer till medlemsstaterna om vilka åtgärder som bör genomföras mot de risker som har identifierats. Kommissionen ska även vart fjärde år inför Europaparlamentet och rådet redogöra för de åtgärder som vidtagits utifrån vad som framkommit i bedömningen.

Nationella riskbedömningar ska fortfarande genomföras av medlemsstaterna men med ett tidsintervall på minst vart fjärde år och med vissa tillägg till syftena och metoderna för sådana bedömningar. Medlemsstaterna måste även fortsätta att föra omfattande statistik om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och en gång om året skicka över statistiken till kommissionen. Kommissionen kan komma att anta en genomförandeakt om metoderna för denna statistik.

Register och mekanismer för verkliga huvudmän, bankkonton och fastigheter

Medlemsstaternas skyldighet att inrätta och föra register över verkliga huvudmän i juridiska enheter och konstruktioner, som finns i det gällande penningtvättsdirektivet, kvarstår. Bland annat finns bestämmelser om tillgången till dessa register, till exempel för allmänheten, samt om möjliga undantag för tillgång i motiverade fall. Den gränsöverskridande sammankopplingen av dessa register genom systemet för sammanlänkning av register med uppgifter om verkligt huvudmannaskap (Beneficial Ownership Registers Interconnection System, Boris) finns kvar.

Följande är nya bestämmelser i detta förslag som inte redan finns i det gällande regelverket: en genomförandeakt från kommissionen om hur uppgifterna om verkligt huvudmannaskap ska föras in i registren, bestämmelser avseende fall då det råder tvivel om huruvida uppgifterna om verkligt huvudmannaskap är riktiga eller där verklig huvudman inte kan fastställas, ytterligare bestämmelser avseende fall då avvikelser i uppgifterna identifierats, befogenheter för de enheter som underhåller registren, krav på medlemsstaterna att underrätta kommissionen om vilka behöriga myndigheter som har beviljats tillgång till registren och vilken typ av tillgång de har, samt krav på att uppgifterna måste ligga kvar i registren i minst fem år.

Medlemsstaternas skyldighet att upprätta och upprätthålla mekanismer, som ett centralt register eller en central databas, varifrån det går att få fram uppgifter om vem som innehar bankkonton och bankfack, som finns i det gällande penningtvättsdirektivet, kvarstår. Medlemsstaterna måste informera kommissionen inte endast om egenskaperna hos dessa mekanismer utan även om vilka kriterier som styr vilka uppgifter som läggs in i dessa register. Enligt förslaget ska dessa mekanismer även sammankopplas över gränserna med kommissionens genomförandeakter med tekniska specifikationer och förfaranden för hur mekanismerna ska kopplas samman i en gemensam åtkomstpunkt, som kommissionen ska upprätta och driva. Medlemsstaterna måste säkerställa att uppgifterna i de nationella mekanismerna alltid är aktuella och tillgängliga via den gränsöverskridande sammankopplingen. Finansunderrättelseenheter måste ha tillgång till mekanismerna, även de som är sammankopplade från andra medlemsstater.

Kravet på att medlemsstaterna ska ge finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter tillgång till nationella fastighetsregister, som finns i det gällande penningtvättsdirektivet, kvarstår och den minsta obligatoriska tillgången fastställs. Medlemsstaterna måste underrätta kommissionen om vilka behöriga myndigheter som ges tillgång till dessa register och hur omfattande deras tillgång är.

Finansunderrättelseenheter

Förslaget bygger vidare på de bestämmelser som finns i det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om att medlemsstater ska upprätta operationellt oberoende finansunderrättelseenheter på nationell nivå som ska ta emot och

analysera anmälningar om misstänkta transaktioner och misstänkta aktiviteter från ansvariga enheter. Dessa befintliga bestämmelser handlar om samarbete och informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter, om hur information från andra finansunderrättelseenheter ska användas och om hur denna information får spridas vidare.

De nya bestämmelserna om finansunderrättelseenheter innehåller förtydliganden om finansunderrättelseenheternas ansvar vad gäller finansiell analys och om deras operativa oberoende, resurser och säkerhet, en förteckning över de uppgifter som finansunderrättelseenheterna minst måste ha tillgång till, bestämmelser om informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter, bland annat om skyldighet att återkoppla om hur informationen har använts, förtydliganden om finansunderrättelseenheternas befogenheter att stoppa transaktioner, vilket de måste göra inom 48 timmar från det att de har fått in en anmälan om en misstänkt transaktion eller aktivitet och en utökning av deras befogenhet så att de även kan spärra bankkonton i motiverade fall. Ytterligare information om hur informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter ska gå till fastställs: Utbytena måste ske genom nätverket FIU.net, och medlemsstaterna måste underrätta kommissionen om alla undantag för information som kan vidarebefordras via nätverket. Penningtvättmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder som ska harmonisera formaten för informationsutbytet. Denna myndighet ska även ta fram riktlinjer med kriterier för när en anmälan om misstänkta transaktioner eller aktiviteter ska anses kunna vara av intresse för finansunderrättelseenheter i andra medlemsstater. Finansunderrättelseenheterna ska sammanställa årliga redogörelser om sin verksamhet och upplysa de ansvariga enheterna om hur deras anmälningar om misstänkta transaktioner och aktiviteter har använts, samt upplysa tullmyndigheterna om vad den information som de lämnat in till finansunderrättelseenheterna om hur mycket kontanter som fysiskt har förts in eller ut ur unionen har lett till. Det finns även en annan bestämmelse som förtydligar begreppet *gemensamma analyser* som ska utföras av finansunderrättelseenheterna och som beskriver rutinerna för hur dessa analyser ska gå till.

Penningtvättstillsyn

Förslaget bygger på bestämmelserna i det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt vilka medlemsstaterna ska inrätta nationella tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ska utöva tillsyn över ansvariga enheter och om dessa myndigheters uppgifter, befogenheter och ansvarsområden samt om samarbetet mellan dem och finansunderrättelseenheter och mellan dem och tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

De nya bestämmelserna innehåller förtydliganden om tillsynsmyndigheternas uppgifter och befogenheter, krav på att nationella tillsynsmyndigheter ska överlämna information till ansvariga enheter samt förtydliganden om riskbaserad tillsyn, bland annat riktlinjer, som ska tas fram av penningtvättmyndigheten, om vad en riskbaserad metod innebär, liksom tekniska tillsynsstandarder om en metod för att bedöma och klassificera de ansvariga enheternas inneboende och kvarvarande risker och om hur ofta en översyn ska genomföras. Förtydliganden ges om vilka befogenheter tillsynsmyndigheterna har då ansvariga enheter verkar enligt friheten att tillhandahålla tjänster och vid grupp-tillsyn. Vad gäller detta ska penningtvättmyndigheten utarbeta tekniska tillsynsstandarder med utförliga beskrivningar av vilka uppgifter hem- respektive värdlandets tillsynsmyndigheter har, samt av hur samarbetet mellan dem ska gå till.

För gränsöverskridande kredit- eller finansinstitut med verksamhet i flera medlemsstater måste ett tillsynskollegium för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

inrättas i de fall då vissa kriterier uppfylls. Penningtvättsmyndigheten ska utarbeta tekniska tillsynsstandarder om de allmänna villkoren för hur tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska fungera. Det finns även bestämmelser för samarbetet med finansiella tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

Självreglerande organ

Det finns ett nytt avsnitt om självreglerande organ som inte finns i det nuvarande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Om en medlemsstat överlåter tillsyn avseende penningtvätt och finansiering av terrorism till ett självreglerande organ måste en myndighet i sin tur utöva tillsyn över det organet och säkerställa att det organet utför sina uppgifter enligt högsta tänkbara normer. Den aktuella tillsynsmyndigheten måste ha tillräckliga befogenheter, bland annat befogenhet att inhämta information, och ska varje år offentliggöra en rapport om sin verksamhet och om verksamheten i det självreglerande organ som man har tillsynsansvar över.

Administrativa åtgärder och sanktioner

Bestämmelserna om sanktioner utgår från det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och enligt dessa måste medlemsstaterna se till att det finns administrativa åtgärder och sanktioner som kan sättas in då ansvariga enheter upprepade gånger eller systematiskt begår allvarliga överträdelser av väsentliga delar av regelverket, samt specificera de lägsta och högsta möjliga sanktionsavgifterna och se till att utdömda påföljder offentliggörs, att visselblåsare skyddas och att det är möjligt att utbyta information om påföljder.

De nya bestämmelserna innehåller ett förtydligande om andra administrativa åtgärder än sanktioner för mindre allvarliga överträdelser samt krav på att medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och penningtvättsmyndigheten om vilket system de tillämpar för att utdöma administrativa sanktioner eller åtgärder. Det specificeras vilka omständigheter som ska tas i beaktande i avgörandet av vilket slag av administrativa sanktioner eller åtgärder som ska utdömas och vilken nivå det ska vara på dem. Penningtvättsmyndigheten ska utarbeta tekniska tillsynsstandarder med definitioner av indikatorer som ska användas för att klassificera allvarlighetsnivån i överträdelser samt definitioner av kriterier som ska beaktas när nivån på de administrativa sanktionerna fastställs och när administrativa åtgärder vidtas.

Samarbete

Bestämmelserna om samarbetet mellan tillsynsmyndigheter, finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter bygger på det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bland annat gällande samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och fall då myndigheterna har tystnadsplikt.

De nya bestämmelser som har lagts till i detta förslag inbegriper bland annat ett tillägg av hänvisningar till penningtvättsmyndigheten och en skyldighet för andra organ att samarbeta med den myndigheten. De nuvarande bestämmelserna som ska säkerställa gott samarbete med myndigheter som utövar tillsyn över finansinstitut förstärks med ytterligare specifikationer, liksom med resolutionsmyndigheter och myndigheter som ansvarar för tillsyn över kreditinstitut avseende efterlevnad av betalkontodirektivet och det andra betaltjänstdirektivet. De finansiella tillsynsmyndigheterna och finansunderrättelseenheterna ska årligen rapportera till penningtvättsmyndigheten om sitt samarbete med dessa myndigheter. Bestämmelser avseende samarbete med revisorer har lagts till, och penningtvättsmyndigheten ska utarbeta riktlinjer om detta samarbete.

Slutbestämmelser

Behandlingen av personuppgifter i detta förslag, liksom i det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, måste följa förordning (EU) 2016/679 eller förordning (EU) 2018/1725 i de fall då behandlingen görs av unionens institutioner, byråer eller organ.

Kommissionen ska bistås av en kommitté, särskilt för att ta fram genomförandeakterna.

Bestämmelser för att överlåta ansvaret för FIU.net från kommissionen till penningtvättsmyndigheten finns.

Direktiv 2015/849 i dess ändrade lydelse (det gällande regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism) upphävs. Det föreslagna direktivet träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Direktivet ska ha införlivats i nationell lagstiftning senast två år efter att det har trätt i kraft. Kommissionen måste först se över och utvärdera detta direktiv senast fem år efter att det har börjat tillämpas och därefter vart tredje år.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om de mekanismer som medlemsstaterna ska inrätta för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849³ utgör det huvudsakliga rättsliga instrumentet för att förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism. I det direktivet fastställs en övergripande rättslig ram som ytterligare förstärks av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843⁴ där nya risker tas upp och insynen i verkligt huvudmannaskap ökas. Direktiv (EU) 2015/849 har haft stor effekt, men trots det har erfarenheten visat att det bör förbättras ytterligare för att riskerna på lämpligt sätt ska kunna minskas och kriminella försök att missbruka unionens finansiella system för brottsliga ändamål effektivt upptäckas.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C , , s. .

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 43)

- (2) Sedan direktiv (EU) 2015/849 trädde i kraft har flera områden identifierats där ändringar är nödvändiga för att säkerställa att unionens finansiella system har den motståndskraft och förmåga som behövs för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (3) Vid tillämpningen av direktiv (EU) 2015/849 har det framkommit att det finns betydande variationer i de förhållningssätt och rutiner som de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna tillämpar, liksom att det inte finns några tillräckligt ändamålsenliga system för gränsöverskridande samarbete. Tydligare krav bör därför fastställas eftersom det skulle underlätta samarbetet i unionen, samtidigt som medlemsstaterna kan ta hänsyn till de specifika särdragen i sina nationella system.
- (4) Detta nya instrument ingår i ett omfattande paket som syftar till att stärka unionens ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Tillsammans kommer detta instrument, förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*], förordning [*infoga hänvisning – förslag till omarbetning av förordning (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*] och förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*] att utgöra den rättsliga ram som reglerar de krav på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ska uppfyllas av ansvariga enheter, liksom grund för unionens institutionella ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som inbegriper inrättandet av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*penningtvättsmyndigheten*).
- (5) Penningtvätt och finansiering av terrorism sker ofta i en internationell miljö. Att anta åtgärder på EU-nivå, utan att beakta internationell samordning och internationellt samarbete, skulle få mycket begränsad verkan. De åtgärder som antas av unionen på området bör därför vara förenliga med, och minst lika stränga som, andra åtgärder vidtagna på internationell nivå. När unionen vidtar åtgärder bör särskild hänsyn även i fortsättningen tas till rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) samt instrument från andra internationella organ som aktivt bekämpar penningtvätt och finansiering av terrorism. För att bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism ska kunna effektiviseras bör de relevanta unionsrättsakterna, där så är lämpligt, anpassas till de internationella standarderna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och spridning som FATF antog i februari 2012 (nedan kallade *de reviderade FATF-rekommendationerna*) och senare ändringar av dessa standarder.
- (6) De finns särskilda hot, risker och sårbarheter förknippade med penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar vissa ekonomiska sektorer på nationell nivå och som på ett mycket tydligt sätt minskar medlemsstaternas förmåga att bidra till integriteten och sundheten i unionens finansiella system. Det är därför lämpligt att medlemsstaterna, efter att ha fastställt vilka dessa sektorer och särskilda risker är, har möjlighet att tillämpa kraven avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism även på andra sektorer än de som omfattas av förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*]. För att bevara effektiviteten på den inre marknaden och i unionens system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör kommissionen, med stöd från penningtvättsmyndigheten, ha möjlighet att göra en bedömning av om medlemsstaternas planerade beslut att tillämpa krav på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på fler sektorer är berättigade. I de fall då det som är bäst för unionen bäst uppnås på unionsnivå vad gäller vissa specifika sektorer bör kommissionen underrätta den aktuella medlemsstaten om att kommissionen ämnar vidta åtgärder på unionsnivå i

stället och att medlemsstaten bör avstå från att vidta de aktuella planerade nationella åtgärderna.

- (7) Med tanke på de särskilda sårbarheterna vad gäller penningtvätt som har iakttagits vid utgivning av elektroniska pengar och tillhandahållande av betal- och kryptotillgångstjänster bör det vara möjligt för medlemsstaterna att kräva att leverantörer av sådana tjänster som är etablerade på deras territorier i annan form än filialer och vars huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat utser en central kontaktpunkt. Denna centrala kontaktpunkt, som agerar på uppdrag av det institut som utsett den, ska säkerställa att de aktuella driftsställen följer reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (8) När det gäller valutaväxlingskontor, checkinlösningskontor, tjänsteleverantörer till truster eller bolag eller tillhandahållare av speltjänster bör tillsynsmyndigheterna säkerställa att de personer som faktiskt leder dessa enheters verksamhet, samt de verkliga huvudmännen för dessa enheter, agerar med ärlighet och integritet och att de har de kunskaper och den kompetens som krävs för att utföra sina arbetsuppgifter. Kriterierna för att avgöra om en person uppfyller de kraven eller inte bör åtminstone avspegla behovet av att skydda dessa enheter från att missbrukas av sina förvaltare eller verkliga huvudmän i kriminella syften.
- (9) För att bedöma om personer som innehar en ledande befattning i ansvariga enheter, eller på annat sätt styr sådana enheter, är lämpliga bör allt informationsutbyte om fällande domar i brottmål ske i enlighet med rådets rambeslut 2009/315/RIF⁵ och rådets beslut 2009/316/RIF⁶.
- (10) Kommissionen har goda möjligheter att ha överblick över särskilda gränsöverskridande hot som kan påverka den inre marknaden och som inte kan identifieras och effektivt bekämpas av de enskilda medlemsstaterna. Kommissionen bör därför anförtros ansvaret att samordna bedömningen av de risker som har samband med gränsöverskridande verksamhet. Medverkan av relevanta experter, till exempel expertgruppen för frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism och företrädare för finansunderrättelseenheterna, samt i förekommande fall andra organ på unionsnivå, är avgörande för riskbedömningsprocessens effektivitet. Nationella riskbedömningar och erfarenheter är också en viktig informationskälla i denna process. En sådan bedömning av de gränsöverskridande riskerna genom kommissionens försorg bör inte innebära behandling av personuppgifter. Under alla omständigheter bör personuppgifter vara helt anonymiserade. Medlemsstaternas och unionens tillsynsmyndigheter för uppgiftsskydd bör involveras endast om bedömningen av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism påverkar enskilda personers integritet och uppgiftsskydd.
- (11) Resultaten från riskbedömningarna på unionsnivå kan hjälpa behöriga myndigheter och ansvariga enheter att identifiera, förstå, hantera och minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism, liksom riskerna för att riktade ekonomiska påföljder inte tillämpas eller kringgås. Det är därför viktigt att resultaten från riskbedömningen offentliggörs.

⁵ Rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF (EUT L 93, 7.4.2009, s. 33).

⁶ Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23)

- (12) Medlemsstaterna är de som har bäst möjligheter att identifiera, bedöma, förstå och avgöra hur riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar dem direkt kan minskas. Varje enskild medlemsstat bör därför vidta lämpliga åtgärder i ett försök att på ett noggrant sätt fastställa, bedöma och förstå de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som man är utsatt för, liksom riskerna för att riktade ekonomiska sanktioner inte verkställs eller kringgås, samt utforma en sammanhängande nationell strategi innehållande åtgärder mot dessa risker. Dessa nationella riskbedömningar bör regelbundet uppdateras och inbegripa en beskrivning av den institutionella strukturen och de allmänna förfarandena i medlemsstaternas system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, samt av vilka personella och ekonomiska resurser som avsatts, i den mån sådan information finns att tillgå.
- (13) Vid behov bör resultaten från riskbedömningarna utan otillbörlig fördröjning göras tillgängliga för de ansvariga enheterna, så de kan identifiera, förstå, hantera och minska sina egna risker.
- (14) För att riskerna i högre utsträckning ska kunna identifieras, förstås, hanteras och minskas på unionsnivå bör medlemsstaterna dessutom göra resultaten från sina riskbedömningar tillgängliga för varandra, kommissionen och penningtvättsmyndigheten.
- (15) För att kunna granska effektiviteten i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör medlemsstaterna föra statistik på detta område och förbättra kvaliteten på denna statistik. För att förbättra kvaliteten på och samstämmigheten hos de statistiska uppgifterna insamlade på unionsnivå bör kommissionen och penningtvättsmyndigheten fortlöpande övervaka situationen i hela unionen beträffande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt offentliggöra regelbundna översikter.
- (16) FATF har utarbetat standarder för hur jurisdiktioner kan identifiera och bedöma riskerna för att riktade ekonomiska sanktioner relaterade till finansiering av spridning inte verkställs eller kringgås och för hur de kan vidta åtgärder för att minska dessa risker. De nya standarder som FATF har infört ersätter eller undergräver inte de befintliga stränga kraven på att länder ska utdöma riktade ekonomiska sanktioner för att följa de relevanta förordningarna från FN:s säkerhetsråd om förebyggande, bekämpande och avbrytande av spridning av massförstörelsevapen och finansieringen av sådan spridning. Dessa befintliga skyldigheter, som har genomförts på unionsnivå genom rådets beslut 2010/413/Gusp⁷ och (Gusp) 2016/849⁸ samt rådets förordningar (EU) 267/2012⁹ och (EU) 2017/1509¹⁰, förblir strikta regelbaserade skyldigheter som är bindande för alla fysiska och juridiska personer inom unionen.
- (17) För att återspegla den senaste utvecklingen på internationell nivå införs genom detta direktiv krav på att medlemsstaterna ska identifiera, förstå, hantera och minska

⁷ 2010/413/Gusp: Rådets beslut av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, 27.7.2010, s. 39).

⁸ Rådets beslut (Gusp) 2016/849 av den 27 maj 2016 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av beslut 2013/183/Gusp (EUT L 141, 28.5.2016, s. 79).

⁹ Rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, 24.3.2012, s. 1).

¹⁰ Rådets förordning (EU) 2017/1509 av den 30 augusti 2017 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea och om upphävande av förordning (EG) nr 329/2007 (EUT L 224, 31.8.2017, s. 1).

riskerna för att riktade ekonomiska sanktioner som rör finansiering av spridning inte verkställs eller kringgås på medlemsstats- eller unionsnivå.

- (18) Centrala register över verkligt huvudmannaskap är av avgörande vikt för att det ska gå att motverka missbruk av juridiska enheter. För att säkerställa att registren med uppgifter om verkliga huvudmän är lättillgängliga och innehåller uppgifter av hög kvalitet bör enhetliga regler om hur dessa uppgifter ska samlas in och lagras införas.
- (19) I syfte att öka öppenheten för att motverka missbruk av juridiska enheter bör medlemsstaterna säkerställa att uppgifter om verkligt huvudmannaskap i full överensstämmelse med unionsrätten lagras i ett centralt register utanför bolagen. Medlemsstaterna kan för detta ändamål använda en central databas, där information om verkligt huvudmannaskap samlas in, eller bolagsregistret eller ett annat centralt register. Medlemsstaterna kan besluta att ansvariga enheter ska ansvara för att föra in uppgifterna i registret. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa uppgifter görs tillgängliga för de behöriga myndigheterna och finansunderrättelseenheterna samt för de ansvariga enheterna när dessa enheter vidtar åtgärder för kundkänedom.
- (20) Uppgifter om verkligt huvudmannaskap för trustar och liknande juridiska konstruktioner bör registreras där trustförvaltarna och personer som innehar likvärdiga ställningar i liknande juridiska konstruktioner är etablerade eller bosatta. För att säkerställa effektiv övervakning och registrering av uppgifter om verkligt huvudmannaskap avseende trustar och liknande juridiska konstruktioner krävs dessutom samarbete mellan medlemsstaterna. Genom att sammankoppla medlemsstaternas register över verkliga huvudmän för trustar och liknande juridiska konstruktioner skulle denna information bli tillgänglig, och det skulle också säkerställas att samma trustar och liknande juridiska konstruktioner inte registreras flera gånger inom unionen.
- (21) Snabb tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap bör säkerställas på ett sådant sätt att all risk för att det berörda bolaget får kännedom om det undviks.
- (22) Att uppgifterna i registren över verkligt huvudmannaskap är korrekta är av grundläggande betydelse för alla berörda myndigheter och andra som har rätt att ta del av uppgifterna och för att välgrundade, lagenliga beslut ska kunna fattas utifrån dem. Om registerförarna efter noggrann analys finner att det finns tillräckliga skäl att tvivla på att de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som finns i registren är riktiga bör det finnas krav på att berörda juridiska enheter och juridiska konstruktioner ska tillhandahålla ytterligare information utifrån en riskkänslighetsanalys. Det är även viktigt att medlemsstater ger den enhet som ansvarar för registerföringen tillräckliga befogenheter att kontrollera det verkliga huvudmannaskapet och riktigheten i de uppgifter som lämnas in till den och att finansunderrättelseenheten underrättas om alla misstankar som uppstår. Befogenheterna bör omfatta rätt att genomföra inspektioner på plats hos de juridiska enheterna.
- (23) Rapportering av avvikelser mellan uppgifter om verkligt huvudmannaskap som finns i de centrala registren och de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som de ansvariga enheterna, och i förekommande fall behöriga myndigheter, har tillgång till är ett ändamålsenligt sätt att kontrollera uppgifters riktighet. Alla sådana avvikelser bör utan otillbörligt dröjsmål kunna identifieras, rapporteras och rättas till.
- (24) För att säkerställa att mekanismen för rapportering av avvikelser är proportionerlig och att fokus i den ligger på att upptäcka oriktiga uppgifter om verkligt huvudmannaskap bör medlemsstaterna tillåta att de ansvariga enheterna kräver att deras kunder ska rätta

till avvikelser av tekniskt slag direkt hos enheten med ansvar för de centrala registren. Detta alternativ gäller endast lågrisk kunder och sådana fel som är av tekniskt slag, som mindre stavfel, och där det är uppenbart att dessa fel inte förhindrar identifiering av de verkliga huvudmännen eller påverkar riktigheten i uppgifterna.

- (25) Om finansunderrättelseenheternas och andra behöriga myndigheternas rapportering av en avvikelse skulle äventyra en pågående brottsutredning bör finansunderrättelseenheterna eller de behöriga myndigheterna skjuta upp rapporteringen av avvikelsen till den tidpunkt då orsakerna till att inte rapportera inte längre föreligger. Dessutom bör finansunderrättelseenheter och behöriga myndigheter inte rapportera en avvikelse om detta skulle stå i strid med en konfidentialitetsbestämmelse i nationell rätt eller utgöra en straffbar informationsläcka.
- (26) För att lika villkor ska säkerställas i tillämpningen av begreppet verkligt huvudmannaskap är det av yttersta vikt att juridiska enheter över hela unionen åtnjuter enhetliga rapporteringskanaler och sätt. Därför bör formerna för inlämning av uppgifter om verkligt huvudmannaskap till aktuell nationell registerförare vara enhetliga och garantera öppenhet och rättssäkerhet.
- (27) För att säkerställa lika villkor mellan olika juridiska former bör förvaltare också vara skyldiga att inhämta och bevara uppgifter om verkligt huvudmannaskap och att förmedla de uppgifterna till ett centralt register eller en central databas.
- (28) Offentlig tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap kan också innebära att civilsamhället, inbegripet media och det civila samhällets organisationer, får större möjlighet att granska uppgifterna och bidrar till att bevara förtroendet för det finansiella systemets integritet. Det kan bidra till att bekämpa missbruk av företag och andra juridiska enheter och juridiska konstruktioner för penningtvätt eller finansiering av terrorism, både genom att underlätta utredningar och genom anseendeeffekter, eftersom de verkliga huvudmännens identitet är känd för alla som inleder en affärsförbindelse med en enhet. Det kan dessutom göra det lättare för ansvariga enheter såväl som myndigheter i tredjeländer som deltar i kampen mot sådana brott att få snabb och effektiv tillgång till uppgifter. Tillgång till sådana uppgifter skulle också underlätta utredningar om penningtvätt, förbrott till penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (29) Förtroendet för finansmarknaderna hos investerare och allmänheten är till stor del beroende av ett tillförlitligt system för offentlig tillgång till information som ger insyn i det verkliga huvudmannaskapet och företagets kontrollstrukturer. Detta gäller i synnerhet för system för företagsstyrning som kännetecknas av ett koncentrerat ägarskap, som det i unionen. Å ena sidan kan stora investerare med betydande rösträtt eller kapitalandelar främja långsiktig tillväxt och långsiktiga företagsresultat. Å andra sidan kan kontrollerande verkliga huvudmän med stora röstandelar ha incitament att styra företagets tillgångar och möjligheter för personlig vinning på bekostnad av minoritetsinvestorerna. Den potentiella ökningen av förtroendet för finansmarknader bör ses som en positiv sidoeffekt och inte som syftet med att öka transparensen, vilket är att skapa förhållanden som i mindre utsträckning kan användas för penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (30) Investerares och allmänhetens förtroende för finansmarknaderna är till stor del beroende av ett tillförlitligt system för offentlig tillgång till information som skapar transparens om verkliga huvudmannaskap och kontrollstrukturer för företag och andra juridiska enheter liksom för vissa typer av trustar och liknande juridiska

konstruktioner. Medlemsstaterna bör därför ge tillgång till uppgifterna om verkligt huvudmannaskap på ett tillräckligt konsekvent och samordnat sätt genom att fastställa förtroendehöjande regler för offentlig tillgång, så att tredje parter i hela unionen kan bedöma vilka som är de verkliga huvudmännen för företag och andra juridiska enheter samt, i de fall då det finns ett berättigat intresse, för vissa typer av truster och liknande juridiska konstruktioner.

- (31) Med avseende på såväl företag och andra juridiska enheter bör en rimlig balans eftersträvas, i synnerhet mellan allmänhetens intresse av penningtvätt och finansiering av terrorism förhindras och de registrerades grundläggande rättigheter. För att minimera den potentiella skadan för de verkliga huvudmännen bör den uppsättning uppgifter som ska göras offentligt tillgänglig vara begränsad, tydligt och uttömmande definierad och av allmän karaktär. Samtidigt bör den information som görs offentligt tillgänglig inte väsentligt skilja sig från de uppgifter som för närvarande samlas in. För att begränsa intrånget i rätten till respekt för privatlivet i allmänhet, och i rätten till skydd för personuppgifter i synnerhet, bör uppgifterna huvudsakligen hänföra sig till ställningen som verklig huvudman för företag och andra juridiska enheter och bör endast avse den ekonomiska verksamhet som de verkliga huvudmännen bedriver. I fall då den ledande befattningshavaren har identifierats som den verkliga huvudmannen enbart ex officio, och inte på grund av ägarintresse eller kontroll genom andra medel, bör detta tydligt anges i registren.
- (32) När det gäller klassiska truster och andra juridiska konstruktioner ska uppgifterna vara tillgängliga för allmänheten så länge berättigat intresse kan påvisas. Detta ska även gälla i de fall då en fysisk eller juridisk person inger en begäran avseende en trust eller en liknande juridisk konstruktion som innehar eller äger en kontrollpost i en juridisk enhet som är registrerad eller grundad utanför unionen genom direkt eller indirekt ägande, inbegripet genom innehavaraktier eller genom kontroll på annat sätt. Medlemsstaternas tolkning av berättigat intresse bör inte begränsa begreppet berättigat intresse till fall av pågående administrativa eller rättsliga förfaranden, och i tolkningen ska hänsyn kunna tas till det förebyggande arbetet på området för bekämpning av penningtvätt och förbrott till penningtvätt och finansiering av terrorism som utförs av icke-statliga organisationer och undersökande journalister. Truster och andra juridiska konstruktioner kan visserligen användas i komplicerade företagsstrukturer, men det främsta syftet med dem är att ändå förvaltning av enskilda personers förmögenheter. För att skapa balans mellan det legitima syftet att förhindra att det finansiella systemet utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism, som stärks genom offentlig granskning, och skyddet för privatpersoners grundläggande rättigheter, i synnerhet rätten till privatliv och skydd av personuppgifter, måste det kunna påvisas att det finns ett berättigat intresse av att få tillgång till uppgifter om de verkliga huvudmännen bakom truster och andra juridiska konstruktioner.
- (33) För att det ska gå att identifiera de verkliga huvudmännen med den information som är tillgänglig för allmänheten finns det ett antal uppgifter som informationen minst måste omfatta. Med dessa uppgifter ska det vara möjligt att otvetydigt identifiera den verkliga huvudmannen, samtidigt som mängden personuppgifter som är tillgängliga för allmänheten är så liten som möjligt. Utan uppgifter om den verkliga huvudmannens namn, födelseår och födelsemånad, bosättningsland och medborgarskap går det inte att med säkerhet fastställa vilken fysisk person det är som är den verkliga huvudmannen. Om det inte finns uppgifter om vilket förmånsintresse som denne innehar är det på samma sätt inte möjligt att avgöra varför denna fysiska person ska anses vara verklig huvudman. För att de uppgifter om verkligt

huvudmannaskap som är allmänt tillgängliga inte ska misstolkas och för att säkerställa ett proportionerligt offentliggörande av personuppgifter som är enhetligt i hela unionen är det lämpligt att fastställa vilka uppgifter som minst måste vara tillgängliga för allmänheten.

- (34) Den skärpta offentliga kontrollen kan bidra till att förhindra missbruk av juridiska enheter och juridiska konstruktioner för till exempel skatteflykt. Därför är det av avgörande betydelse att uppgifterna om verkligt huvudmannaskap förblir tillgängliga via de nationella registren och genom systemet för sammankoppling av register över verkligt huvudmannaskap under minst fem år efter det att skälen för att registrera uppgifter om verkligt huvudmannaskap avseende en trust eller liknande juridisk konstruktion har upphört att existera. Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att i sin lagstiftning föreskriva behandling av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap, inbegripet personuppgifter, för andra ändamål om sådan behandling svarar mot ett mål av allmänintresse och utgör en nödvändig och proportionerlig åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn till det legitima mål som eftersträvas.
- (35) Med syfte att säkerställa en proportionerlig och välavvägd hantering och att garantera rätten till privatliv och skydd av personuppgifter bör medlemsstaterna dessutom ha möjlighet att under exceptionella omständigheter föreskriva undantag från offentliggörandet av personuppgifter om verkliga huvudmän genom registren för uppgifter om verkligt huvudmannaskap, och från tillgången till sådana uppgifter, om uppgifterna skulle utsätta den verkliga huvudmannen för en oproportionerlig risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning av olika slag, trakasserier, våld eller hot. Det bör också vara möjligt för medlemsstaterna att kräva onlineregistrering i syfte att identifiera alla personer som begär uppgifter från registret, samt betalning av en avgift för att få tillgång till uppgifterna i registret.
- (36) Genom direktiv (EU) 2018/843 uppnåddes sammankoppling av medlemsstaternas centrala register med uppgifter om verkligt huvudmannaskap genom den centrala europeiska plattform som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132¹¹. Medlemsstaternas fortsatta deltagande i driften av hela systemet bör säkerställas med hjälp av regelbunden dialog mellan kommissionen och medlemsstaternas företrädare i frågor som rör driften av systemet och dess framtida utveckling.
- (37) Genom sammankopplingen av medlemsstaternas register över verkligt huvudmannaskap bör både nationell och gränsöverskridande tillgång till uppgifterna om verkligt huvudmannaskap i juridiska konstruktioner i de olika medlemsstaterna tillåtas utifrån en definition av vad som utgör berättigat intresse, och detta bör beslutas av den aktuella enheten i respektive medlemsstat. För att beslut om begränsad tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap som inte är berättigade ska kunna överklagas ska ett förfarande för överklagande av sådana beslut inrättas. I syfte att säkerställa samstämmiga och effektiva former för registrering och informationsutbyte bör medlemsstaterna säkerställa att deras enheter med ansvar för registret samarbetar med motsvarande enheter i andra medlemsstater och delar information om sådana trustar och liknande juridiska konstruktioner som regleras av lagen i en medlemsstat och förvaltas i en annan medlemsstat.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

- (38) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹² är tillämplig på behandlingen av personuppgifter som anges i detta direktiv. De fysiska personer vars personuppgifter förekommer i nationella register över verkliga huvudmän ska informeras om gällande regler för personuppgiftsskydd. Dessutom bör endast personuppgifter som är aktuella och som gäller de faktiska verkliga huvudmännen göras tillgängliga, och huvudmännen bör informeras om sina rättigheter enligt unionens rättsliga ram för uppgiftsskydd och om de förfaranden som är tillämpliga för utövandet av dessa rättigheter. För att förhindra missbruk av uppgifterna i registren och för att balansera de verkliga huvudmännens rättigheter kan medlemsstaterna utöver detta finna det lämpligt att överväga att också den verkliga huvudmannen får tillgång till uppgifter om den person som begär ut uppgifter från registren, tillsammans med den rättsliga grunden för denna begäran.
- (39) Fördröjd tillgång till information för finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter avseende identiteten hos innehavare av bank- och betalkonton och bankfack, särskilt anonyma sådana, gör det svårare för dem att spåra överföringar av medel med anknytning till penningtvätt och finansiering av terrorism. Nationella uppgifter som gör det möjligt att identifiera bank- och betalkonton och bankfack tillhörande en viss person är fragmenterade och därför inte tillgängliga för finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter inom rimlig tid. Det är därför viktigt att införa centraliserade automatiserade mekanismer, såsom register eller datasöksystem, i alla medlemsstater som ett effektivt sätt att ge snabb tillgång till uppgifter om identiteten hos innehavare av bank- och betalkonton och bankfack, deras fullmaktshavare och deras verkliga huvudmän. Vid tillämpningen av bestämmelserna om tillgång är det lämpligt att befintliga mekanismer används, förutsatt att nationella finansunderrättelseenheter kan få tillgång till de uppgifter som de begär på ett omedelbart och ofiltrerat sätt. Medlemsstaterna bör överväga att låta andra uppgifter som bedöms nödvändiga och proportionerliga ingå i dessa mekanismer för att på ett mer effektivt sätt minska risker med avseende på penningtvätt och finansiering av terrorism. Full konfidentialitet bör säkerställas avseende sådana utredningar och begäranden om därtill kopplad information av finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter än de myndigheter som ansvarar för lagföring.
- (40) I syfte att respektera den personliga integriteten och skydda personuppgifter bör ett minimum av uppgifter som är absolut nödvändiga för genomförandet av utredningar rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism finnas i centraliserade automatiserade mekanismer för bank- och betalkonton, såsom register eller datasöksystem. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att bestämma vilka uppgifter som det är ändamålsenligt och proportionerligt att samla in, med beaktande av befintliga system och rättsliga traditioner, för att de verkliga huvudmännen ska kunna identifieras på ett meningsfullt sätt. Vid införlivandet av de bestämmelser som rör dessa mekanismer bör medlemsstaterna fastställa lagringsperioder som motsvarar lagringsperioderna för den dokumentation och information som erhålls inom ramen för tillämpningen av åtgärder för kundkännedom. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att förlänga lagringstiden generellt genom lag, utan att kräva beslut i enskilda fall. Den ytterligare lagringstiden bör inte överstiga en period på ytterligare fem år. Den perioden bör inte påverka tillämpningen av nationell rätt med andra datalagringskrav som möjliggör beslut i enskilda fall för att underlätta straffrättsliga

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

eller administrativa förfaranden. Tillgång till dessa mekanismer bör beviljas på grundval av principen om behovsenlig behörighet.

- (41) Genom sammankopplingen av medlemsstaternas centraliserade automatiserade mekanismer borde de nationella finansunderrättelseenheterna snabbt kunna få fram gränsöverskridande information om vilka som innehar bank- och betalkonton och bankfack i andra medlemsstater, vilket skulle stärka deras förmåga att på ett verkningfullt sätt göra finansiella analyser och samarbeta med motsvarande enheter i andra medlemsstater. Med direkt gränsöverskridande tillgång till uppgifter om bank- och betalkonton och bankfack skulle finansunderrättelseenheterna kunna ta fram finansiella analyser på relativt kort tid för att eventuell penningtvätt eller terrorismfinansiering ska kunna upptäckas samt säkerställa att brottsbekämpande åtgärder snabbt kan vidtas.
- (42) För att rätten till skydd av personuppgifter och rätten till privatliv ska respekteras och för att begränsa konsekvenserna av gränsöverskridande tillgång till information i de nationella automatiserade mekanismerna bör informationen som kan erhållas genom den centrala åtkomstpunkten för bankkontoregister i enlighet med principen om uppgiftsminimering begränsas till minsta möjliga för att det ska gå att identifiera den fysiska eller juridiska person som innehar eller kontrollerar betal- och bankkonton, identifierade genom IBAN, och bankfack. Dessutom bör endast finansunderrättelseenheterna få direkt och ofiltrerad tillgång till den centrala åtkomstpunkten. Medlemsstaterna bör säkerställa att medarbetarna på finansunderrättelseenheterna följer god yrkessed när det gäller tystnadsplikt och uppgiftsskydd, samt att de har stor integritet och rätt kompetens. Medlemsstaterna bör dessutom vidta tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa att uppgifterna är säkra enligt höga tekniska standarder.
- (43) För att medlemsstaternas centraliserade automatiserade mekanismer (centrala register eller centrala elektroniska datasöksystem) med information om bank- och betalkonton och bankfack ska kunna sammankopplas genom den gemensamma åtkomstpunkt för bankkontoregister måste de nationella systemen, som tekniskt är uppbyggda på olika sätt, samordnas. Tekniska åtgärder och specifikationer, där hänsyn tas till skillnaderna mellan de nationella centraliserade automatiserade mekanismerna, bör därför utarbetas.
- (44) Brottslingar använder sig ofta av fastigheter för att tvätta inkomster från olaglig verksamhet, eftersom det med fastigheter går att dölja var pengarna faktiskt kommer ifrån och vem som är den verkliga huvudmannen. Att finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter snabbt och riktigt kan identifiera vilka fysiska eller juridiska personer som äger en fastighet är viktigt både för att upptäcka penningtvättsupplägg och för att frysa och konfiskera tillgångar. Det är därför viktigt att medlemsstaterna ger finansunderrättelseenheterna och behöriga myndigheter tillgång till information som gör att de inom rimlig tid kan identifiera vilka fysiska eller juridiska personer som äger fastigheter, liksom information som behövs för att kunna se riskerna och det misstänkta i transaktioner.
- (45) För att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism har alla medlemsstater inrättat, eller bör alla medlemsstater inrätta, operativt oberoende och självständiga finansunderrättelseenheter som ska samla in och analysera mottagen information för beläggande av samband mellan misstänkta transaktioner och bakomliggande brottslig handling. Finansunderrättelseenheten bör vara den centrala nationella enhet som ska ta emot och analysera de anmälningar om misstänkta transaktioner, fysiska

gränsöverskridande pengaflöden och kontantbetalningar över en viss gräns, såväl som annan information som är relevant för penningtvätt, brott till penningtvätt och finansiering av terrorism, som lämnas in av de ansvariga enheterna. Att finansunderrättelseenheten är operativt oberoende och självständig ska säkerställas genom att finansunderrättelseenheten ges befogenhet och möjlighet att utföra sina uppgifter fritt, vilket inbegriper möjlighet att fatta självständiga beslut om att analysera, begära och sprida viss information. Under alla omständigheter ska finansunderrättelseenheten ha oberoende rätt att vidarebefordra eller skicka ut information till behöriga myndigheter. Finansunderrättelseenheten bör förses med tillräckliga ekonomiska, personella och tekniska resurser på sådant sätt att dess oberoende och självständighet säkerställs och så att den kan utföra sitt uppdrag på ett verkningsfullt sätt. Finansunderrättelseenheten bör, antingen efter bedömning i varje enskilt fall eller rutinmässigt, kunna införskaffa och sätta in de resurser som behövs för att kunna utföra sitt arbete utan otillbörlig påverkan eller inblandning från politiker, stat eller näringsliv som skulle kunna äventyra dess operativa oberoende.

- (46) Finansunderrättelseenheterna spelar en viktig roll när det gäller att identifiera terroristnätverks finansiella verksamheter, särskilt över gränserna, och för att upptäcka deras finansiärer. Finansiell underrättelseinformation kan vara av avgörande vikt för att uppdaga främjande av terroristbrott och terroristorganisationernas nätverk och planer. Finansunderrättelseenheterna uppvisar stora skillnader vad gäller funktion, befogenheter och ansvarsområden. De skillnader som finns i dagsläget bör dock inte ha någon inverkan på finansunderrättelseenheternas verksamhet, särskilt deras förmåga att utveckla förebyggande analyser till stöd för alla de myndigheter som ansvarar för underrättelseverksamhet och utredande, lagförande och dömande verksamhet och internationellt samarbete. Det har blivit avgörande att fastställa ett minimum av uppgifter som finansunderrättelseenheterna i utförandet av sitt arbete snabbt ska kunna tillgå och utan några hinder kunna utbyta med motsvarande enheter i andra medlemsstater. I alla fall då det finns misstanke om penningtvätt och brott till penningtvätt, liksom i fall som rör finansiering av terrorism, bör informationsflödet vara direkt och snabbt utan några onödiga dröjsmål. Det är därför viktigt att ytterligare stärka finansunderrättelseenheternas ändamålsenlighet och effektivitet genom att klargöra deras befogenheter och hur samarbetet mellan dem ska se ut.
- (47) Finansunderrättelseenheternas befogenheter omfattar rätten att direkt eller indirekt få åtkomst till de finansiella och administrativa uppgifter samt brottsbekämpningsrelaterad information som de behöver för att bekämpa penningtvätt, brott till penningtvätt och finansiering av terrorism. Att det inte finns någon definition av vilka typer av uppgifter som ingår i dessa allmänna kategorier har lett till att finansunderrättelseenheterna getts åtkomst till väldigt olika typer av information, vilket påverkar finansunderrättelseenheternas analytiska arbete, liksom deras möjligheter att samarbeta effektivt med finansunderrättelseenheter i andra medlemsstater. Därför måste det fastställas exakt vilka finansiella och administrativa uppgifter och vilken brottsbekämpningsrelaterad information som alla finansunderrättelseenheter i hela unionen minst ska ha direkt eller indirekt tillgång till. Finansunderrättelseenheterna bör dessutom från varje ansvarig enhet snabbt kunna erhålla all nödvändig information om enhetens uppgifter. En finansunderrättelseenhet bör även kunna hämta in sådan information på begäran från en annan finansunderrättelseenhet och lämna ut den informationen med den anmodande finansunderrättelseenheten.

- (48) De allra flesta finansunderrättelseenheter har befogenhet att omedelbart vidta åtgärder och tillfälligt stoppa eller hålla inne godkännande av en transaktion i syfte att analysera den, bekräfta misstanken och sprida resultaten av analysen till de behöriga myndigheterna. Det finns dock vissa skillnader i hur länge en finansunderrättelseenhet har rätt att fördröja en transaktion i de olika medlemsstaterna, vilket inte endast inverkar på fördröjningen av verksamheter som genom samarbetet mellan finansunderrättelseenheter är av gränsöverskridande slag utan även på privatpersoners grundläggande rättigheter. För att säkerställa att finansunderrättelseenheterna har möjlighet att snabbt spärra brottsligt intjänade medel eller tillgångar och förhindra att de försvinner bör finansunderrättelseenheterna dessutom ges befogenhet att tillfälligt kunna stoppa användningen av bank- eller betalkonton för att kunna analysera transaktionerna som gått genom dessa konton, bekräfta sina misstankar och överlämna resultaten av sin analys till de behöriga myndigheterna. Med tanke på att fördröjningsbefogenheterna påverkar äganderätten bör det finnas garantier för att de berörda personernas grundläggande rättigheter skyddas.
- (49) För större insyn och ansvarsskyldighet och för att öka kännedomen om finansunderrättelseenheternas verksamhet bör finansunderrättelseenheterna varje år sammanställa en verksamhetsrapport. Dessa rapporter bör åtminstone innehålla statistik om de anmälningar om misstänkta transaktioner som kommit in, antalet underrättelser som gjorts till nationella behöriga myndigheter, antalet begäranden som lämnats till och tagits emot från andra finansunderrättelseenheter, liksom information om trender och typer som kan iakttas. Denna rapport bör offentliggöras med undantag för vissa delar som innehåller känsliga och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Minst en gång om året bör finansunderrättelseenheterna återkoppla till de ansvariga enheterna om kvaliteten på anmälningarna om misstänkta transaktioner, om huruvida de kom in i tillräckligt god tid, om beskrivningen av misstankarna och om eventuella andra handlingar som lämnats in. Denna återkoppling kan ges till enskilda ansvariga enheter eller grupper av enheter och syftet bör vara att ytterligare förbättra de ansvariga enheternas förmåga att upptäcka och identifiera misstänkta transaktioner och beteenden, liksom anmälningsmekanismerna generellt.
- (50) Finansunderrättelseenheterna ska samla in och analysera den information de får in för att belägga kopplingarna mellan misstänkta transaktioner och bakomliggande brottslig verksamhet i syfte att förhindra och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism och att sprida resultaten av sin analys och ytterligare information till behöriga myndigheter när det finns skäl att misstänka penningtvätt, förbrott till penningtvätt eller finansiering av terrorism. En finansunderrättelseenhet bör inte avstå från eller vägra utbyte av information med en annan finansunderrättelseenhet, spontant eller på begäran, på grund av till exempel brist på identifiering av förbrott till penningtvätt, aspekter av nationell straffrätt och skillnader mellan rekvisiten för förbrott till penningtvätt eller avsaknad av en hänvisning till särskilda förbrott till penningtvätt. På samma sätt bör en finansunderrättelseenhet i förväg ge sitt samtycke till att en annan finansunderrättelseenhet vidarebefordrar information till behöriga myndigheter, oberoende av typen av möjligt förbrott till penningtvätt, så att spridningsfunktionen kan utföras på ett effektivt sätt. Finansunderrättelseenheter har rapporterat svårigheter när det gäller att utbyta information som beror på skillnader mellan nationella rekvisit för vissa förbrott till penningtvätt, såsom skattebrott, som inte harmoniserats genom unionsrätt. Sådana skillnader bör inte försvåra det ömsesidiga utbytet, spridningen av informationen till andra behöriga myndigheter eller användningen av denna information. Finansunderrättelseenheterna bör snabbt, konstruktivt och effektivt säkerställa ett så omfattande internationellt samarbete som

möjligt med tredjeländers finansunderrättelseenheter i fråga om penningtvätt, förbrott till penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med tillämpliga dataskyddsregler för överföring av personuppgifter, FATF-rekommendationerna och Egmontgruppens principer för informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter.

- (51) Finansunderrättelseenheterna bör använda säker utrustning, till exempel skyddade kommunikationskanaler, för att kommunicera och utbyta information med varandra. För detta ändamål bör ett system för informationsutbyte mellan medlemsstaternas finansunderrättelseenheter (*FIU.net*) inrättas. Systemet bör skötas av penningtvättmyndigheten och ligga på denna myndighets servrar. Finansunderrättelseenheterna bör använda FIU.net för att utbyta information med varandra men kan även, där så är lämpligt, användas för informationsutbyte med finansunderrättelseenheter i tredjeländer och andra myndigheter och unionsorgan. Alla funktioner i FIU.net bör utnyttjas av finansunderrättelseenheterna så mycket som möjligt. Genom dessa funktioner bör finansunderrättelseenheter få möjlighet att anonymt jämföra sina uppgifter med andra finansunderrättelseenheters uppgifter i syfte att upptäcka personer av intresse för finansunderrättelseenheten i andra medlemsstater och fastställa deras inkomster och medel, samtidigt som skydd av personuppgifter säkerställs.
- (52) Det är viktigt att finansunderrättelseenheterna samarbetar och utbyter information med varandra på ett ändamålsenligt sätt. Penningtvättmyndigheten bör bistå med den hjälp som behövs för detta, inte endast genom att tillhandahålla sätt att samordna gemensamma analyser av anmälningar om misstänkta gränsöverskridande transaktioner utan även genom att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder rörande vilket format som ska användas för informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter samt riktlinjer om vilka faktorer som bör beaktas för att avgöra om anmälningar om en misstänkt transaktion berör en annan medlemsstat, liksom för vilken typ av operativa och strategiska analyser som bör göras, hur dessa analyser ska genomföras och syftet med dem.
- (53) För att säkerställa snabbt, ändamålsenligt och regelbundet samarbete behövs det tidsgränser för utbytet av information mellan finansunderrättelseenheterna. Tidsgränser bör fastställas för att säkerställa ett effektivt informationsutbyte inom rimlig tid eller för att uppfylla förfarandemässiga krav. Tidsgränserna bör vara kortare i de exceptionella, berättigade och brådskande fall, där den anmodade finansunderrättelseenheten har direkt tillgång till databaserna där den efterfrågade informationen finns. I de fall då den anmodade finansunderrättelseenheten inte kan tillhandahålla informationen inom de fastställda tidsgränserna ska den informera aktuell finansunderrättelseenhet om detta.
- (54) Pengar från olaglig verksamhet rör sig över gränser och kan påverka flera olika medlemsstater. De gränsöverskridande fallen med flera jurisdiktioner inblandade blir allt vanligare och allt viktigare, även på grund av att de ansvariga enheterna arbetar över gränserna. För att verkningsfullt kunna hantera fall som rör flera medlemsstater bör finansunderrättelseenheterna kunna gå längre än att endast utbyta information för att upptäcka och analysera misstänkta transaktioner och misstänkt verksamhet och även låta finansunderrättelseenheter i andra medlemsstater ta del av det analytiska arbetet. Vissa finansunderrättelseenheter har rapporterat om vissa betydelsefulla problem som begränsar eller hämmar finansunderrättelseenheternas förmåga att utföra gemensamma analyser. Genom gemensamma analyser av misstänkta transaktioner och verksamheter kan finansunderrättelseenheterna dra nytta av potentiella synergieffekter, använda information från olika källor, göra sig en fullständig bild över de avvikande

händelser och få ut mer av analysen. Finansunderrättelseenheterna bör ha möjlighet att genomföra gemensamma analyser av misstänkta transaktioner och beteenden, samt att med hjälp av penningtvättsmyndigheten inrätta och delta i gemensamma analysgrupper som inrättas för särskilda ändamål under en viss tid. Att tredje parter deltar kan vara avgörande för att de gemensamma analyserna ska leda till resultat. Finansunderrättelseenheterna bör därför kunna bjuda in tredje parter i de gemensamma analyserna, i de fall då sådant deltagande faller inom i den aktuella tredje partens befogenhet.

- (55) Ändamålsenlig tillsyn över alla ansvariga enheter är av avgörande betydelse för att skydda integriteten i unionens finansiella system och den inre marknaden. Medlemsstaterna bör därför utföra ändamålsenlig och oberoende tillsyn avseende penningtvätt och finansiering av terrorism och fastställa villkor för ändamålsenligt, lägligt och varaktigt samarbete mellan tillsynsmyndigheter.
- (56) Medlemsstaterna bör säkerställa en effektiv, opartisk och riskbaserad tillsyn över alla ansvariga enheter, helst på myndighetsnivå via en separat och oberoende nationell tillsynsmyndighet. De nationella tillsynsmyndigheterna bör ha möjlighet att utföra en omfattande uppsättning uppgifter för att åstadkomma ändamålsenlig tillsyn över alla ansvariga enheter.
- (57) Fall har upptäckts i unionen då tillsynen över ansvariga enheters skyldigheter i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism har varit alltför slapp. Det har därför blivit av yttersta vikt att de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna, som en del i den EU-omfattande tillsynsmekanism som upprättas genom detta direktiv och genom förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*], får klarhet i vilka deras rättigheter och skyldigheter är.
- (58) För att de nationella tillsynsmyndigheterna mer ändamålsenligt och fortlöpande ska kunna bedöma och övervaka de risker som de ansvariga enheterna är utsatta för, liksom de sätt på vilket dessa verkställer riktade ekonomiska sanktioner, måste det förtydligas att de nationella tillsynsmyndigheterna både har rätt och skyldighet att genomföra alla nödvändiga utredningar på distans, utredningar på plats, tematiska utredningar och andra undersökningar och kontroller som de anser nödvändiga. Detta skulle inte endast hjälpa tillsynsmyndigheterna att fatta beslut i de fall där de särskilda riskerna i en viss sektor är tydliga och väl kända utan även ge dem verktyg att i ännu större utsträckning sprida viktig information till ansvariga enheter så att de i sin tur kan få bättre förståelse kring risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (59) Informationsspridning, till exempel att tillsynsmyndigheterna skickar ut information till de ansvariga enheter som står under deras tillsyn, är av yttersta vikt för att den privata sektorn ska få tillräcklig förståelse om hur riskerna som de är utsatta för vad gäller penningtvätt och finansiering av terrorism är beskaffade och på vilken nivå de ligger.
- (60) Tillsynsmyndigheterna bör arbeta riskbaserat, vilket bör innebära att de kan koncentrera sina resurser där riskerna är störst, samtidigt som de ser till att ingen sektor eller enhet lämnas sårbar för brottsliga försök till penningtvätt och terrorismfinansiering. Penningtvättsmyndigheten bör spela en ledande roll när det gäller att främja en gemensam uppfattning om riskerna och bör därför få i uppgift att ta fram referensvärden och en metod för att bedöma och klassificera ansvariga enheters inneboende och kvarvarande risker, liksom bestämmelser om hur ofta dessa riskprofiler bör ses över.

- (61) Att tillsynsmyndigheterna underrättar finansunderrättelseenheterna om förhållanden som kan vara kopplade till penningtvätt eller finansiering av terrorism är en av hörnstenarna i en ändamålsenlig och effektiv tillsyn över risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna måste därför införa ett system som säkerställer att finansunderrättelseenheterna får rätt information i rätt tid.
- (62) Samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheterna är viktigt för att tillsynen ska ske på samma sätt i hela EU. För att detta samarbete ska vara verkningsfullt måste det utnyttjas så mycket det går oavsett hur de olika tillsynsmyndigheterna är beskaffade och vilken ställning de har. Utöver vanligt samarbete, som möjligheten att göra utredningar å en anmodande tillsynsmyndighets vägnar, är det lämpligt att tillsynsmyndigheterna får i uppdrag att inrätta tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ska utöva tillsyn över ansvariga enheter som verkar enligt friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, liksom över ansvariga enheter som ingår i koncerner.
- (63) När en ansvarig enhet bedriver verksamhet i en annan medlemsstat, inbegripet genom ett nätverk av agenter, bör tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten vara ansvarig för kontrollen av att den ansvariga enheten tillämpar riktlinjer och förfaranden på koncernnivå rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta skulle kunna inbegripa besök på plats vid driftsställen som är baserade i en annan medlemsstat. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten bör samarbeta nära med tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten och bör informera den senare om frågor som kan påverka denna myndighets bedömning av huruvida driftsstället uppfyller de regler rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som gäller i värdmedlemsstaten.
- (64) När en ansvarig enhet bedriver verksamhet i en annan medlemsstat, inbegripet genom ett nätverk av agenter, förblir tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten ansvarig för att se till att driftsstället uppfyller kraven i reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet, i förekommande fall, genom inspektioner på plats och extern övervakning och genom lämpliga och proportionerliga åtgärder vid allvarliga överträdelse av dessa krav. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten bör samarbeta nära med tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten och informera den senare om frågor som kan påverka dess bedömning av huruvida den ansvariga enheten tillämpar riktlinjer och förfaranden på koncernnivå rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. För att sätta stopp för sådana allvarliga överträdelse av reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som kräver omedelbara åtgärder bör tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten, när så är lämpligt med bistånd av eller i samarbete med tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, kunna vidta sådana lämpliga och proportionerliga tillfälliga korrigerande åtgärder mot dessa allvarliga brister som i liknande fall är tillämpliga på ansvariga enheter som omfattas av denna myndighets behörighet.
- (65) För att säkerställa bättre samordning av arbetsinsatserna och på ett verkningsfullt sätt bidra till att tillgodose behoven i den EU-omfattande tillsynsmekanismen bör de enskilda tillsynsmyndigheternas skyldigheter vad gäller dessa ansvariga enheter klargöras och särskilda, proportionerliga samarbetsmekanismer inrättas.
- (66) Gränsöverskridande koncerner bör ha långtgående koncernomfattande riktlinjer och rutiner. För att säkerställa att tillsynen över gränsöverskridande verksamhet är gränsöverskridande i motsvarande grad måste det finnas utförliga tillsynsregler som gör att tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten kan

samarbeta med varandra så mycket som möjligt oavsett deras respektive karaktär eller ställning, och penningtvättsmyndigheten måste bedöma riskerna, övervaka händelser som kan påverka de olika enheterna i koncernen samt samordna tillsynsarbetet. Med tanke på penningtvättsmyndighetens samordnande roll bör den få i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som i detalj beskriver vilka skyldigheter hem- respektive värdmedlemsstatens tillsynsmyndigheter har för koncerner, liksom hur samarbetet mellan dem ska gå till. Tillsynen av det effektiva genomförandet av koncernpolicy för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör ske i enlighet med de principer och metoder för den gruppbaseade tillsyn som fastställs i relevant europeisk sektorslagstiftning.

- (67) I direktiv (EU) 2015/849 finns ett allmänt krav på att tillsynsmyndigheter i hem- och värdmedlemsstater ska samarbeta. Detta krav har sedan stärkts i syfte att förhindra förbud mot, eller otillbörliga begränsningar av, informationsutbyte och samarbete mellan tillsynsmyndigheter. Eftersom det inte finns något tydligt regelverk har dock tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inrättats utifrån icke-bindande riktlinjer. Därför måste tydliga regler fastställas för hur kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska organiseras, samtidigt som man säkerställer ett det sker samordnat och på ett rättsligt riktigt sätt med utgångspunkt i behovet av strukturerade förbindelser mellan tillsynsmyndigheterna i EU. Med sitt ansvar för samordning och tillsyn bör penningtvättsmyndigheten få i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder där allmänna villkor fastställs som ska medföra att tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kan fungera som det är tänkt.
- (68) Informationsutbyte och samarbete mellan tillsynsmyndigheter är avgörande med tanke på att de finansiella systemen i världen blir alltmer sammanflätade. Å ena sidan bör tillsynsmyndigheterna i EU, inbegripet penningtvättsmyndigheten, underrätta varandra om fall då lagen i ett tredjeland inte tillåter tillämpning av de riktlinjer och rutiner som krävs enligt förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*]. Å andra sidan bör medlemsstaterna ha möjlighet att ge tillsynsmyndigheterna tillstånd att upprätta avtal om samarbete och utbyte av konfidentiell information med motsvarande myndigheter i tredjeländer i enlighet med gällande regler för överföring av personuppgifter. I och med sin tillsynsroll bör penningtvättsmyndigheten efter behov hjälpa till att bedöma likvärdigheten vad gäller den tystnadsplikt som gäller för motsvarande myndighet i det aktuella tredjelandet.
- (69) Enligt direktiv (EU) 2015/849 kan medlemsstaterna överlåta tillsynen över vissa ansvariga enheter på ett självreglerande organ. Den tillsyn som har utförts av sådana självreglerande organ har dock inte varit tillräckligt bra eller skett tillräckligt ofta och har dessutom varit föremål för väldigt liten, eller ingen, offentlig insyn. I de fall då en medlemsstat överlåter tillsynen till självreglerande organ bör medlemsstaten även utse en myndighet som ska ha överinseende över det självreglerande organets arbete och säkerställa att det utförs i enlighet med kraven i detta direktiv.
- (70) Bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism är så viktig att medlemsstaterna i sin nationella rätt bör fastställa effektiva, proportionerliga och avskräckande administrativa sanktioner och åtgärder som ska tillämpas om kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*] inte efterlevs. Medlemsstaterna ska ge sina nationella tillsynsmyndigheter befogenhet att ålägga ansvariga enheter sådana åtgärder i de fall då överträdelser begås och, beroende på överträdelserna, utfärda sanktionsavgifter. Sanktionernas och åtgärdernas spännvidd bör

vara så stor att medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna kan beakta skillnaderna mellan ansvariga enheter, särskilt skillnaderna mellan kredit- och finansinstitut och andra ansvariga enheter, när det gäller storlek, egenskaper och typ av verksamhet.

- (71) I dag har medlemsstaterna en stor mängd olika administrativa sanktioner och åtgärder för brott mot de främsta förebyggande bestämmelserna och uppvisar stor variation vad gäller hur brott mot penningtvätsbestämmelser utreds och bestraffas, och det finns inte heller någon gemensam tolkning bland tillsynsmyndigheterna om vad som bör utgöra en *allvarlig* överträdelse och därmed föranleda en administrativ sanktion. Denna mångfald är till förfång för bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism, och unionens motåtgärder är fragmenterade. Därför bör gemensamma kriterier för vilken tillsynsåtgärd som är mest lämplig vid överträdelser fastställas, och det bör finnas en skala med olika administrativa åtgärder som tillsynsmyndigheterna kan ta till när överträdelserna inte är tillräckligt allvarliga för att bestraffas med administrativa sanktioner. För att ge de ansvariga enheterna incitament att följa bestämmelserna i förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvätsförordning] måste den avskräckande effekten i de administrativa sanktionerna stärkas. Det lägsta beloppet i den högsta sanktionen som kan utdömas vid allvarliga överträdelser av förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvätsförordning] bör således höjas. Vid införlivandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att påförande av administrativa sanktioner och åtgärder och av straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell rätt inte strider mot principen *ne bis in idem*.
- (72) Ansvariga enheter kan utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster och etablera sig var som helst inom den inre marknaden och saluföra sina produkter över hela EU. För att ett tillsynssystem ska vara ändamålsenligt måste tillsynsmyndigheterna känna till svagheterna i de ansvariga enheternas efterlevnad av regler för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Det är därför viktigt att tillsynsmyndigheterna kan underrätta varandra om administrativa sanktioner och åtgärder som de har påfört ansvariga enheter i de fall då denna information skulle kunna vara av intresse även för andra tillsynsmyndigheter.
- (73) Offentliggörande av administrativa sanktioner och åtgärder som har utdömts för överträdelser av [infoga hänvisning – förslag till penningtvätsförordning] kan ha stor avskräckande effekt och förhindra att överträdelsen upprepas. Det ger även andra enheter information om vilka risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som är förknippade med de ansvariga enheter som ålagts sanktioner som kan vara bra att känna till innan en affärsförbindelse med dem inleds, samtidigt som det är till hjälp för tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater där den aktuella ansvariga enheten också bedriver verksamhet. Kravet på att beslut om sanktioner som inte har överklagats ska offentliggöras bör av dessa anledningar bekräftas. Offentliggöranden av denna typ bör dock vara proportionerliga, och tillsynsmyndigheterna bör när de ska fatta beslut om huruvida de ska offentliggöra en administrativ sanktion eller åtgärd ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen i fråga är, liksom till den avskräckande effekt som offentliggörandet sannolikt kan ge upphov till.
- (74) Det finns ett antal fall där anställda som har rapporterat sina misstankar om penningtvätt och finansiering av terrorism har utsatts för hot eller fientliga handlingar. Denna fråga måste åtgärdas för att det ska gå att säkerställa ett effektivt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna bör vara medvetna om problemet och göra vad de kan för att skydda enskilda personer,

inbegripet anställda och företrädare vid den aktuella ansvariga enheten, från sådana hot eller fientliga handlingar och i enlighet med nationell rätt skydda sådana personer på lämpligt sätt, särskilt med avseende på deras rätt till skydd av personuppgifter och deras rätt till effektivt rättsligt skydd samt rätt att anlita ombud.

- (75) I den nya unionsomfattande och övergripande strategin för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering på unionsnivå har de behöriga myndigheterna både på unionsnivå och på medlemsstatsnivå fått särskilda fastställda roller i syfte att säkerställa att samarbetet mellan dem fungerar smidigt och sker fortlöpande. Därför är det ytterst viktigt med samarbete mellan alla myndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på medlemsstats- och unionsnivå, och detta samarbete bör förtydligas och stärkas. Internt är det fortfarande medlemsstaternas ansvar att säkerställa att det finns regler som medför att beslutsfattare, finansunderrättelseenheter, tillsynsmyndigheter, inbegripet penningtvättmyndigheten, och andra behöriga myndigheter som arbetar med bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, såväl som skattemyndigheter och brottsbekämpande myndigheter när de agerar inom tillämpningsområdet för detta direktiv, har de ändamålsenliga mekanismer de behöver för att kunna samarbeta och samordna, även genom att försöka hålla nere antalet fall då behöriga myndigheter inte vill samarbeta eller överlämna information när en annan behörig myndighet så begär.
- (76) För att verkningsfullt samarbete, och särskilt informationsutbyte, ska underlättas och främjas bör det finnas krav på att medlemsstaterna till kommissionen och penningtvättmyndigheten ska lämna in en förteckning över sina behöriga myndigheter och kontaktuppgifter till dessa.
- (77) Risker för penningtvätt och finansiering av terrorism kan upptäckas av alla tillsynsmyndigheter med ansvar för kreditinstitut. Information av tillsynskaraktär med anknytning till kredit- och finansinstitut, exempelvis information avseende lämpligheten hos direktörer och aktieägare, de interna kontrollmekanismerna, styrelseformerna eller regelefterlevnadskontroll och riskhantering, är ofta oumbärlig för en adekvat tillsyn över sådana institut med avseende på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. På liknande sätt är information om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism även viktig för tillsynen över dessa institut med avseende på andra områden. Samarbetet och informationsutbytet med tillsynsmyndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter bör därför utökas så att det omfattar alla behöriga myndigheter med ansvar för tillsyn över ansvariga enheter i enlighet med andra unionsrättsakter, som Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2013/36¹³, (EU) 2014/49¹⁴, (EU) 2014/59¹⁵, (EU) 2014/92¹⁶ och

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

(EU) 2015/2366¹⁷. För att säkerställa att detta samarbete sker på ändamålsenligt sätt ska medlemsstaterna varje år underrätta penningtvättmyndigheten om de utbyten som har ägt rum.

- (78) Samarbete med andra myndigheter som ansvarar för tillsyn över kreditinstitut enligt direktiv (EU) 2014/92 och direktiv (EU) 2015/2366 skulle kunna minska de oavsiktliga följderna av krav gällande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Kreditinstitut kan välja att avsluta eller begränsa sina affärsförbindelser med kunder eller kategorier av kunder för att undvika risker i stället för att ta itu med dem. Sådana riskundvikande strategier kan försvaga regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och leda till att färre misstänkta transaktioner upptäcks, eftersom de berörda kunderna då i stället måste förlita sig på mindre säkra och oreglerade betalningskanaler för att tillgodose sina ekonomiska behov. Samtidigt kan omfattande riskundvikande strategier i banksektorn leda till att vissa kategorier av enheter eller kunder inte längre har möjlighet att göra betalningar. De finansiella tillsynsmyndigheterna är de som har bäst möjlighet att identifiera situationer där kreditinstitut har vägrat ingå en affärsförbindelse trots att man kan ha varit skyldig att göra det enligt den nationella lag som införlivar direktiv (EU) 2014/92 eller direktiv (EU) 2015/2366 och utan motivering i dokumenterade åtgärder för kundkännedom. De finansiella tillsynsmyndigheterna bör i denna typ av fall underrätta de myndigheter som ansvarar för att se till att finansinstitut följer direktiv (EU) 2014/92 och direktiv (EU) 2015/2366.
- (79) Samarbete mellan finansiella tillsynsmyndigheter och de myndigheter som ansvarar för krishantering av kreditinstitut och värdepappersföretag, till exempel de myndigheter som ansvarar för insättningsgarantisystem och resolution, är nödvändigt för att hitta en balans mellan målet att förhindra penningtvätt i enlighet med detta direktiv med målet att skydda den finansiella stabiliteten och insättarna enligt direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU. De finansiella tillsynsmyndigheterna bör kontrollera att åtgärder för kundkännedom utförs i de fall då det konstateras att ett kreditinstitut håller på att falla eller sannolikt kommer att falla eller när insatta medel förklaras vara otillgängliga, samt att anmälningar om misstänkta transaktioner görs till finansunderrättelseenheten. De finansiella tillsynsmyndigheterna bör underrätta myndigheterna med ansvar för krishantering av kreditinstitut och värdepappersföretag om resultaten från de åtgärder för kundkännedom som genomförts och om eventuella konton som har spärrats av finansunderrättelseenheten.
- (80) För att underlätta denna typ av samarbete avseende kreditinstitut ska penningtvättmyndigheten i samråd med Europeiska bankmyndigheten utfärda riktlinjer med specifikationer för huvuddelarna i samarbetet, till exempel om hur informationsutbytet ska gå till.
- (81) Samarbetsmekanismerna bör även omfatta de myndigheter som ansvarar för tillsyn över revisorer, eftersom sådant samarbete kan göra unionens regelverk mot penningtvätt mer verkningfullt.
- (82) Informationsutbyte och tillhandahållande av bistånd mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna är av avgörande betydelse vid tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna får därför inte förbjuda eller föreskriva orimliga eller onödigt

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

restriktiva villkor för sådant informationsutbyte och bistånd mellan behöriga myndigheter.

- (83) Tillsynsmyndigheterna bör kunna samarbeta och utbyta konfidentiell information oavsett deras respektive karaktär eller ställning. För att kunna göra det måste det finnas en tillräcklig rättslig grund för utbyte av konfidentiell information och för samarbete. Informationsutbyte och samarbete med andra myndigheter som utövar tillsyn över ansvariga enheter enligt andra unionsakter bör inte oavsiktligen hämmas av rättsosäkerhet, som kan uppstå om det inte finns uttryckliga bestämmelser på området. Förtydligande av den rättsliga ramen är ännu viktigare eftersom tillsynen i flera fall har anförtrots tillsynsmyndigheter som inte ansvarar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, såsom Europeiska centralbanken (ECB).
- (84) För att unionens regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska bli ändamålsenligt måste en rad olika behöriga myndigheter samarbeta. För att underlätta sådant samarbete bör penningtvättsmyndigheten få i uppdrag att i samverkan med ECB, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europol, Eurojust och den europeiska åklagarmyndigheten utarbeta riktlinjer om samarbete mellan alla behöriga myndigheter. Dessa riktlinjer bör även innehålla en beskrivning av hur andra myndigheter som utövar tillsyn över ansvariga enheter enligt andra unionsakter ska agera i frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism som de påträffar i utförandet av sitt arbete.
- (85) Förordning (EU) 2016/679 är tillämplig på behandling av personuppgifter vid tillämpningen av detta direktiv. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹⁸ är tillämplig när unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter vid tillämpning av detta direktiv. Samtliga medlemsstater erkänner att bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är ett viktigt allmänintresse. Behöriga myndigheter som ansvarar för att utreda eller lagföra penningtvätt, brott till penningtvätt och terrorismfinansiering, eller de som spårar, beslagtar eller fryser och förverkar tillgångar som härrör från brott bör följa reglerna för skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680¹⁹.
- (86) Det är nödvändigt att anpassningen av detta direktiv till de reviderade FATF-rekommendationerna görs med fullt iakttagande av unionsrätten, särskilt när det gäller unionens uppgiftsskydds rätt, inbegripet reglerna om överföringar av personuppgifter, liksom skyddet av de grundläggande rättigheterna i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Vissa aspekter av detta direktivs genomförande inbegriper insamling, analys, lagring och utbyte av uppgifter inom unionen och med tredjeländer. Sådan behandling av personuppgifter bör endast, med full respekt för grundläggande rättigheter, vara tillåten i de syften som anges i detta direktiv och för de åtgärder som behövs enligt detta direktiv, till exempel informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (87) Den registrerade har rätt att få tillgång till de personuppgifter som behandlas inom ramen för detta direktiv. Emellertid skulle effektiv bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism allvarligt undergrävas om den registrerade fick tillgång till uppgifter med anknytning till en anmälan om en misstänkt transaktion. Det kan därför vara motiverat att den rätten undantas och begränsas i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) 2016/679 och, i tillämpliga fall, artikel 25 i förordning (EU) 2018/1725. Den registrerade har rätt att begära att en sådan tillsynsmyndighet som avses i artikel 51 i förordning (EU) 2016/679 eller, i tillämpliga fall, Europeiska datatillsynsmannen kontrollerar om behandlingen är lagenlig och har rätt att söka sådan rättslig prövning som avses i artikel 79 i den förordningen. Den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51 i förordning (EU) 2016/679 får också agera på eget initiativ. Utan att det påverkar begränsningarna av rätten till tillgång bör tillsynsmyndigheten ha möjlighet att underrätta den registrerade om att tillsynsmyndighetens alla nödvändiga kontroller har ägt rum och om resultatet när det gäller huruvida den berörda behandlingen är tillåten.
- (88) För att säkerställa att informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter fortsätter under tiden penningtvättsmyndigheten inrättas bör kommissionen tillfälligt fortsätta att driva FIU.net. För att säkerställa att finansunderrättelseenheterna är fullt delaktiga i driften av systemet bör kommissionen stå i regelbunden kontakt med plattformen för EU:s finansunderrättelseenheter (*EU:s FIU-plattform*), en informell grupp bestående av företrädare för finansunderrättelseenheter som har varit i gång sedan 2006 och som används för att underlätta samarbete mellan finansunderrättelseenheter och för att utbyta åsikter om samarbetsrelaterade frågor.
- (89) Tekniska standarder för tillsyn bör säkerställa konsekvent harmonisering inom unionen. Det är lämpligt att penningtvättsmyndigheten med sin mycket specialiserade sakkunskap inom bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism anförtros att utarbeta och för kommissionen förelägga förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper politiska val.
- (90) I syfte att säkerställa enhetlighet i finansunderrättelseenheternas och tillsynsmyndigheternas arbete bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen så att detta direktiv kan kompletteras med tekniska standarder för tillsyn som ska innehålla kriterier för utnämningen av en central kontaktpunkt för vissa tjänsteleverantörer och för hur denna kontaktpunkt ska fungera, samt referensvärden och en metod för att bedöma och klassificera ansvariga enheters inneboende och kvarvarande risker samt bestämmelser om hur ofta dessa riskprofiler ska ses över, en beskrivning av hem- och värdmedlemsstaternas skyldigheter och om hur samarbetet mellan dem ska gå till, allmänna villkor för hur tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt ska fungera och deras operativa funktionssätt, indikatorer för klassificering av allvarlighetsnivån i överträdelser av detta direktiv, liksom kriterier som ska beaktas när nivån på administrativa sanktioner bestäms eller när administrativa åtgärder vidtas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (91) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter så att kommissionen kan fastställa en metod för insamling av statistik, ange i vilket format information om verkligt huvudmannaskap ska lämnas in, fastställa de tekniska villkoren för sammankoppling av register över verkligt huvudmannaskap och bankkontoregister och datasökningssystem samt anta tekniska genomförandestandarder som anger vilket format som ska användas för informationsutbyte mellan medlemsstaternas finansunderrättelseenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁰.
- (92) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i stadgan, särskilt rätten till skydd för privat- och familjeliv (artikel 7 i stadgan), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8 i stadgan) och näringsfriheten (artikel 16).
- (93) När kommissionen utarbetar en rapport om utvärdering av genomförandet av detta direktiv bör den ta vederbörlig hänsyn till de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i stadgan.
- (94) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att inrätta en samordnad och samstämmig mekanism för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (95) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²¹ av den 28 september 2011 har medlemsstaterna åtagit sig att, när så är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (96) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2018/1725 [och avgav ett yttrande den ...²²].
- (97) Direktiv (EU) 2015/849 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Avsnitt 1

Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

²² EUT C , , s. .

Innehåll

I detta direktiv fastställs regler för följande:

- a) Åtgärder för sektorer där det finns risk för penningtvätt och finansiering av terrorism på nationell nivå.
- b) Identifiering av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism på unions- och medlemsstatsnivå.
- c) Inrättande och tillgång till register över verkligt huvudmannskap, bankkonton och fastigheter.
- d) Finansunderrättelseenheternas ansvarsområden och uppgifter.
- e) Ansvarsområden och uppgifter för organ som utövar tillsyn över ansvariga enheter.
- f) Samarbete mellan behöriga myndigheter och samarbete med myndigheter som omfattas av andra unionsakter.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv ska definitionerna i artikel 2 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

- (1) *finansiell tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet som ansvarar för kredit- och finansinstitut.
- (2) *ansvariga enheter*: de fysiska eller juridiska personer som anges i artikel 3 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] som inte är undantagna enligt artikel 4, 5 eller 6 i den förordningen.
- (3) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där en ansvarig enhet har sitt säte eller, om en ansvarig enhet inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
- (4) *värdmedlemsstat*: en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten där en ansvarig enhet har ett dotterbolag eller en filial eller där den tillhandahåller tjänster.
- (5) *tullmyndigheter*: tullmyndigheter enligt definitionen i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 952/2013²³ och de behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2.1 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672²⁴.
- (6) *tillsynskollegium för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism*: en permanent struktur för samarbete och informationsutbyte för att utöva tillsyn över koncerner eller enheter med gränsöverskridande verksamhet.
- (7) *enhet med gränsöverskridande verksamhet*: en ansvarig enhet med minst ett driftsställe i en annan medlemsstat eller tredjeland.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005 (EUT L 284, 12.11.2018, s. 6)

- (8) *driftsställe*: en filial eller annan form av underavdelning till en ansvarig enhet som bedriver verksamhet i en annan medlemsstat eller ett tredjeland än det land där enheten har sitt huvudkontor eller ett dotterbolag till ett moderbolag som har sitt säte i ett annat land än det land där moderbolaget har sitt säte.

Avsnitt 2

Nationella åtgärder i sektorer där det finns risk för penningtvätt och finansiering av terrorism

Artikel 3

Identifiering av riskutsatta sektorer på nationell nivå

1. Om medlemsstaterna i sin nationella riskbedömning i enlighet med artikel 8 identifierar att det utöver i ansvariga enheter finns risk för penningtvätt och finansiering av terrorism i enheter i andra sektorer kan medlemsstaterna besluta att kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] även ska gälla för dessa andra enheter.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om sin avsikt att låta kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] gälla även för enheter i andra sektorer och då bifoga följande:
 - a) En motivering till riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism som ligger till grund för den aktuella avsikten.
 - b) En bedömning av vilka konsekvenser en sådan utökning skulle få på tillhandahållandet av tjänster på den inre marknaden.
 - c) Texten till de nationella bestämmelser som medlemsstaten avser att anta.
3. Medlemsstaterna ska vänta med att anta de nationella bestämmelser som avses i punkt 2 c i sex månader från den dag då underrättelsen som avses i punkt 2 sker.
4. Före utgången av den tidsperiod som avses i punkt 3 ska kommissionen efter samråd med den myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som inrättats genom förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*] (*penningtvättsmyndigheten*) avge ett detaljerat yttrande om huruvida den planerade bestämmelsen
 - a) är lämplig för att motverka de risker som identifierats, särskilt huruvida riskerna som medlemsstaten identifierat rör den inre marknaden,
 - b) kan ge upphov till hinder för den fria rörligheten för tjänster eller kapital eller tjänsteföretags etableringsfrihet inom den inre marknaden som inte står i proportion till de risker för penningtvätt och terrorismfinansiering som det är meningen att bestämmelsen ska minska.

Kommissionen ska i det detaljerade yttrandet även ange om kommissionen har för avsikt att föreslå åtgärder på unionsnivå.

5. I de fall då kommissionen inte finner det lämpligt att föreslå åtgärder på unionsnivå ska den berörda medlemsstaten inom två månader från det att det detaljerade yttrandet som avses i punkt 4 mottagits underrätta kommissionen om vilken åtgärd man planerar att vidta utifrån det detaljerade yttrandet. Kommissionen ska lämna synpunkter på den åtgärd som medlemsstaten föreslår.

6. I de fall då kommissionen meddelar att man har för avsikt att föreslå åtgärder på unionsnivå ska den berörda medlemsstaten avstå från att anta de nationella bestämmelser som avses i punkt 2 c.
7. Om medlemsstaterna den [*infoga dagen för ikraftträdandet av detta direktiv*] redan tillämpar nationella bestämmelser som införlivar direktiv (EU) 2015/849 för andra sektorer än ansvariga enheter kan de låta kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] gälla även för de sektorerna.

Senast den [*six månader efter dagen för införlivandet av detta direktiv*] ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om vilka sektorer som på nationell nivå identifierats enligt första stycket och för vilka kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] ska gälla, åtföljt av en motivering till varför det finns risk för penningtvätt och finansiering av terrorism i dessa sektorer. Senast sex månader efter att sådan underrättelse har mottagits ska kommissionen efter samråd med penningtvättsmyndigheten avge ett detaljerat yttrande avseende punkt 4 a och b och ange huruvida kommissionen avser att föreslå åtgärder på unionsnivå. Om kommissionen inte finner det lämpligt att föreslå åtgärder på unionsnivå gäller punkt 5.
8. Senast [*ett år efter dagen för införlivandet av detta direktiv*] och därefter varje år ska kommissionen sammanställa och i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en förteckning över de sektorer som medlemsstaterna har bestämt att kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] ska gälla för.

Artikel 4

Krav som rör vissa tjänsteföretag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att valutaväxlings- och checkinlösningskontor samt tjänsteleverantörer till trustar eller bolag antingen har tillstånd eller är registrerade.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla tillhandahållare av speltjänster är reglerade.

Artikel 5

Kontaktpunkter

1. Medlemsstaterna får kräva att utgivare av elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.3 i direktiv 2009/110/EG²⁵, betaltjänstleverantörer enligt definitionen i artikel 4.11 i direktiv (EU) 2015/2366 och leverantörer av kryptotillgångstjänster, som verkar genom agenter i värdmedlemsstaten och som bedriver verksamhet enligt etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster och vars huvudkontor finns i en annan medlemsstat, ska utse en central kontaktpunkt på värdmedlemsstatens territorium. Denna kontaktpunkt ska, som företrädare för enheten med gränsöverskridande verksamhet, säkerställa att reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism följs och underlätta för

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

tillsynsmyndigheterna att utöva tillsyn, bland annat genom att på begäran förse tillsynsmyndigheterna med dokument och information.

2. Senast *[två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv]* ska penningtvättsmyndigheten ha utarbetat förslag till tekniska standarder för tillsyn och överlämna dem till kommissionen för antagande. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska innehålla kriterier för att avgöra när det är lämpligt att inrätta en central kontaktpunkt enligt punkt 1 och vilka funktioner de centrala kontaktpunkterna bör ha.
3. Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 2 i denna artikel i enlighet med artiklarna 38–41 i förordning *[infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final]*.

Artikel 6

Kontroller av företagsledning och verkliga huvudmän i vissa ansvariga enheter

1. Medlemsstaterna ska ställa krav på att tillsynsmyndigheterna ska kontrollera att personerna i företagsledningen i de ansvariga enheter som avses i artikel 4, och de verkliga huvudmännen för dessa enheter, agerar med ärlighet och integritet. Personerna i ledningen i sådana enheter bör även besitta de kunskaper och den kompetens som de behöver för att kunna utföra sina uppgifter.
2. Vad gäller sådana ansvariga enheter som avses i artikel 3.3 a, b, d, e och h–l i förordning *[infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final]* ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna vidtar de åtgärder som behövs för att personer som dömts för penningtvätt, förbrott till penningtvätt eller för finansiering av terrorism och deras medhjälpare inte ska kunna få yrkeslegitimation, inneha ledande befattningar eller vara verkliga huvudmän för sådana ansvariga enheter.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna regelbundet och utifrån riskkänslighetsanalyser kontrollerar att kraven i punkterna 1 och 2 fortsätter att vara uppfyllda. De ska särskilt kontrollera att ledningen agerar med ärlighet och integritet och innehar de kunskaper och den kompetens som behövs för att de ska kunna utföra sina uppgifter i de fall då det finns rimliga skäl att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till sådana brott, förekommer eller har förekommit eller då det finns en förhöjd risk för att sådana brott begås i en ansvarig enhet.
4. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att begära att personer som dömts för penningtvätt, förbrott till penningtvätt eller finansiering av terrorism ska entledigas från ledande befattningar i sådana ansvariga enheter som avses i punkterna 1 och 2. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att entlediga personer i ledningen som inte anses agera med ärlighet och integritet eller inneha de kunskaper och den kompetens som behövs för att de ska kunna utföra sina uppgifter.
5. Om en person som är dömd för penningtvätt, förbrott till penningtvätt eller finansiering av terrorism är verklig huvudman för sådan ansvarig enhet som avses i punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att alla kopplingar mellan personen i fråga och ansvariga enheter kan brytas, till exempel genom att ge tillsynsmyndigheterna befogenhet att begära att den verkliga huvudmannens innehav i en ansvarig enhet avyttras.

6. För tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna eller andra myndigheter som på nationell nivå är behöriga att göra bedömningar av lämpligheten hos de personer som avses i punkterna 1 och 2, i enlighet med den nationella lagstiftningen, har möjlighet att kontrollera om den berörda personen har någon notering om relevant fällande dom i belastningsregistret. Allt utbyte av information för dessa ändamål ska ske i enlighet med rambeslut 2009/315/RIF och beslut 2009/316/RIF i den form som de har genomförts i nationell rätt.

Avsnitt 2

Riskbedömning

Artikel 7

Överstatlig riskbedömning

1. Kommissionen ska göra en bedömning av de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden och berör gränsöverskridande verksamhet.

Kommissionen ska i detta syfte senast *[fyra år efter dagen för införlivandet av detta direktiv]* utarbeta en rapport i vilken dessa risker identifieras, analyseras och bedöms på unionsnivå. Kommissionen ska därefter uppdatera sin rapport vart fjärde år. Vid behov kan kommissionen uppdatera delar av rapporten oftare.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone följande:
 - a) De områden och sektorer på den inre marknaden som är utsatta för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - b) Arten och nivån på de risker som förknippas med varje område och sektor.
 - c) De metoder som oftast används för att tvätta vinster från olaglig verksamhet, inbegripet, i förekommande fall, de som särskilt används i transaktioner mellan medlemsstater och tredjeländer, oberoende av om ett tredjeland har identifierats i enlighet med kapitel III avsnitt 2 i förordning *[infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final]*.
 - d) Riskerna för att riktade ekonomiska sanktioner som rör finansiering av spridning inte verkställs eller kringgås.
3. Kommissionen ska utfärda rekommendationer till medlemsstaterna om lämpliga åtgärder för att ta itu med de identifierade riskerna. Om medlemsstaterna beslutar att inte tillämpa rekommendationerna inom sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska de anmäla detta till kommissionen och ange skälen för ett sådant beslut.
4. Senast *[tre år efter dagen för införlivandet av detta direktiv]* ska penningtvättsmyndigheten lämna ett yttrande till kommissionen om de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar unionen. Därefter ska penningtvättsmyndigheten lämna ett yttrande vartannat år.
5. Vid genomförandet av den bedömning som avses i punkt 1 ska kommissionen organisera arbetet på unionsnivå, beakta de yttranden som avses i punkt 4 samt engagera medlemsstaternas experter på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, företrädare för nationella tillsynsmyndigheter och

finansunderrättelseenheter samt penningtvättsmyndigheten och, när så är lämpligt, andra organ på unionsnivå.

6. Inom två år efter att rapporten som avses i punkt 1 har antagits och därefter vart fjärde år ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som vidtagits på grundval av rapportens resultat.

Artikel 8

Nationell riskbedömning

1. Varje medlemsstat ska genomföra en nationell riskbedömning för att identifiera, bedöma, förstå och minska de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den. Den ska hålla denna riskbedömning uppdaterad och se över den minst vart fjärde år.

Varje medlemsstat ska vidta lämpliga åtgärder för att identifiera, bedöma, förstå och minska riskerna för att riktade ekonomiska sanktioner som rör finansiering av spridning inte verkställs eller kringgås.

2. Varje medlemsstat ska utse en myndighet eller inrätta en mekanism för att samordna de nationella åtgärderna mot de risker som avses i punkt 1. Myndighetens namn eller en beskrivning av mekanismen ska meddelas kommissionen, penningtvättsmyndigheten och övriga medlemsstater.
3. När medlemsstaterna gör de nationella riskbedömningar som avses i punkt 1 i den här artikeln ska de beakta den rapport som avses i artikel 7.1.
4. Varje medlemsstat ska använda den nationella riskbedömningen för att
 - a) förbättra sina åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt genom att identifiera områden där ansvariga enheter ska vidta strängare åtgärder, i tillämpliga fall med angivande av vilka åtgärder som ska vidtas,
 - b) där så är lämpligt identifiera sektorer eller områden med mindre eller större risk för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - c) bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism hos varje juridisk person och juridisk konstruktion inom deras territorier och den riskexponering som härrör från utländska juridiska personer och juridiska konstruktioner,
 - d) besluta om fördelning och prioritering av resurser för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism samt för att förhindra att riktade ekonomiska sanktioner som rör finansiering av spridning inte verkställs eller kringgås,
 - e) säkerställa att lämpliga regler utarbetas för varje sektor eller område alltefter risken för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - f) skyndsamt göra lämplig information tillgänglig för behöriga myndigheter och ansvariga enheter för att underlätta deras egna bedömningar av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism samt den bedömning av riskerna för att riktade ekonomiska sanktioner som rör finansiering av spridning inte verkställs eller kringgås som avses i artikel 8 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*].

I den nationella riskbedömningen ska medlemsstaterna beskriva den institutionella strukturen och de allmänna förfarandena i sina system för bekämpning av

penningtvätt och finansiering av terrorism, vilket bland annat omfattar finansunderrättelseenheter, skattemyndigheter och åklagare, samt de tilldelade personella och finansiella resurserna i den mån denna information finns tillgänglig.

5. Medlemsstaterna ska göra resultaten av sina nationella riskbedömningar, inbegripet uppdateringarna av dem, tillgängliga för kommissionen, penningtvättsmyndigheten och de övriga medlemsstaterna. Varje medlemsstat får tillhandahålla relevant ytterligare information, när så är lämpligt, till den medlemsstat som utför riskbedömningen. En sammanfattning av bedömningen ska göras allmänt tillgänglig. Denna sammanfattning får inte innehålla säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Informationen i den får inte göra det möjligt att identifiera någon fysisk eller juridisk person.

Artikel 9

Statistik

1. Medlemsstaterna ska föra omfattande statistik över frågor av betydelse för effektiviteten hos deras ramar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i syfte att utvärdera dessa ramars effektivitet.
2. Den statistik som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
 - a) Uppgifter om storlek och betydelse när det gäller de olika sektorer som omfattas av detta direktiv, inbegripet antalet fysiska personer och enheter samt varje sektors ekonomiska betydelse.
 - b) Uppgifter om rapportering, utredningar och rättsliga faser i det nationella systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet antalet rapporter om misstänkta transaktioner som lämnats till finansunderrättelseenheten, uppföljningen av dessa rapporter, informationen om gränsöverskridande förflyttningar av kontanta medel som lämnats till finansunderrättelseenheten i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2018/1672 tillsammans med uppföljningen av den inlämnade informationen och, på årsbasis, antalet fall som utretts, antalet personer som åtalats, antalet personer som dömts för penningtvätt eller finansiering av terrorism, typ av förbrott identifierade i enlighet med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1673²⁶ där sådana uppgifter finns tillgängliga, samt värdet i euro på egendom som har frysts, beslagtogs eller förverkats.
 - c) Om tillgängligt, uppgifter om antalet och procentandelen rapporter som leder till vidare utredning, tillsammans med årsrapporten som upprättats av finansunderrättelseenheten enligt artikel 21.
 - d) Uppgifter om antalet gränsöverskridande begäranden om uppgifter som har gjorts, tagits emot, avslagits och helt eller delvis besvarats av finansunderrättelseenheten, enligt specificerad redovisning per land som skickat eller mottagit begäran.
 - e) Antalet begäranden om ömsesidig rättshjälp eller andra internationella begäranden om uppgifter rörande verkliga huvudmän och bankkontouppgifter som avses i kapitel IV i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och avsnitt 1 och 2 i kapitel II

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 284, 12.11.2018, s. 22).

i detta direktiv som mottagits från eller skickats till motsvarande enheter utanför unionen uppdelade per behörig myndighet och land.

- f) Personalresurser som anslagits till tillsynsmyndigheter samt till finansunderrättelseenheten för att fullgöra de uppgifter som anges i artikel 17.
 - g) Antalet tillsynsåtgärder på plats och på distans, antalet överträdelser som konstaterats på grundval av tillsynsåtgärder och sanktioner eller administrativa åtgärder som tillämpats av tillsynsmyndigheter och självreglerande organ enligt avsnitt 4 i kapitel IV.
 - h) Antal och typ av överträdelser som konstaterats med avseende på skyldigheterna i kapitel IV i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och sanktioner eller administrativa åtgärder som vidtagits med avseende på dessa skyldigheter, samt antalet inspektioner som enheten med ansvar för det centrala registret utfört enligt artikel 10.8 i detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att statistiken som avses i punkt 2 samlas in och överlämnas till kommissionen varje år. Statistiken som avses i punkt 2 a, c, d och f ska även överlämnas till penningtvättsmyndigheten.
- Penningtvättsmyndigheten ska lagra denna statistik i sin databas i enlighet med artikel 11 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*].
4. Senast [*tre år efter dagen för införlivandet av detta direktiv*] ska penningtvättsmyndigheten anta ett yttrande riktat till kommissionen om de metoder som använts för insamling av statistiken som avses i punkt 2 a, c, d och f.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter om fastställande av metoder för insamling av statistiken som avses i punkt 2 och bestämmelserna om dess översändande till kommissionen och penningtvättsmyndigheten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 54.2.
6. Kommissionen ska vartannat år offentliggöra en rapport som sammanfattar och förklarar den statistik som avses i punkt 2 och som ska göras tillgänglig på dess webbplats.

KAPITEL II

REGISTER

Avsnitt I

Register över verkligt huvudmannaskap

Artikel 10

Register över verkligt huvudmannaskap

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om verkligt huvudmannaskap som avses i artikel 44 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och information om nominella arrangemang som avses i artikel 47 av den förordningen finns i ett centralt register i medlemsstaten där den juridiska enheten har inrättats eller där förvaltaren eller personen som innehar en likvärdig ställning i en liknande juridisk konstruktion har

sitt säte eller bosättningsort. Sådana krav ska inte tillämpas för företag som är noterade på en reglerad marknad som omfattas av informationsskyldighet motsvarande kraven som anges i detta direktiv eller omfattas av motsvarande internationella normer.

De uppgifter om verkligt huvudmannaskap som återfinns i de centrala registren får samlas in i enlighet med nationella system.

2. När det finns anledning att betvivla om uppgifterna om verkligt huvudmannaskap i de centrala registren är korrekta ska medlemsstaterna säkerställa att juridiska enheter och juridiska konstruktioner är skyldiga att tillhandahålla ytterligare information på grundval av en riskbedömning, inklusive styrelsens resolutioner och protokoll från deras möten, avtal om partnerskap, trustavtal, fullmakt eller andra avtalsmässiga överenskommelser och dokumentation.
3. När ingen person har identifierats som verklig huvudman enligt artikel 45.2 och 45.3 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] ska det centrala registret innehålla följande:
 - a) Ett uttalande åtföljt av en motivering, att det inte finns en verklig huvudman eller att den verkliga huvudmannen eller de verkliga huvudmännen inte har kunnat identifieras och verifieras.
 - b) Detaljer om den eller de fysiska personer som innehar ledande befattningar i företaget eller den juridiska enheten motsvarande informationen som krävs enligt artikel 44.1 a i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*].
4. Kommissionen ges befogenhet att fastställa, genom genomförandeakter, formatet för inlämnandet av uppgifter om verkligt huvudmannaskap till det centrala registret. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 54.2.
5. Medlemsstaterna ska kräva att uppgifterna om verkligt huvudmannaskap i de centrala registren är adekvata, korrekta och aktuella. För detta ändamål ska medlemsstaterna tillämpa minst följande krav:
 - a) Ansvariga enheter ska rapportera till enheten med ansvar för de centrala registren eventuella avvikelser som de hittar mellan de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som finns tillgängliga i de centrala registren och de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som finns tillgängliga för dem enligt artikel 18 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*].
 - b) Behöriga myndigheter, om så är lämpligt och i den mån som detta krav inte i onödan inkräktar på deras funktioner, ska rapportera till enheten med ansvar för de centrala registren eventuella avvikelser som de hittar mellan de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som finns tillgängliga i de centrala registren och de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som finns tillgängliga för dem.
6. Medlemsstaterna ska kräva att rapporteringen av avvikelser som avses i punkt 5 sker inom 14 kalenderdagar efter det att avvikelsen upptäckts. Vid fall med lägre risk som omfattas av åtgärder enligt avsnitt 3 i kapitel III i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*] får medlemsstaterna tillåta ansvariga enheter att be kunden att korrigera avvikelser av teknisk art som inte hindrar identifieringen av den verkliga huvudmannen eller de verkliga huvudmännen direkt med enheten med ansvar för de centrala registren.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att enheten med ansvar för de centrala registren vidtar lämpliga åtgärder för att avvikelserna ska upphöra, inbegripet ändring av uppgifterna i de centrala registren om enheten kan identifiera och verifiera uppgifterna om verkligt huvudmannaskap. Ett särskilt omnämnande av det faktum att det finns rapporterade avvikelser ska tas med i de centrala registren och vara synligt åtminstone för behöriga myndigheter och ansvariga enheter.
8. Om det gäller företag eller andra juridiska enheter ska medlemsstaterna säkerställa att enheten med ansvar för det centrala registret över verkligt huvudmannaskap har befogenhet att utföra kontroller, inbegripet undersökningar på plats vid den juridiska enhetens affärslokal eller säte, i syfte att etablera enhetens aktuella verkliga huvudmannaskap och för att verifiera att uppgifterna som lämnats till det centrala registret är korrekta, adekvata och aktuella. Det centrala registrets rätt att verifiera sådan information ska inte begränsas, hindras eller uteslutas på något sätt.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att enheten med ansvar för det centrala registret har befogenhet att förelägga effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder eller sanktioner vid underlåtenhet att tillhandahålla registret med korrekta, adekvata och aktuella uppgifter om deras verkliga huvudmannaskap.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att enheterna med ansvar för registren över verkligt huvudmannaskap utan dröjsmål informerar finansunderrättelseenheten, om de vid sina kontroller enligt denna artikel, eller på annat sätt, upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.
11. De centrala registren ska vara sammankopplade via den centrala europeiska plattformen som inrättats genom artikel 22.1 i direktiv (EU) 2017/1132.
12. De uppgifter som avses i punkt 1 ska vara tillgängliga via de nationella registren och genom systemet för sammankoppling av centrala register över verkligt huvudmannaskap i åtminstone fem år och inte mer än tio år efter det att företaget eller den andra juridiska enheten har strukits ur registret.

Artikel 11

Allmänna bestämmelser om tillgång till register över verkligt huvudmannaskap för behöriga myndigheter, självreglerande organ och ansvariga enheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter har snabb, obegränsad och fri tillgång till alla uppgifter som finns i de sammankopplade centrala register som avses i artikel 10 utan att den berörda enheten eller konstruktionen varnas.
2. Tillgång till de centrala register som avses i artikel 10 ska ges åt finansunderrättelseenheter, tillsynsmyndigheter, myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism, samt skattemyndigheter och myndigheter som har till uppgift att utreda och lagföra penningtvätt, dess förbrott och finansiering av terrorism, samt spårande och beslag eller frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brott. Självreglerande organ ska ges tillgång till registren när de utför funktioner av tillsynskaraktär.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ansvariga enheter, när de vidtar åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel III i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*], har snabb tillgång till uppgifterna i de sammankopplade centrala register som avses i artikel 10.

4. Senast [tre månader efter dagen för införlivandet av detta direktiv] ska medlemsstaterna översända till kommissionen förteckningen över behöriga myndigheter och självreglerande organ samt kategorierna av ansvariga enheter som fått tillgång till registren och det slags uppgifter som finns tillgängliga för ansvariga enheter, samt de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som är tillgängliga för allmänheten enligt artikel 12. Medlemsstaterna ska uppdatera sådan anmälan när ändringar görs i förteckningen över behöriga myndigheter eller kategorier av ansvariga enheter eller omfattningen av den tillgång som beviljas ansvariga enheter eller allmänheten. Kommissionen ska göra tillgänglig för de andra medlemsstaterna informationen om behöriga myndigheters eller ansvariga enheters tillgång, inbegripet eventuella ändringar av denna.

Artikel 12

Särskilda regler gällande tillgång till register över verkligt huvudmannaskap för allmänheten

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att allmänheten har tillgång till följande information som finns i de sammankopplade centrala register som avses i artikel 10:
- När det gäller juridiska enheter, åtminstone den verkliga huvudmannens namn, födelsemånad och födelseår, bosättningsland och medborgarskap, samt arten och omfattning av det förmånsintresse som innehas av den verkliga huvudmannen.
 - När det gäller klassiska truster och liknande juridiska konstruktioner, den verkliga huvudmannens namn, födelsemånad och födelseår, bosättningsland och medborgarskap, samt arten och omfattning av det förmånsintresse som innehas av den verkliga huvudmannen, förutsatt att ett berättigat intresse kan påvisas.

Utöver informationen som räknas upp i första stycket a får medlemsstaterna, enligt villkor som ska fastställas i nationell rätt, ge tillgång till ytterligare information som gör det möjligt att identifiera den verkliga huvudmannen. Denna ytterligare information ska inkludera åtminstone födelsedatum eller kontaktuppgifter, i enlighet med unionens och medlemsstatens regler för skydd av personuppgifter.

2. Medlemsstaterna får välja att göra de uppgifter om verkligt huvudmannaskap som finns i deras centrala register tillgängliga för allmänheten på villkor att autentisering sker med hjälp av medel för elektronisk identifiering och relevanta betrodda tjänster som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 910/2014²⁷ och betalning av en avgift, som inte får överskrida de administrativa kostnaderna för att göra uppgifterna tillgängliga, inbegripet kostnader för underhåll och utveckling av registret.

Artikel 13

Undantag från reglerna gällande tillgång till register över verkligt huvudmannaskap

I undantagsfall som ska fastställas i nationell lagstiftning kan medlemsstaterna, om den tillgång som avses i artiklarna 11.3 och 12.1 skulle utsätta den verkliga huvudmannen för oproportionell risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning av olika slag, trakasserier, våld

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

eller hotelser, eller om den verkliga huvudmannen är minderårig eller på annat sätt rättsligt oförmögen, föreskriva ett undantag från sådan tillgång till alla eller vissa av personuppgifterna om den verkliga huvudmannen från fall till fall. Medlemsstaterna ska säkerställa att de undantagen beviljas efter en detaljerad bedömning av omständigheternas exceptionella karaktär. Rätten till en administrativ omprövning av beslutet om beviljande av ett undantag och till ett effektivt rättsmedel ska garanteras. En medlemsstat som har beviljat undantag ska årligen publicera statistik över antalet beviljade undantag och angivna skäl, och rapportera in uppgifterna till kommissionen.

Undantag som beviljas enligt denna artikel ska inte tillämpas på de ansvariga enheter som avses i artikel 3.3 b av förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*] som är offentliga tjänstemän.

Avsnitt 2

Bankkontouppgifter

Artikel 14

Register över bankkonton och elektroniska datasöksystem

1. Medlemsstaterna ska införa centraliserade automatiserade mekanismer, till exempel ett centralt register eller centrala elektroniska datasöksystem, som gör det möjligt att med nödvändig skyndsamhet fastställa identiteten hos fysiska eller juridiska personer som innehar eller kontrollerar betalkonton och bankkonton som identifieras med IBAN-nummer, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012²⁸, och bankfack som innehas av ett kreditinstitut inom deras territorium.
Medlemsstaterna ska informera kommissionen om egenskaperna hos dessa nationella mekanismer samt kriterierna enligt vilka uppgifter inkluderas i dessa nationella mekanismer.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som finns i de centrala mekanismer som avses i punkt 1 är direkt tillgängliga på ett omedelbart och ofiltrerat sätt för nationella finansunderrättelseenheter. Uppgifterna ska också vara tillgängliga för nationella behöriga myndigheter för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv.
3. Följande uppgifter ska finnas tillgängliga och vara sökbara via de centraliserade mekanismer som avses i punkt 1:
 - a) För kundkontoinnehavaren och samtliga personer som förmodas agera i kundens namn: Namnet, kompletterat med antingen övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt artikel 18.1 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*] eller ett unikt identifieringsnummer.
 - b) För kundkontoinnehavarens verkliga huvudman: Namnet, kompletterat med antingen övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt artikel 18.1 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*] eller ett unikt identifieringsnummer.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

- c) För bank- eller betalkontot: IBAN-nummer och datumet för kontots öppnande och avslutande.
 - d) För bankfacket: Hyrestagarens namn, kompletterat med antingen övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt artikel 18.1 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*] eller ett unikt identifieringsnummer och hyresperiodens varaktighet.
4. Medlemsstaterna kan kräva att andra uppgifter som anses vara viktiga för finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter när de fullgör sina skyldigheter enligt detta direktiv finns tillgängliga och sökbara via de centraliserade mekanismerna.
5. De centraliserade automatiserade mekanismer som avses i punkt 1 ska vara sammankopplade via den gemensamma åtkomstpunkt för bankkontoregister som ska utvecklas och drivas av kommissionen.

Kommissionen har befogenhet att fastställa, genom genomförandeakter, de tekniska specifikationerna och förfarandena för kopplingen av medlemsstaternas centraliserade automatiserade mekanismer till den gemensamma åtkomstpunkten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 54.2.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som avses i punkt 3 är tillgängliga genom den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att endast sådana uppgifter som anges i punkt 3 som är aktuella och motsvarar de faktiska bankkontouppgifterna görs tillgängliga genom deras nationella centraliserade automatiserade mekanismer och genom den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismer som avses i denna punkt. Tillgången till dessa uppgifter ska beviljas i enlighet med regler för skydd av personuppgifter.

De andra uppgifter som medlemsstaterna anser vara viktiga för finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter enligt punkt 4 ska inte finnas tillgängliga och sökbara via den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna.

7. Nationella finansunderrättelseenheter ska beviljas omedelbar och ofiltrerad tillgång till de uppgifter om betal- och bankkonton och bankfack i andra medlemsstater som finns tillgängliga via den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och med kommissionen i syfte att genomföra denna punkt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella finansunderrättelseenheters personal håller hög yrkesmässig standard när det gäller sekretess och uppgiftsskydd, samt har stor integritet och rätt kompetens.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att tekniska och organisatoriska åtgärder införs för att säkerställa säkerheten enligt höga tekniska standarder för att finansunderrättelseenheterna ska kunna utöva sina befogenheter att få tillgång till och söka bland de uppgifter som finns tillgängliga via den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna i enlighet med punkterna 5 och 6.

Artikel 15

Genomförandeakter för sammankoppling av register

1. Vid behov har kommissionen befogenhet att fastställa, genom genomförandeakter, tekniska specifikationer och förfaranden som krävs för att sammankoppla medlemsstaternas centrala register i enlighet med artikel 10.11, med beaktande av följande:
 - a) Den tekniska specifikation som anger den uppsättning tekniska uppgifter som krävs för att plattformen ska kunna fylla sin funktion och metoden för lagring, användning och skydd av sådana uppgifter.
 - b) De gemensamma kriterier enligt vilka uppgifter om verkligt huvudmannaskap är tillgängliga genom systemet för sammankoppling av register, beroende på omfattningen av den tillgång som medlemsstaterna beviljar.
 - c) De tekniska detaljerna om hur uppgifterna om de verkliga huvudmännen ska göras tillgängliga.
 - d) De tekniska villkoren för tillgängligheten av de tjänster som tillhandahålls genom systemet för sammankoppling av register.
 - e) De tekniska formerna för hur de olika typerna av tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap i enlighet med artiklarna 11 och 12 i detta direktiv, inbegripet autentisering av användare med hjälp av medel för elektronisk identifiering och relevanta betrodda tjänster som fastställs i förordning (EU) 910/2014.
 - f) Betalningsvillkoren när tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap är belagd med en avgift enligt artikel 12.2, med beaktande av tillgängliga betalningssätt, såsom betalningstransaktioner på distans.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 54.2.

2. Vid behov har kommissionen befogenhet att fastställa, genom genomförandeakter, tekniska specifikationer och förfaranden som krävs för att sammankoppla medlemsstaternas centrala mekanismer i enlighet med artikel 14.5, med beaktande av följande:
 - a) Den tekniska specifikation som definierar metoderna för elektronisk kommunikation när det gäller den gemensamma åtkomstpunkten för bankkontoregister.
 - b) Den tekniska specifikationen för kommunikationsprotokollen.
 - c) De tekniska specifikationer som anger skyddsåtgärder för datasäkerhet, uppgiftsskydd, användning och skydd av de uppgifter som finns sökbara och tillgängliga genom den gemensamma åtkomstpunkt för bankkontoregister som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna.
 - d) De gemensamma kriterier enligt vilka bankkontouppgifter är sökbara via den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna.
 - e) De tekniska detaljerna om hur uppgifterna görs tillgängliga via den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna, inbegripet autentisering av användare med hjälp

av medel för elektronisk identifiering och relevanta betrodda tjänster som fastställs i förordning (EU) 910/2014.

- f) De tekniska villkoren för att få tillgång till de tjänster som tillhandahålls av den gemensamma åtkomstpunkt som sammankopplar de centraliserade automatiserade mekanismerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 54.2.

3. När kommissionen antar de genomförandeakter som avses i punkterna 1 och 2 ska den beakta beprövade tekniker och befintliga rutiner. Kommissionen ska säkerställa att den gemensamma åtkomstpunkt som ska utvecklas och drivas inte innebär kostnader som överstiger vad som är absolut nödvändigt för att genomföra detta direktiv.

Avsnitt 3

Fastighetsregister

Artikel 16

Fastighetsregister

1. Medlemsstaterna ska ge behöriga myndigheter tillgång till information som gör det möjligt att med nödvändig skyndsamhet identifiera varje fysisk eller juridisk person som äger fast egendom, bland annat genom register eller elektroniska datasöksystem, om sådana register eller system finns tillgängliga. De behöriga myndigheterna ska också ha tillgång till information som möjliggör identifiering och analys av transaktioner som omfattar fast egendom, inbegripet dess ekonomiska värde och detaljer om fysiska och juridiska personer som är inblandade i dessa transaktioner inklusive, i förekommande fall, huruvida de fysiska eller juridiska personerna äger, säljer eller förvärvar fast egendom för en juridisk konstruktions räkning.

Finansunderrättelseenheter ska beviljas direkt och omedelbar tillgång till uppgifterna som avses i det första stycket.

2. Senast *[tre månader efter dagen för införlivandet av detta direktiv]* ska medlemsstaterna översända till kommissionen förteckningen över behöriga myndigheter som fått tillgång till de register eller system som avses i punkt 1 och de slags uppgifter som är tillgängliga för dem. Medlemsstaterna ska uppdatera sådan anmälan när ändringar görs i förteckningen över behöriga myndigheter eller omfattningen av den tillgång till information som beviljas. Kommissionen ska göra den informationen, inbegripet eventuella ändringar av den, tillgänglig för andra medlemsstater.

KAPITEL III

Finansunderrättelseenheter

Artikel 17

Inrättande av finansunderrättelseenheter

1. Alla medlemsstater ska inrätta en finansunderrättelseenhet för att förebygga, upptäcka och effektivt bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

2. Finansunderrättelseenheten ska vara den enda centrala nationella enhet som ansvarar för att ta emot och analysera misstänkta transaktioner och annan information som är relevant för penningtvätt, dess förbrott eller finansiering av terrorism som lämnas in av ansvariga enheter i enlighet med artikel 50 eller rapporter som lämnas in av ansvariga enheter i enlighet med artikel 59.4 b i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och av tullmyndigheter enligt artikel 9 i förordning (EU) 2018/1672.
3. Finansunderrättelseenheten ska ansvara för spridningen av resultaten av sina analyser och andra relevanta uppgifter till andra behöriga myndigheter, när det finns skäl att misstänka penningtvätt, dess förbrott eller finansiering av terrorism. Finansunderrättelseenheten ska kunna erhålla ytterligare uppgifter från ansvariga enheter.

Finansunderrättelseenhetens finansiella analys ska bestå av följande:

- a) En operativ analys som är inriktad på enskilda fall och särskilda mål eller på lämpliga utvalda uppgifter, beroende på de mottagna uppgifternas typ och volym och den förväntade användningen av uppgifterna efter spridningen.
- b) En strategisk analys av trender och mönster i penningtvätt och finansiering av terrorism.

Senast [*ett år efter dagen för införlivandet av detta direktiv*] ska penningtvättsmyndigheten utfärda riktlinjer riktade till finansunderrättelseenheterna om karaktären, funktionerna och målen med operativ och strategisk analys.

4. Varje finansunderrättelseenhet ska vara operativt oberoende och självständig, vilket innebär att den ska ha behörighet och kapacitet att utföra sina uppgifter fritt, inbegripet att kunna fatta självständiga beslut om att analysera, begära och sprida specifik information. Den ska vara fri från otillbörlig politisk, statlig eller industriell påverkan eller inblandning.

När en finansunderrättelseenhet existerar inom en annan myndighets befintliga struktur ska finansunderrättelseenhetens kärnfunktioner vara oberoende och operativt avskilda från värdmyndighetens andra funktioner.

5. Medlemsstaterna ska tillhandahålla sina finansunderrättelseenheter tillräckliga finansiella, personella och tekniska resurser för att kunna fullgöra sina uppdrag. Finansunderrättelseenheter ska kunna erhålla och använda de resurser som de behöver för att utföra sina funktioner. Deras personal ska ha stor integritet och rätt kompetens, och hålla hög yrkesmässig standard.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheterna har inrättat regler för att styra informationens säkerhet och sekretess.
7. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess finansunderrättelseenhet kan vidta åtgärder eller på ett oberoende sätt samarbeta med andra behöriga myndigheter på nationell nivå enligt artikel 45 om informationsutbyte.

Artikel 18

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras finansunderrättelseenheter har
 - a) omedelbar och, med undantag för led ii, direkt tillgång till åtminstone följande finansiella information:

- i) Information som finns i de nationella centraliserade automatiserade mekanismerna i enlighet med artikel 14.
 - ii) Information om elektroniska överföringar.
 - iii) Information om ansvariga enheter.
 - iv) Information om hypotekslån och lån.
 - v) Information som finns i databaserna för nationell valuta och valutaväxling.
 - vi) Information om säkerheter.
- b) omedelbar och, med undantag för led xiv, direkt tillgång till åtminstone följande administrativa information:
- i) Skatteuppgifter, inbegripet uppgifter som innehas av skattemyndigheterna.
 - ii) Olika typer av nationella fastighetsregister eller elektroniska datasöksystem.
 - iii) Nationella medborgar- och befolkningsregister över fysiska personer.
 - iv) Nationella register över pass och visum.
 - v) Databaser över gränsöverskridande resor.
 - vi) Kommersiella databaser, inbegripet företags- och handelsregister och PEP-databaser.
 - vii) Nationella register över motorfordon, flygplan och vattenfarkoster.
 - viii) Nationella socialförsäkringsregister.
 - ix) Tulluppgifter, inbegripet gränsöverskridande fysiska överföringar av kontanta medel.
 - x) Nationella vapenregister.
 - xi) Nationella register över verkligt huvudmannaskap.
 - xii) Uppgifter som finns tillgängliga via sammankoppling av register över verkligt huvudmannaskap i enlighet med artikel 10.11.
 - xiii) Register över ideella organisationer.
 - xiv) Information som innehas av finansiella tillsynsmyndigheter i enlighet med artikel 45 och artikel 50.2.
 - xv) Databaser som lagrar uppgifter om handel med utsläppsrätter för koldioxid som inrättats enligt kommissionens förordning (EU) 389/2013²⁹.
 - xvi) Information om företags årsredovisning.
 - xvii) Nationella register över migration/immigration.
 - xviii) Information som innehas av handelsdomstolar.
 - xix) Information som finns i insolvensdatabaser och hos insolvensförvaltare.
- c) direkt och indirekt tillgång till följande brottsbekämpningsuppgifter:

²⁹

Kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordningar (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011 (EUT L 122, 3.5.2013, s. 1).

i) All slags information eller data som redan innehas av behöriga myndigheter i samband med förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott.

ii) All slags information eller data som innehas av offentliga myndigheter eller privata enheter i samband med förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott och som är tillgänglig för behöriga myndigheter utan vidtagande av tvångsåtgärder enligt nationell rätt.

Informationen som avses i led c kan inkludera kriminalregister, information om utredningar, information om frysning eller beslagtagnande av tillgångar eller om andra utredningsåtgärder eller interimistiska åtgärder och information om fällande domar och förverkade tillgångar.

2. Om uppgifterna som avses i punkt 1 a, b och c inte lagras i databaser eller register ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att finansunderrättelseenheterna kan erhålla dessa uppgifter på annat sätt.
3. I de fall finansunderrättelseenheter ges indirekt tillgång till information ska den anmodade myndigheten besvara begärandet med nödvändig skyndsamhet.
4. Inom ramen för sina uppgifter ska varje finansunderrättelseenhet från varje ansvarig enhet kunna begära, inhämta och använda information för att utföra sina uppgifter enligt artikel 17.3, även om ingen rapport först lämnats in enligt artikel 50.1 a eller artikel 51.1 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*]. Ansvariga enheter ska inte vara skyldiga att uppfylla begäranden om information som görs enligt denna punkt om det gäller information som inhämtats i de situationer som avses i artikel 51.2 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*].

Artikel 19

Svar på begäran om uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheter med nödvändig skyndsamhet svarar på motiverade begäranden om uppgifter från andra behöriga myndigheter i deras respektive medlemsstat eller från unionsmyndigheter med behörighet att utreda och lagföra brottslig aktivitet om en sådan begäran om uppgifter motiveras av farhågor om penningtvätt, dess förbrott eller finansiering av terrorism eller när uppgifterna är nödvändiga för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter enligt detta direktiv. Det är finansunderrättelseenheterna som ska besluta om spridande av uppgifter.

Finansunderrättelseenheten har ingen skyldighet att tillmötesgå en begäran om uppgifter om det finns objektiva grunder att anta att utlämnande av sådana uppgifter skulle inverka negativt på pågående undersökningar eller analyser, eller om uppgiftslämnandet i undantagsfall skulle vara klart oproportionerligt mot en fysisk eller juridisk persons legitima intressen eller också irrelevant för det ändamål för vilket det har begärts.

2. De behöriga myndigheterna ska lämna återkoppling till finansunderrättelseenheten om användningen av de uppgifter som lämnats i enlighet med denna artikel. Sådan återkoppling ska lämnas så snart som möjligt och i varje fall, åtminstone en gång per år, på ett sådant sätt att finansunderrättelseenheten informeras om de åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna på grundval av de uppgifter som lämnats av

finansunderrättelseenheten och tillåter finansunderrättelseenheten att genomföra sin operativa analysfunktion.

Artikel 20

Uppskjuta eller vägra samtycka till en transaktion och upphäva ett konto

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheter har befogenheter att direkt eller indirekt vidta brådskande åtgärder om det finns en misstanke om att en transaktion är kopplad till penningtvätt eller finansiering av terrorism, och uppskjuta eller vägra samtycka till en transaktion som är under utförande. Sådant uppskjutande ska föreläggas den ansvariga enheten inom 48 timmar efter att rapporten om misstänkta transaktioner mottagits för att kunna analysera transaktionen, styrka misstankarna och sprida resultaten av analysen till behöriga myndigheter. Medlemsstaterna ska säkerställa till att transaktionen, med förbehåll för nationella rättssäkerhetsgarantier, blir uppskjuten under en period som inte överstiger 15 kalenderdagar från den dag då sådant uppskjutande förelades den ansvariga myndigheten.

Finansunderrättelseenheten ska ha befogenheter att direkt eller indirekt förelägga sådant uppskjutande på begäran av en finansunderrättelseenhet från en annan medlemsstat för de perioder och på de villkor som anges i den nationella rätt som omfattar den finansunderrättelseenhet som mottar begäran.

2. Om det finns en misstanke om att flera transaktioner som involverar ett bank- eller betalkonto är kopplade till penningtvätt eller finansiering av terrorism ska medlemsstaterna säkerställa att finansunderrättelseenheten har befogenheter att direkt eller indirekt vidta brådskande åtgärder för att uppskjuta användandet av ett bank- eller betalkonto för att kunna analysera transaktionerna som genomförts via kontot, styrka misstankarna och sprida resultaten av analysen till behöriga myndigheter.

Sådant uppskjutande ska föreläggas den ansvariga enheten inom 48 timmar efter att rapporten om misstänkta transaktioner mottagits och omedelbart anmälas till den behöriga rättsliga myndigheten. Medlemsstaterna ska säkerställa att användning av detta bank- eller betalkonto upphävs under en period som inte överstiger 5 dagar från den dag då upphävandet trädde i kraft. Medlemsstaterna ska säkerställa att eventuella förlängningar av ett sådant upphävande godkänns av den behöriga rättsliga myndigheten.

3. Medlemsstaterna ska göra det faktiskt möjligt för de personer vars bank- eller betalkonto berörs att bestrida upphävandet inför domstol i enlighet med förfaranden som föreskrivs i nationell rätt.
4. Finansunderrättelseenheter ska ges befogenheter att direkt eller indirekt förelägga uppskjutandet som avses i punkterna 1 och 2 på begäran av en finansunderrättelseenhet från en annan medlemsstat på de villkor som anges i den nationella rätt som omfattar den finansunderrättelseenhet som mottar begäran.

Artikel 21

Återkoppling från finansunderrättelseenheter

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess finansunderrättelseenhet lägger fram en årsrapport om sina aktiviteter. Rapporten ska innehålla statistik över följande:
 - a) Misstänkta transaktioner som lämnats in av ansvariga enheter.

- b) Upplysningar från tillsynsmyndigheter och register över verkligt huvudmannaskap.
- c) Spridningar till behöriga myndigheter.
- d) Begäranden som skickats till och mottagits från andra finansunderrättelseenheter.
- e) Uppgifter om gränsöverskridande fysiska förflyttningar av kontanta medel som lämnats in av tullmyndigheter.

Rapporten som avses i första stycket ska även innehålla information om de trender och typologier som identifierats i de filer som spridits till andra behöriga myndigheter.

Finansunderrättelseenheten ska sprida rapporten till ansvariga enheter. Rapporten ska offentliggöras inom fyra månader efter dess spridning, utom de delar i rapporten som innehåller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Informationen i den får inte göra det möjligt att identifiera någon fysisk eller juridisk person.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheter ger ansvariga enheter återkoppling på rapporterna om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism. Sådan återkoppling ska omfatta åtminstone kvaliteten på informationen som tillhandahålls, rapporteringens läglighet, beskrivningen av misstanken och dokumentationen som tillhandahölls vid inlämningen.

Finansunderrättelseenheten ska ge sådan återkoppling minst en gång om året, oavsett om det gäller en enskild ansvarig enhet eller grupper av ansvariga enheter, med hänsyn till det samlade antalet misstänkta transaktioner som rapporterats av de ansvariga enheterna.

Sådan återkoppling ska även göras tillgänglig för tillsynsmyndigheter för att tillåta dem att utföra riskbaserad tillsyn i enlighet med artikel 31.

Skyldigheten att ge återkoppling ska inte äventyra eventuellt pågående analytiskt arbete som utförs av finansunderrättelseenheten eller eventuella utredningar eller administrativa åtgärder som följer på finansunderrättelseenhetens spridning, och ska inte påverka tillämpligheten av kraven på uppgiftsskydd och sekretess.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheterna ger tullmyndigheter lämplig återkoppling avseende effektiviteten och uppföljningen av den information som översänts enligt artikel 9 i förordning (EU) 2018/1672.

Artikel 22

Samarbete mellan finansunderrättelseenheter

Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheterna i största möjliga utsträckning samarbetar med varandra och med sina motsvarigheter i tredjeländer, oavsett organisatorisk ställning.

Artikel 23

Skyddade kommunikationskanaler

1. Ett system för utbyte av information mellan medlemsstaternas finansunderrättelseenheter ska inrättas (FIU.net). Systemet ska säkerställa en säker kommunikation och ha kapacitet att ta fram en skriftlig post under förhållanden som

gör det möjligt att fastställa äktheten. Det systemet kan också användas för kommunikationer med finansunderrättelseenheternas motsvarigheter i tredjeländer och med andra myndigheter och unionsorgan. FIU.net ska hanteras av penningtvättsmyndigheten.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att eventuellt utbyte av information enligt artikel 24 vidarebefordras med hjälp av FIU.net. I händelse av tekniskt fel med FIU.net ska informationen vidarebefordras på annat lämpligt sätt som säkerställer en hög datasäkerhetsnivå.

Utbyten av information mellan finansunderrättelseenheter och deras motsvarigheter i tredjeländer ska också ske genom skyddade kommunikationskanaler.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras finansunderrättelseenheter samarbetar vid tillämpningen av den senaste tekniken i enlighet med nationell rätt för att utföra uppgifterna enligt detta direktiv.

Artikel 24

Utbyte av information mellan finansunderrättelseenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheterna spontant eller på begäran utbyter alla uppgifter som kan vara relevanta för deras bearbetning eller analys av information med koppling till penningtvätt, dess förbrott, eller finansiering av terrorism och berörda fysiska eller juridiska personer, även om typen av förbrott som det kan röra sig om inte är känd vid tidpunkten för utbytet.

En begäran om upplysningar ska innehålla relevanta fakta, bakgrundsinformation, motiven till begäran och hur de begärda uppgifterna ska användas.

När en finansunderrättelseenhet får in en rapport enligt artikel 50.1 första stycket a i förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvätsförordning – COM/2021/420 final] ska den, om rapporten berör en annan medlemsstat, omgående vidarebefordra rapporten, eller all relevant information som inhämtats från den, till finansunderrättelseenheten i den medlemsstaten.

2. Senast [två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv] ska penningtvättsmyndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande och lägga fram dessa för antagande av kommissionen. Dessa förslag till tekniska standarder för genomförande ska ange formatet som ska användas för det utbyte av information som avses i punkt 1.
3. Kommissionen har befogenheter att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 2 i denna artikel i enlighet med artikel 42 i förordning [infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final].
4. Senast [ett år efter dagen för införlivandet av detta direktiv] ska penningtvättsmyndigheten utfärda riktlinjer riktade till finansunderrättelseenheter om de relevanta faktorer som ska beaktas vid bedömningen av huruvida en rapport enligt artikel 50.1 första stycket a i förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvätsförordning – COM/2021/420 final] berör en annan medlemsstat, förfarandena som ska inrättas för att vidarebefordra och ta emot rapporten, och den uppföljning som ska göras.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den finansunderrättelseenhet som begäran ställs till är skyldig att använda samtliga tillgängliga befohgheter som den normalt skulle ha använt på nationellt plan för inhämtande och analys av information, när den besvarar en begäran om uppgifter enligt punkt 1 från en annan finansunderrättelseenhet.

När en finansunderrättelseenhet önskar erhålla ytterligare information från en ansvarig enhet som är etablerad i en annan medlemsstat som verkar på dess medlemsstats territorium ska begäran riktas till finansunderrättelseenheten i den medlemsstat på vars territorium den ansvariga enheten är etablerad. Finansunderrättelseenheten ska erhålla information i enlighet med artikel 50.1 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och skyndsamt förmedla svar.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en finansunderrättelseenhet tar emot en begäran om uppgifter enligt punkt 1 ska den svara på begäran så snart som möjligt och i varje fall senast sju dagar efter det att begärens mottagits. I vederbörligen motiverade undantagsfall kan denna tidsfrist förlängas till högst 14 kalenderdagar. Om den anmodade finansunderrättelseenheten inte kan inhämta de begärda uppgifterna ska den informera den anmodande finansunderrättelseenheten om detta.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en finansunderrättelseenhet får en begäran enligt punkt 1 att tillhandahålla uppgifter som inte finns i en databas eller i ett register som den har direkt tillgång till eller som den redan förfogar över, ska den anmodade finansunderrättelseenheten i motiverade och brådskande undantagsfall och genom undantag från punkt 6 tillhandahålla de uppgifterna inom 24 timmar efter att begäran mottagits.

Om den anmodade finansunderrättelseenheten inte kan svara inom 24 timmar eller inte kan få direkt tillgång till uppgifterna ska den lämna en motivering. Om tillhandahållandet av de begärda uppgifterna inom 24-timmarsperioden skulle innebära en oproportionerlig börda för den anmodade finansunderrättelseenheten, kan den skjuta upp tillhandahållandet av uppgifterna. I sådana fall ska den anmodade finansunderrättelseenheten omedelbart informera anmodande finansunderrättelseenheten om uppskjutandet och ska tillhandahålla de begärda uppgifterna så snart som möjligt, men senast inom tre kalenderdagar.

8. En finansunderrättelseenhet får endast under exceptionella omständigheter vägra att utbyta information, om utbytet skulle kunna strida mot de grundläggande principerna i dess nationella rätt. Dessa exceptionella omständigheter ska specificeras på ett sådant sätt att missbruk och onödiga begränsningar av det fria utbytet av information för analysändamål förhindras.

Senast [*ett år efter dagen för införlivandet av detta direktiv*] ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de exceptionella omständigheter som avses i första stycket. Medlemsstaterna ska uppdatera sådana underrättelser om de exceptionella omständigheter som identifierats på nationell nivå förändras.

Artikel 25

Gemensamma analyser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras finansunderrättelseenheter kan genomföra gemensamma analyser av misstänkta transaktioner och aktiviteter.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska relevanta finansunderrättelseenheter, biträdda av penningtvättsmyndigheten i enlighet med artikel 33 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*] inrätta team för gemensam analys för ett visst ändamål och under en begränsad period, som kan förlängas med ömsesidigt samtycke, för att genomföra operativa analyser av misstänkta transaktioner eller aktiviteter som innefattar en eller flera av de finansunderrättelseenheter som inrättar teamet.
3. Ett team för gemensam analys får inrättas om
 - a) en finansunderrättelseenhets operativa analyser kräver svåra och krävande analyser med kopplingar till andra medlemsstater,
 - b) flera finansunderrättelseenheter genomför operativa analyser där omständigheterna kräver samordnade, gemensamma åtgärder i de berörda medlemsstaterna.En begäran om att inrätta ett team för gemensam analys kan göras av varje berörd finansunderrättelseenhet.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den medlem från deras finansunderrättelseenhet som tilldelas till teamet för gemensam analys, i enlighet med hans eller hennes nationella rätt och inom gränserna för hans eller hennes behörighet, kan ge teamet uppgifter som är tillgängliga för hans eller hennes finansunderrättelseenhet i samband med den analys som teamet genomför.
5. Om teamet för gemensam analys behöver hjälp från en annan finansunderrättelseenhet än de som är del av teamet, kan det begära att denna andra finansunderrättelseenhet
 - a) ansluter sig till teamet för gemensam analys,
 - b) översänder finansiella underrättelser och finansiella uppgifter till teamet för gemensam analys.

Artikel 26

Finansunderrättelseenheternas användning av uppgifter som utbyts mellan dem

Upplysningar och handlingar som mottas enligt artiklarna 22 och 24 ska användas för att utföra finansunderrättelseenhetens uppdrag som föreskrivet i detta direktiv. Vid utbytet av upplysningar och handlingar enligt artiklarna 22 och 24 får vidarebefordrande finansunderrättelseenhet uppställa restriktioner och villkor för användningen av de upplysningarna. Mottagande finansunderrättelseenhet ska iaktta dessa begränsningar och villkor.

Medlemsstaterna ska säkerställa att finansunderrättelseenheter utser åtminstone en kontaktperson eller kontaktpunkt som ansvarar för att ta emot begäranden om information från finansunderrättelseenheter i andra medlemsstater.

Artikel 27

Godkännande av vidare spridning av uppgifter som utbyts mellan finansunderrättelseenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de upplysningar som utbyts enligt artiklarna 22 och 24 endast används för det ändamål för vilket de begärdes eller lämnades ut och att all spridning av de upplysningarna av den mottagande finansunderrättelseenheten

till annan myndighet, annat organ eller annan avdelning, samt all användning av dessa upplysningar för andra ändamål än de som ursprungligen godkänts måste godkännas på förhand av den finansunderrättelseenhet som lämnar upplysningarna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den anmodade finansunderrättelseenheten omgående och så långt det är möjligt lämnar förhandsgodkännande till spridning av upplysningarna till behöriga myndigheter, oberoende av typen av förbrott. Den anmodade finansunderrättelseenheten får inte vägra att lämna sitt godkännande till sådan spridning såvida inte detta skulle falla utanför tillämpningsområdet för dess bestämmelser om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller skulle kunna försvåra en utredning eller av annan anledning skulle strida mot de grundläggande principerna i den nationella rätten i den medlemsstaten. Varje vägran att lämna godkännande ska vederbörligen förklaras. Fall där finansunderrättelseenheter kan vägra att lämna godkännande ska specificeras på ett sådant sätt att missbruk och onödiga begränsningar av spridningen av upplysningar till behöriga myndigheter förhindras.

Artikel 28

Verkan av straffrättsbestämmelser

Skillnader i definitioner av förbrott i nationell lagstiftning får inte begränsa finansunderrättelseenheternas förmåga att ge stöd åt en annan finansunderrättelseenhet och får inte begränsa utbyte, spridning och användning av information i enlighet med artiklarna 24, 26 och 27.

KAPITEL IV

TILLSYN AV FÖRHINDRANDE AV PENNINGTVÄTT

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 29

Nationella tillsynsmyndigheters befogenheter och resurser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla ansvariga enheter är föremål för lämplig tillsyn. För detta ändamål ska medlemsstaterna utse tillsynsmyndigheter för att effektivt övervaka, och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa, att de ansvariga enheterna efterlever kraven som anges i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och kravet att genomföra riktade finansiella sanktioner.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter har tillräckliga ekonomiska, personella och tekniska resurser för att fullgöra sina uppdrag som anges i punkt 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa myndigheters personal har stor integritet och rätt kompetens och håller hög yrkesmässig standard, inbegripet när det gäller sekretess, uppgiftsskydd och standarder för att hantera intressekonflikter.
3. För de ansvariga enheter som avses i artikel 3.3 a, b och d i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] får medlemsstaterna tillåta att uppgiften i punkt 1 i den här artikeln utförs av självreglerande organ, under förutsättning att dessa självreglerande organ har de befogenheter som avses i punkt 5 i den här artikeln och har tillräckliga ekonomiska,

personella och tekniska resurser för att fullgöra sina uppdrag. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa organs personal har stor integritet och rätt kompetens och att de håller hög yrkesmässig standard, inbegripet när det gäller sekretess, uppgiftsskydd och standarder för att hantera intressekonflikter.

4. Medlemsstaterna ska i enlighet med punkt 1 säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna fullgör följande uppgifter:
 - a) Sprida relevanta upplysningar till ansvariga enheter enligt artikel 30.
 - b) Besluta om fall där de specifika risker som är förenade med en sektor är uppenbara och väl kända och enskilda dokumenterade riskbedömningar enligt artikel 8 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] inte krävs.
 - c) Verifiera lämpligheten med och genomförandet av ansvariga enheters inre politik, kontroller och förfaranden enligt kapitel II i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och personalresurser som avsatts för utförandet av uppgifterna enligt den förordningen.
 - d) Regelbundet bedöma och övervaka de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som de ansvariga enheterna utsätts för.
 - e) Övervaka ansvariga enheters efterlevnad gällande deras skyldigheter när det gäller riktade finansiella sanktioner.
 - f) Utföra alla nödvändiga tematiska utredningar på plats och på distans och andra eventuella undersökningar, bedömningar och analyser som är nödvändiga för att verifiera att ansvariga enheter efterlever kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*], kraven på att genomföra riktade finansiella sanktioner, och eventuella administrativa åtgärder som vidtas enligt artikel 41.
 - g) Vidtar lämpliga tillsynsåtgärder vid ansvariga enheters överträdelser av tillämpliga krav som identifierats under tillsynsbedömningen och uppföljer genomförandet av sådana åtgärder.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter har tillräckliga befogenheter för att fullgöra sina uppdrag i enlighet med punkt 4, inbegripet följande befogenheter:
 - a) Kräva att ansvariga enheter lämnar uppgifter som är relevanta för övervakning och verifiering av efterlevnaden av kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och för att utföra kontroller, även från agenter eller externa tjänsteleverantörer till vilka den ansvariga enheten har utkontrakterat delar av sitt uppdrag att uppfylla kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*].
 - b) Utdöma lämpliga och proportionella administrativa sanktioner för att avhjälpa situationen vid överträdelser, inbegripet utdömandet av administrativa sanktioner i enlighet med avsnitt 4 i detta kapitel.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansiella tillsynsmyndigheter och tillsynsmyndigheter med ansvar för speltjänstleverantörer har befogenheter utöver de som avses i punkt 5, inbegripet befogenheter att undersöka den ansvariga enhetens

affärslokaler utan förhandsanmälan när detta är nödvändigt för korrekt och effektivt genomförande av inspektionen, och att de har alla nödvändiga resurser för att genomföra en sådan undersökning.

I enlighet med det första stycket ska tillsynsmyndigheterna åtminstone kunna

- a) granska räkenskaperna och affärshandlingarna för den ansvariga enheten och ta kopior av eller utdrag ur de räkenskaperna och affärshandlingarna,
- b) få tillgång till eventuell mjukvara, databaser, IT-verktyg eller andra elektroniska medel för uppgiftsregistrering som den ansvariga enheten använder,
- c) erhålla skriftliga och muntliga förklaringar från den person som ansvarar för inre politik och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller deras representanter eller personal, samt eventuella representanter eller personal vid enheter till vilka den ansvariga enheten har utkontrakterat uppdrag enligt artikel 40 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*], och höra alla personer som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning.

Artikel 30

Tillhandahållande av information till ansvariga enheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter gör information om penningtvätt och finansiering av terrorism tillgänglig för de ansvariga enheterna under deras tillsyn.
2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
 - a) Den överstatliga riskbedömning som utarbetats av kommissionen enligt artikel 7 och alla relevanta rekommendationer från kommissionen på grundval av den artikeln.
 - b) Nationella och sektoriella riskbedömningar som utarbetats enligt artikel 8.
 - c) Relevanta riktlinjer, rekommendationer och yttranden från penningtvättsmyndigheten i enlighet med artiklarna 43 och 44 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*].
 - d) Information om tredjeländer som har identifierats enligt avsnitt 2 i kapitel III i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*].
 - e) Alla riktlinjer och rapporter som skapats av penningtvättsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter och, vid behov, den myndighet som övervakar självreglerande organ, finansunderrättelseenheten eller eventuell annan behörig myndighet eller internationella organisationer och normgivare när det gäller metoder för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan vara tillämpliga på en sektor och indikatorer som kan underlätta identifieringen av transaktioner eller aktiviteter som riskerar att kopplas till penningtvätt och finansiering av terrorism i den sektorn, samt på ansvariga enheters skyldigheter när det gäller riktade finansiella sanktioner.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter omedelbart gör information om personer eller enheter som angetts i samband med riktade finansiella sanktioner tillgängliga för de ansvariga enheterna under deras tillsyn.

Artikel 31

Riskbaserad tillsyn

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter tillämpar en riskbaserad tillsynsmetod. För detta ändamål ska medlemsstaterna säkerställa att de
 - a) har en klar uppfattning om riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i sin medlemsstat,
 - b) bedömer all relevant information om de specifika nationella och internationella risker som är kopplade till de ansvariga enheternas kunder, produkter och tjänster,
 - c) baserar den interna och externa tematiska tillsynens frekvens och intensitet på de ansvariga enheternas riskprofil och på risker för penningtvätt och finansiering av terrorism i den medlemsstaten. För detta ändamål ska tillsynsmyndigheter upprätta årliga övervakningsprogram.
2. Senast *[två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv]* ska penningtvättmyndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och lägga fram dessa för antagande av kommissionen. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska fastställa riktmärkena och en metod för att bedöma och klassificera den inneboende och kvarstående riskprofilen för ansvariga enheter, samt med vilken frekvens sådana riskprofiler ska ses över. Frekvensen ska ta hänsyn till alla större händelser eller förändringar i den ansvariga enhetens ledning och drift, samt verksamhetens art och storlek.
3. Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 2 i denna artikel i enlighet med artiklarna 38–41 i förordning *[infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättmyndighet – COM/2021/421 final]*.
4. Senast *[ett år efter dagen för införlivandet av detta direktiv]* ska penningtvättmyndigheten utfärda riktlinjer åt tillsynsmyndigheterna om de utmärkande dragen för en riskbaserad tillsynsmetod och vilka åtgärder som ska vidtas vid tillsyn som grundar sig på en riskbaserad metod.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna beaktar den ansvariga enhetens manöverutrymme och adekvat granskar de underliggande riskbedömningarna, samt dess politik, interna kontrollers och förfarandens lämplighet.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att resultaten av tillsynsmyndigheternas riskbedömningar enligt denna artikel görs tillgängliga för finansunderrättelseenheter i aggregerad form.

Artikel 32

Förmedling till finansunderrättelseenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna utan dröjsmål informerar finansunderrättelseenheten om de vid kontrollerna av de ansvariga enheterna, eller på

annat sätt, upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter som har befogenheter att övervaka aktiehandeln, valutahandeln och den finansiella derivatmarknaden underrättar finansunderrättelseenheten om de upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 33

Tillsyn av ansvariga enheter som utövar etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter i största möjliga utsträckning samarbetar med varandra, oavsett deras respektive karaktär eller ställning. Sådant samarbete kan innefatta utförandet, inom ramen för den anmodade tillsynsmyndigheten, av utredningar på en anmodande tillsynsmyndighets vägnar, och det påföljande utbytet av information som erhållits genom sådana utredningar.
2. Utöver artikel 5, ansvariga myndigheter som för första gången vill utnyttja rätten, inom ramen för fritt tillhandahållande av tjänster, att bedriva verksamhet på en annan medlemsstats territorium, ska underrätta hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter om de verksamheter som de avser att bedriva. Sådan underrättelse ska också krävas om gränsöverskridande tjänster tillhandahålls av agenter åt den ansvariga enheten.
3. Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter ska inom en månad från mottagandet av den anmälan som anges i punkt 2 överföra denna till värdmedlemsstatens tillsynsmyndigheter.
4. I de fall som omfattas av punkt 2 i denna artikel och artikel 5 ska värdmedlemsstatens tillsynsmyndigheter samarbeta med hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter och lämna hjälp för att säkerställa verifieringen av den ansvariga enhetens efterlevnad av kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och i förordning [*infoga hänvisning – förslag till omarbetning av förordning (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final*] och vidta lämpliga och proportionella åtgärder vid överträdelser.

I de fall som omfattas av artikel 5, ska värdmedlemsstatens tillsynsmyndigheter tillåtas att på eget initiativ vidta lämpliga och proportionella åtgärder för att rätta till allvarliga brister som kräver omedelbart avhjälpande. Dessa åtgärder ska vara tillfälliga och avbrytas när de identifierade bristerna rättats till, inbegripet med bistånd från eller i samarbete med tillsynsmyndigheterna i den ansvariga enhetens hemmedlemsstat.

5. Om hem- och värdmedlemsstaternas tillsynsmyndigheter har olika åsikter om vilka åtgärder som ska vidtas när det gäller en ansvarig enhet får de hänskjuta ärendet till penningtvättsmyndigheten och begära bistånd i enlighet med artiklarna 5 och 10 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*]. penningtvättsmyndigheten ska ge råd i det omtvistade ärendet inom en månad.

Artikel 34

Bestämmelser som rör samarbete vid tillsyn av koncerner

1. I de fall då kreditinstitut och finansiella institut ingår i en koncern ska medlemsstaterna säkerställa att, för de ändamål som anges i artikel 29.1, hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens finansiella tillsynsmyndigheter samarbetar med varandra i största möjliga utsträckning, oavsett deras respektive karaktär eller ställning. De ska också samarbeta med penningtvättsmyndigheten när den utövar tillsyn i enlighet med artikel 5.2 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*].
2. Utom när penningtvättsmyndigheten utövar tillsyn i enlighet med artikel 5.2 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*], ska medlemsstaterna säkerställa att hemmedlemsstatens finansiella tillsynsmyndigheter utövar tillsyn över det effektiva genomförandet av koncernens riktlinjer, kontroller och rutiner som avses i artikel 13 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*]. Medlemsstaterna ska också säkerställa att värdmedlemsstatens finansiella tillsynsmyndigheter utövar tillsyn över efterlevnaden av kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] hos de driftsställen som finns i dess medlemsstats territorium.
3. För ändamålen i den här artikeln, och utom i fall där tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är inrättade i enlighet med artikel 36, ska medlemsstaterna säkerställa att finansiella tillsynsmyndigheter ger varandra alla uppgifter de behöver för att utöva sina tillsynsuppdrag, oavsett om det sker på begäran eller på eget initiativ. Finansiella tillsynsmyndigheter ska i synnerhet utbyta alla uppgifter som på ett betydande sätt skulle kunna påverka bedömningen av utsattheten för inneboende och kvarstående risk i ett kreditinstitut eller finansiellt institut i en annan medlemsstat, inbegripet
 - a) en beskrivning av koncernens rättsliga struktur, styrningsstruktur och organisationsstruktur, som ska omfatta alla dotterföretag och filialer,
 - b) interna kontroller, riktlinjer och rutiner inom koncernen,
 - c) negativa utvecklingar när det gäller moderföretaget, dotterföretag eller filialer, som skulle kunna allvarligt påverka andra delar av koncernen,
 - d) administrativa åtgärder och sanktioner som vidtagits av finansiella tillsynsmyndigheter i enlighet med avsnitt 4 i det här kapitlet.

Medlemsstaterna ska också säkerställa att finansiella tillsynsmyndigheter kan utföra, inom ramen för sina befogenheter, utredningar på en anmodande tillsynsmyndighets vägnar, och dela de uppgifter som inhämtats genom sådana utredningar.

4. Senast [*två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv*] ska penningtvättsmyndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och lägga fram dessa för antagande av kommissionen. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska beskriva hem- och värdmedlemsstaternas respektive uppgifter, och formerna för samarbete mellan dem.

Kommissionen har befogenheter att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 38–41 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*].

5. Finansiella tillsynsmyndigheter får vända sig till penningtvättsmyndigheten i följande situationer:
 - a) Om en finansiell tillsynsmyndighet inte har meddelat uppgifterna som avses i punkt 3.
 - b) Om en begäran om samarbete har avslagits eller har inte lett till åtgärder inom rimlig tid.

Penningtvättsmyndigheten får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelas enligt artiklarna 5 och 10 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*]. Penningtvättsmyndigheten ska därvid avge sitt yttrande om saken inom en månad.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att bestämmelserna i den här artikeln också tillämpas för tillsyn av grupper av andra ansvariga enheter än kreditinstitut och finansiella institut. Medlemsstaterna ska också säkerställa att samarbete och utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter möjliggörs i fall där andra ansvariga enheter än kreditinstitut och finansiella institut är del av strukturer med gemensamt ägande, gemensam ledning eller efterlevnadskontroll.

Artikel 35

Utbyte av information när det gäller genomförandet av riktlinjer för grupper i tredjeländer

Tillsynsmyndigheter, inklusive penningtvättsmyndigheten, ska underrätta varandra om fall där ett tredjelands rätt inte tillåter att de riktlinjer, kontroller och rutiner som krävs genomförs enligt artikel 13 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*]. I dessa fall får samordnade åtgärder vidtas av tillsynsmyndigheterna för att finna en lösning. Vid bedömningen av vilka tredjeländer som inte tillåter genomförandet av de riktlinjer, kontroller och rutiner som krävs enligt artikel 13 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] ska tillsynsmyndigheterna beakta eventuella rättsliga hinder som kan stå i vägen för ett korrekt genomförande av dessa riktlinjer och rutiner, inbegripet yrkesmässig sekretess, en otillräcklig nivå av uppgiftsskydd och andra begränsningar för utbyte av information som kan vara relevanta för detta ändamål.

Avsnitt 2

Särskilda bestämmelser tillämpliga på finanssektorn

Artikel 36

Tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att särskilda tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inrättas i alla följande situationer:
 - a) Om ett kreditinstitut eller finansiellt institut har etablerat driftsställen i minst två olika medlemsstater utöver medlemsstaten där dess huvudkontor finns.
 - b) Om ett kreditinstitut eller finansiellt institut har etablerat driftsställen i minst tre medlemsstater.
2. Medlemsstaterna ska i enlighet med punkt 1 säkerställa att finansiella tillsynsmyndigheter identifierar

- a) alla gränsöverskridande kreditinstitut och finansiella institut som har godkänts i deras medlemsstat,
 - b) alla driftsställen som etablerats av dessa institut i andra jurisdiktioner,
 - c) driftsställen som etablerats på deras territorium av kreditinstitut och finansiella institut från andra medlemsstater eller tredjeländer.
3. Medlemsstaterna kan tillåta inrättande av tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om en kreditinstitution eller finansiell institution etablerad inom unionen har etablerat driftsställen i minst två tredjeländer. Finansiella tillsynsmyndigheter får erbjuda sina motsvarigheter i dessa tredjeländer att etablera sådant kollegium. De finansiella tillsynsmyndigheter som deltar i kollegiet ska upprätta ett skriftligt avtal som beskriver villkor och förfaranden för samarbetet och utbytet av information.
 4. Sådana kollegier får användas för att utbyta information, erbjuda ömsesidigt bistånd eller samordna metoden för tillsyn av institutet, inbegripet, vid behov, att vidta lämpliga och proportionella åtgärder vid allvarliga överträdelser av kraven i förordning *[infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final]* som upptäckts på något av de driftsställen som institutet har etablerat i jurisdiktionen för en av de tillsynsmyndigheter som deltar i kollegiet.
 5. Penningtvättsmyndigheten ska närvara vid de möten som hålls av tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och ska underlätta deras arbete i enlighet med artikel 29 i förordning *[infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final]*.
 6. Senast *[två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv]* ska penningtvättsmyndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och lägga fram dessa för antagande av kommissionen. Dessa förslag till tekniska standarder ska specificera de allmänna villkoren för tillsynskollegiernas funktionssätt, inbegripet villkoren för samarbete mellan deltagarna, och sådana kollegiers operativa funktionssätt.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 38–41 i förordning *[infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final]*.

Artikel 37

Samarbete med finansiella tillsynsmyndigheter i tredjeländer

1. Medlemsstaterna får tillåta finansiella tillsynsmyndigheter att ingå samarbetsavtal för samarbete och utbyte av konfidentiell information med sina motsvarigheter i tredjeländer. Sådana samarbetsavtal ska vara i överensstämmelse med tillämpliga regler om uppgiftsskydd för uppgiftsöverföring och ingås på ömsesidig grund och enbart om utlämnad information omfattas av en garanti om krav på tystnadsplikt som är åtminstone likvärdig med den som avses i artikel 50.1. Konfidentiell information som utbyts i enlighet med dessa samarbetsavtal ska användas för ändamålet att utföra dessa myndigheters tillsynsuppdrag.

Om den information som utbyts har sitt ursprung i en annan medlemsstat får den inte lämnas ut utan uttryckligt medgivande från den finansiella tillsynsmyndighet som har

delat med sig av den och, i lämpliga fall, endast för de ändamål för vilka den tillsynsmyndigheten har medgett att den lämnas ut.

2. Vid tillämpning av punkt 1 får penningtvättsmyndigheten lämna den hjälp som är nödvändig för att bedöma likvärdigheten av de sekretesskrav som är tillämpliga på motsvarigheten i tredjelandet.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansiella tillsynsmyndigheter anmäler eventuella avtal som undertecknats enligt denna artikel till penningtvättsmyndigheten inom en månad från undertecknandet.

Avsnitt 3

Särskilda bestämmelser gällande självreglerande organ

Artikel 38

Översyn av självreglerande organ

1. Om medlemsstaterna beslutar, i enlighet med artikel 29.3, att tillåta självreglerande organ att utöva tillsyn över de enheter som avses i artikel 3.3 a, b och d i förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final] ska de säkerställa att sådana självreglerande organs aktiviteter i utförandet av sådana uppdrag övervakas av en myndighet.
2. Myndigheten som övervakar självreglerande organ ska ansvara för att
 - a) verifiera att alla självreglerande organ som utför de uppdrag eller eftersträvar att utföra de uppdrag som avses i artikel 29.1 uppfyller kraven i punkt 3 i den artikeln,
 - b) utfärda riktlinjer gällande utförandet av de uppdrag som avses i artikel 29.1,
 - c) se till att självreglerande organ utför sina uppdrag enligt avsnitt 1 i det här kapitlet med högsta standard,
 - d) granska de undantag som godkänns av självreglerande organ från skyldigheten att upprätta en enskilt dokumenterad riskbedömning enligt artikel 29.4 b.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheten som övervakar självreglerande organ har tillräckliga befogenheter för att fullgöra sina uppdrag enligt punkt 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheten åtminstone har följande befogenheter:
 - a) Kräva att det lämnas uppgifter som är relevanta för övervakning av efterlevnaden och för utförande av kontroller, med undantag för eventuella uppgifter som samlas in av ansvariga enheter som avses i artikel 3.3 a, b och d i förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final] i samband med att de utreder sin klients rättsliga ställning, försvarar eller företräder denne i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet att tillhandahålla rådgivning om att inleda eller undvika förfaranden, oavsett om sådana uppgifter fås eller inhämtas före, under eller efter sådana förfaranden.
 - b) Utfärda instruktioner till ett självreglerande organ i syfte att avhjälpa en brist i utförandet av dess uppdrag enligt artikel 29.1 eller i efterlevnaden av kraven i punkt 6 av den artikeln, eller för att förhindra sådana brister. När myndigheten

utfärdar sådana instruktioner ska den ta hänsyn till all relevant vägledning som den tillhandahållit eller som tillhandahållits av penningtvättsmyndigheten.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheten som övervakar självreglerande organ med nödvändig skyndsamhet underrättar myndigheterna med behörighet att utreda och lagföra brottslig aktivitet, direkt eller via finansunderrättelseenheten, om eventuella överträdelser som omfattas av straffrättsliga påföljder som den upptäckt under utförandet av sina uppgifter.
5. Myndigheten som övervakar självreglerande organ ska offentliggöra en årsrapport med information om
 - a) antalet och arten av de överträdelser som upptäckts av varje självreglerande organ och de administrativa åtgärder eller sanktioner som påförts ansvariga enheter,
 - b) antalet misstänkta transaktioner som rapporterats till finansunderrättelseenheten av de enheter som övervakas av varje självreglerande organ, oavsett om de lämnats in direkt enligt artikel 50.1 i förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final], eller vidarebefordrats till finansunderrättelseenheten av varje självreglerande organ enligt artikel 51.1 i samma förordning,
 - c) antalet och beskrivning av åtgärder som vidtagits av varje självreglerande organ enligt artikel 40 för att övervaka ansvariga enheters efterlevnad av kraven i förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final] som avses i artikel 40.1,
 - d) antalet och beskrivning av åtgärder som vidtagits av myndigheten som övervakar självreglerande organ enligt den här artikeln och antalet instruktioner som utfärdats till självreglerande organ.

Sådana rapporter ska göras tillgängliga på webbplatsen för den myndighet som övervakar självreglerande organ och lämnas in till kommissionen och penningtvättsmyndigheten.

Avsnitt 4

Administrativa sanktioner och åtgärder

Artikel 39

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ansvariga enheter kan hållas ansvariga för överträdelser av förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final] i enlighet med det här avsnittet.
2. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att föreskriva och påföra överträdare straffrättsliga påföljder ska medlemsstaterna fastställa regler om administrativa sanktioner och åtgärder och se till att tillsynsmyndigheterna får påföra överträdare sådana sanktioner och föreskriva sådana åtgärder vid överträdelser av detta direktiv samt säkerställa att dessa tillämpas. Alla eventuella sanktioner eller åtgärder som påförs enligt det här avsnittet ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. I händelse av överträdelse av förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final] ska medlemsstaterna säkerställa att om skyldigheter gäller juridiska personer, administrativa sanktioner och åtgärder kan

tillämpas på ledningen och andra fysiska personer som enligt nationell rätt bär ansvar för överträdelsen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de identifierar överträdelser som omfattas av straffrättsliga påföljder, informerar myndigheterna med behörighet att utreda och lagföra brottslig aktivitet med nödvändig skyndsamhet.

4. Tillsynsmyndigheterna ska på något av följande sätt utöva sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och föreskriva åtgärder i enlighet med detta direktiv och nationell rätt:
 - a) Direkt.
 - b) I samarbete med andra myndigheter.
 - c) På eget ansvar genom delegering till sådana andra myndigheter.
 - d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

Senast *[tre månader efter tidsfristen för införlivandet av detta direktiv]* ska medlemsstaterna anmäla till kommissionen och penningtvättsmyndigheten den information som gäller överenskommelserna om påförandet av administrativa sanktioner eller åtgärder enligt den här punkten, inbegripet, vid behov, information om huruvida vissa sanktioner eller åtgärder kräver specifika förfaranden.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de fastställer vilken typ av och nivån på administrativa sanktioner eller åtgärder, tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, i tillämpliga fall inbegripet följande:
 - a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.
 - b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens ansvar.
 - c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig, inbegripet beaktande av den totala omsättningen eller årsinkomsten.
 - d) Den vinst som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig har erhållit genom överträdelsen, i den mån den kan fastställas.
 - e) Förluster för tredje man som överträdelsen vållat, i den mån dessa kan fastställas.
 - f) Den vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig visar.
 - g) Tidigare överträdelser som begåtts av den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig.

6. När tillsynsmyndigheterna utövar sina befogenheter att påföra överträdare administrativa sanktioner och föreskriva åtgärder ska de föra ett nära samarbete för att säkerställa att dessa administrativa sanktioner eller åtgärder ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

7. Senast *[två år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv]* ska penningtvättsmyndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och lägga fram dessa för antagande av kommissionen. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska beskriva indikatorer för att klassificera överträdelseernas svårighetsgrad och kriterier som bör beaktas när nivåer fastställs för administrativa sanktioner eller administrativa sanktioner påförs enligt det här avsnittet.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 38–41 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*].

Artikel 40

Administrativa sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner tillämpas på ansvariga enheter för allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av de krav som anges i följande bestämmelser i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*]:
 - a) Kapitel III (åtgärder för kundkännedom).
 - b) Kapitel V (rapporteringskyldigheter).
 - c) Artikel 56 (lagring av uppgifter).
 - d) Avsnitt 1 i kapitel II (interna kontroller).
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att i de fall som avses i punkt 1, de maximala sanktionsavgifter som kan tillämpas uppgår till åtminstone två gånger den vinst som har erhållits genom överträdelsen om det går att fastställa denna vinst, eller minst 1 000 000 euro.
3. Medlemsstaterna ska genom undantag från punkt 2 säkerställa att också följande sanktioner kan tillämpas, om den berörda ansvariga enheten är ett kreditinstitut eller finansiellt institut:
 - a) För juridiska personer maximala administrativa böter på minst 10 000 000 euro eller 10 % av den totala årsomsättningen enligt den senast tillgängliga koncernredovisning som ledningsorganet godkänt. Om den ansvariga enheten är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU³⁰, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevanta redovisningsregler i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.
 - b) För fysiska personer maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den [*ange dagen för ikraftträdandet av detta direktiv*].
4. Medlemsstaterna får ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra administrativa sanktionsavgifter som överstiger de belopp som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 41

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

Administrativa åtgärder som inte är sanktioner

1. När tillsynsmyndigheter identifierar överträdelser av kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] som inte anses vara tillräckligt allvarliga för att bestraffas med en administrativ sanktion, får de besluta att föreskriva den ansvariga enheten administrativa åtgärder. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna åtminstone kan
 - a) utfärda rekommendationer,
 - b) kräva efterlevnad från ansvariga enheter, inbegripet att genomföra specifika korrigerande åtgärder,
 - c) utfärda ett offentligt meddelande vari den fysiska eller juridiska personen liksom överträdelsens karaktär anges,
 - d) utfärda ett föreläggande enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande,
 - e) återkalla eller tillfälligt upphäva auktorisering, om en ansvarig enhet är föremål för en auktorisation,
 - f) påföra ett tillfälligt förbud för personer med ledningsansvar inom en ansvarig enhet eller andra fysiska personer som hålls ansvariga för överträdelsen att utöva ledningsfunktioner inom ansvariga enheter.
2. När de administrativa åtgärder som avses i punkt 1 vidtas ska tillsynsmyndigheter kunna
 - a) begära särskilt eller vanligt överlämnande av eventuella dokument som är nödvändiga för utförandet av deras uppdrag, inbegripet sådana som motiverar förfarandet vid genomförandet av begärda administrativa åtgärder,
 - b) kräva förstärkning av styrformer, processer, mekanismer och strategier,
 - c) kräva att den ansvariga enheten tillämpar specifika rutiner eller krav när det gäller enskilda klienter, transaktioner eller aktiviteter med hög risk,
 - d) kräva genomförande av åtgärder för att minska den inneboende risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism i den ansvariga enhetens aktiviteter och produkter.
3. De administrativa åtgärder som avses i punkt 1 ska åtföljas av en bindande tidsfrist för effektivt genomförande. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter följer upp och bedömer den ansvariga enhetens effektiva genomförande av de åtgärder som begärts.
4. Medlemsstaterna får ge tillsynsmyndigheter befogenhet att föreskriva ytterligare typer av administrativa åtgärder utöver de som avse i punkt 1.

Artikel 42

Offentliggörande av administrativa sanktioner och åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna på sin officiella webbplats offentliggör beslut som inte kan överklagas om administrativa sanktioner eller åtgärder till följd av överträdelser av förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] omedelbart efter det att den person som påförts en sanktion har informerats om beslutet. Offentliggörandet ska

åtminstone innehålla information om vilken typ och art av överträdelse det rör sig om och vilka personer som är ansvariga. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillämpa detta stycke på beslut om föreskrivande av åtgärder av utredningskaraktär.

Om tillsynsmyndigheterna anser att ett offentliggörande av identiteten hos de ansvariga personer som avses i första stycket eller personuppgifterna för sådana personer är oproportionellt mot bakgrund av en bedömning i det enskilda fallet, eller om offentliggörandet äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska tillsynsmyndigheterna

- a) skjuta upp offentliggörandet av beslutet om påförande av en administrativ sanktion eller föreskrivande av åtgärden tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det,
 - b) offentliggöra beslutet om att påföra en administrativ sanktion eller åtgärd på anonym grund i enlighet med nationell rätt, om sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna, i detta fall ska offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det antas att anledningen till att offentliggörandet ska ske på anonym grund kommer att upphöra att vara giltig under denna tidsperiod,
 - c) över huvud taget inte offentliggöra beslutet om påförande av en administrativ sanktion eller föreskrivande av en åtgärd om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa något av följande:
 - i) Att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras.
 - ii) Att offentliggörandet av beslutet är proportionellt vad gäller åtgärder som bedöms vara mindre betydelsefulla.
2. Om medlemsstaterna tillåter offentliggörandet av beslut som kan överklagas ska tillsynsmyndigheterna omedelbart på sin officiella webbplats också offentliggöra sådan information och eventuell senare information om resultatet av överklagandet. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut om påförande av en administrativ sanktion eller föreskrivande av en åtgärd offentliggöras.
3. Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel ligger kvar på deras officiella webbplats i fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet ska dock endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i enlighet med tillämpliga regler om uppgiftsskydd och i varje fall inte längre än fem år.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan ställas till svars för de överträdelser som avses i artikel 40.1 och som begås till deras förmån av någon som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning i denna, grundad på
- a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga när brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av de personer som avses i punkt 4 av den här artikeln har gjort det möjligt för en person som är underställd den

juridiska personen att till förmån för denna juridiska person göra de överträdelse som avses i artikel 40.1.

Artikel 43

Skydd för rapporterande personer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter, samt, i tillämpliga fall, självreglerande organ, etablerar effektiva och tillförlitliga mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella och faktiska överträdelse av förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final].

För det ändamålet ska de tillhandahålla en eller flera säkra kommunikationskanaler för den rapportering som avses i första stycket. Sådana kanaler ska säkerställa att identiteten på de personer som tillhandahåller information endast är känd för tillsynsmyndigheten, eller, i tillämpliga fall, det självreglerande organet.

2. Bland de mekanismer som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:
 - a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelse och uppföljning av dem.
 - b) Tillbörligt skydd för anställda eller personer i jämförbar ställning inom ansvariga enheter som anmäler överträdelse begångna inom den ansvariga enheten.
 - c) Tillbörligt skydd för den tilltalade personen.
 - d) Skydd av personuppgifter för både den person som rapporterar om en överträdelse och den fysiska person som antas bära ansvaret för en överträdelse, i enlighet med de principer som fastställs i direktiv (EU) 2016/679.
 - e) Tydliga regler som under alla omständigheter säkerställer att konfidentialiteten för den person som anmäler överträdelse begångna inom den ansvariga enheten garanteras, såvida inte offentliggörande krävs i enlighet med nationell rätt i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande rättsliga förfaranden.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att enskilda personer, inbegripet anställda och företrädare vid den ansvariga enhet som rapporterar potentiella eller faktiska överträdelse av förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final] internt eller till finansunderrättelseenheten, skyddas rättsligt från att utsättas för hot, hämnd eller fientliga handlingar, och i synnerhet från ogynnsamma eller diskriminerande anställningsåtgärder.

Medlemsstaterna ska säkerställa att enskilda personer som utsätts för hot, fientliga handlingar eller ogynnsamma eller diskriminerande anställningsåtgärder efter att ha rapporterat potentiella eller faktiska överträdelse av förordning [infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final] internt eller till finansunderrättelseenheten har rätt att på ett säkert sätt inkomma med klagomål till respektive behörig myndighet. Utan att det påverkar konfidentialiteten för de uppgifter som finansunderrättelseenheten samlat in, ska medlemsstaterna även säkerställa att sådana enskilda personer har rätt till ett effektivt rättsmedel för att tillvarata sina rättigheter enligt denna punkt.

Artikel 44

Utbyte av upplysningar om sanktioner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras tillsynsmyndigheter och, vid behov, den nationella myndighet som övervakar självreglerande organ, i utförandet av sina tillsynsuppdrag informerar penningtvättsmyndigheten om alla administrativa sanktioner och åtgärder som påförts i enlighet med det här avsnittet, inbegripet eventuella överklaganden av dessa, och om resultat av detta. Sådan information ska också delas med andra tillsynsmyndigheter när administrativa sanktioner eller åtgärder gäller en enhet som drivs i två eller fler medlemsstater.
2. Penningtvättsmyndigheten ska på sin webbplats underhålla länkar till varje enskild tillsynsmyndighets offentliggörande av administrativa sanktioner och åtgärder som påförts i enlighet med artikel 42 och visa den tidsperiod under vilken varje medlemsstat offentliggör administrativa sanktioner och åtgärder.

KAPITEL V

SAMARBETE

Avsnitt 1

Samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

Artikel 45

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att beslutsfattare, finansunderrättelseenheter, tillsynsmyndigheter, inbegripet penningtvättsmyndigheten, och andra behöriga myndigheter samt skattemyndigheter har effektiva samarbets- och samordningsmekanismer för att på nationell nivå utveckla och genomföra politik och åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och för att förhindra att riktade ekonomiska sanktioner som rör finansiering av spridning inte verkställs eller kringgås, bland annat så att de kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 8.
2. När det gäller uppgifter om verkligt huvudmannaskap som behöriga myndigheter inhämtat enligt kapitel IV i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och avsnitt I i kapitel II i detta direktiv, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter kan tillhandahålla sådana uppgifter till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater eller tredjeländer med nödvändig skyndsamhet och utan avgift.
3. Medlemsstaterna får inte förbjuda, eller föreskriva orimliga eller onödigt restriktiva villkor för, informationsutbyte eller bistånd mellan behöriga myndigheter vid tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter inte avslår en begäran om bistånd på följande grunder:
 - a) Begäran bedöms även omfatta skattefrågor.
 - b) Nationell rätt kräver att ansvariga enheter ska bevara sekretessen eller konfidentialiteten, utom i de fall när de relevanta uppgifter som begärs är skyddade av lagstadgad tystnadsplikt eller andra lagstadgade yrkesmässiga privilegier som anges i artikel 51.2 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*].

- c) En utredning, undersökning eller ett förfarande pågår i den anmodade medlemsstaten, såvida inte biståndet skulle hindra utredningen, undersökningen eller förfarandet.
- d) Den motsvarande anmodande behöriga myndigheten skiljer sig till sin karaktär eller ställning från den anmodade behöriga myndigheten.

Artikel 46

Kommunikation av förteckningen över de behöriga myndigheterna

1. För att underlätta och främja ett effektivt samarbete, särskilt informationsutbyte, ska medlemsstaterna meddela följande till kommissionen och penningtvättsmyndigheten:
 - a) Förteckningen över tillsynsmyndigheter med ansvar för att övervaka de ansvariga enheternas efterlevnad av kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*], samt, vid behov, namnet på den myndighet som övervakar självreglerande organ i utförandet av deras tillsynsuppdrag enligt detta direktiv, och deras kontaktuppgifter.
 - b) Kontaktuppgifter till deras finansunderrättelseenhet.
 - c) Förteckningen över andra behöriga nationella myndigheter.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande kontaktuppgifter tillhandahållas:
 - a) Kontaktpersonens namn och ställning.
 - b) Kontaktpersonens yrkesmässiga e-postadress och telefonnummer.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifterna som lämnas till kommissionen och penningtvättsmyndigheten enligt punkt 1 uppdateras så snart något ändras.
4. Penningtvättsmyndigheten ska offentliggöra ett register över de myndigheter som avses i punkt 1 på dess webbplats och underlätta utbytet av information som avses i punkt 2 mellan behöriga myndigheter. Myndigheterna i registret ska, inom ramen för sina befogenheter, fungera som kontaktpunkt för motsvarande behöriga myndigheter. Finansunderrättelseenheter och tillsynsmyndigheter ska också fungera som kontaktpunkt för penningtvättsmyndigheten.

Artikel 47

Samarbete med penningtvättsmyndigheten

Finansunderrättelseenheter och tillsynsmyndigheter ska samarbeta med penningtvättsmyndigheten och ska tillhandahålla denna med alla nödvändiga uppgifter får att tillåta den att fullgöra sitt uppdrag enligt detta direktiv, enligt förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och enligt förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*].

Avsnitt 2

Samarbete med andra myndigheter och utbyte av konfidentiell information

Artikel 48

Samarbete som rör kreditinstitut

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansiella tillsynsmyndigheter, finansunderrättelseenheter och myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över kreditinstitut enligt andra rättsakter fungerar i nära samarbete med varandra inom sina ansvarsområden och ger varandra uppgifter som är relevanta för att de ska kunna fullgöra sina respektive uppdrag. Sådant samarbete och informationsutbyte ska inte inkräkta på en pågående utredning, undersökning eller förfarande i enlighet med straffrätt och förvaltningsrätt i medlemsstaten där den finansiella tillsynsmyndigheten eller myndigheten med behörighet för tillsyn av kreditinstitut enligt andra rättsakter är belägen och ska inte påverka tystnadsplikten som avses i artikel 50.1.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att, om finansiella tillsynsmyndigheter identifierar svagheter i det interna kontrollsystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och ett kreditinstituts tillämpning av villkoren i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] som väsentligt ökar de risker som institutet utsätts eller kan utsättas för, den finansiella tillsynsmyndigheten omedelbart underrättar Europeiska bankmyndigheten (EBA) och den myndighet eller det organ som utövar tillsyn över kreditinstitutet i enlighet med direktiv (EU) 2013/36, inbegripet ECB när den agerar i enlighet med rådets förordning (EU) 1024/2013³¹.

I händelse av potentiellt ökad risk ska finansiella tillsynsmyndigheter kunna ha förbindelse med de myndigheter som utövar tillsyn över institutet i enlighet med direktiv (EU) 2013/36 och utarbeta en gemensam bedömning som ska meddelas EBA. Penningtvättsmyndigheten ska hållas underrättad om alla sådana meddelanden.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att, om finansiella tillsynsmyndigheter finner att ett kreditinstitut har vägrat att ingå en affärsförbindelse men den dokumenterade kundkännedomen enligt artikel 17.2 inte motiverar en sådan vägran, ska de underrätta myndigheterna med ansvar för att säkerställa det institutets efterlevnad av direktiv (EU) 2014/92 eller direktiv (EU) 2015/2366.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansiella tillsynsmyndigheter samarbetar med resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 3.18 i direktiv 2014/59/EU eller utsedda myndigheter enligt definitionen i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU. Finansiella tillsynsmyndigheter ska underrätta sådana myndigheter om resultaten av de åtgärder för kundkännedom som tillämpats enligt kapitel III i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] och om alla konton som har upphävts av finansunderrättelseenheten enligt artikel 20.
5. Finansiella tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter ska lämna en årsrapport till penningtvättsmyndigheten om sitt samarbete med andra myndigheter enligt den här artikeln.
6. Senast [*två år efter dagen för införlivandet av detta direktiv*] ska penningtvättsmyndigheten, i samråd med EBA, utfärda riktlinjer om samarbete mellan finansiella tillsynsmyndigheter och de myndigheter som avses i punkterna 2, 3 och 4, inbegripet om finansunderrättelseenheternas nivå av inblandning i sådant samarbete.

³¹ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

Artikel 49

Samarbete som rör revisorer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheter med ansvar för revisorer och, i tillämpliga fall, myndigheter som övervakar självreglerande organ enligt kapitel IV i detta direktiv, deras finansunderrättelseenheter och myndigheterna med behörighet att utöva tillsyn över lagstadgade revisorer och revisionsföretag enligt artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG³² och artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 537/2014³³ fungerar i nära samarbete med varandra inom sina ansvarsområden och ger varandra uppgifter som är relevanta för att de ska kunna fullgöra sina respektive uppdrag.

Konfidentiell information som utbyts enligt den här artikeln ska användas av de myndigheter som avses i första stycket enbart för att utöva sina funktioner inom ramen för detta direktiv eller de andra unionsakter som avses i första stycket och i samband med administrativa och rättsliga förfaranden med specifik koppling till utövandet av dessa funktioner.

2. Medlemsstaterna får förbjuda de myndigheter som avses i punkt 1 att samarbeta när sådant samarbete, inbegripet utbytet av information, skulle inkräkta på en pågående utredning, undersökning eller ett förfarande i enlighet med straffrätt och förvaltningsrätt i den medlemsstat där myndigheterna är belägna.

Artikel 50

Utbyte av information som rör kreditinstitut och finansiella institut mellan enheter som är bundna av tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla personer som arbetar eller som har arbetat för finansiella tillsynsmyndigheter samt revisorer och experter som är verksamma för finansiella tillsynsmyndigheters räkning ska vara bundna av tystnadsplikt.

Utan att det påverkar fall som omfattas av utredning och lagföring av brott enligt medlemsstaternas nationella rätt eller unionsrätt och uppgifter som lämnats till finansunderrättelseenheten enligt artikel 32, får konfidentiell information som de personer som avses i första stycket erhåller i tjänsten enligt detta direktiv röjas endast i sammandrag eller i sammanställning på ett sätt som gör att det är omöjligt att identifiera enskilda kreditinstitut och finansiella institut.

2. Vad som sägs i punkt 1 får inte utgöra hinder för utbyte av information mellan
 - a) finansiella tillsynsmyndigheter, inom en medlemsstat eller i olika medlemsstater, inbegripet penningtvättsmyndigheten när den agerar i enlighet med artikel 5.2 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till inrättande av en penningtvättsmyndighet – COM/2021/421 final*],
 - b) finansiella tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter,

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning, om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

- c) finansiella tillsynsmyndigheter och behöriga myndigheter med ansvar för kreditinstitut och finansiella institut i enlighet med andra lagstiftningsakter som rör tillsyn av kreditinstitut och finansiella institut, inbegripet ECB när den agerar i enlighet med förordning (EU) 1024/2013, inom en medlemsstat eller i olika medlemsstater.

För tillämpningen av första stycket c ska utbytet av information omfattas av de krav avseende tystnadsplikt som anges i punkt 1.

- 3. Alla myndigheter som tar emot konfidentiell information enligt punkt 2 ska endast använda denna information
 - a) för att fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv eller enligt andra lagstiftningsakter inom ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, tillsynsreglering och tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut, inbegripet påförande av sanktioner,
 - b) vid överklagande av myndighetens beslut, inbegripet domstolsförfarande,
 - c) vid domstolsförfaranden som har inletts enligt särskilda bestämmelser i unionsrätt antagen på området för detta direktiv eller på området för tillsynsreglering och tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut.

Artikel 51

Utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter och med andra myndigheter

- 1. Med undantag för de fall som omfattas av artikel 51.2 i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] ska medlemsstaterna godkänna utbytet av information mellan
 - a) tillsynsmyndigheter och de myndigheter som övervakar självreglerande organ enligt kapitel IV i detta direktiv, inom samma medlemsstat eller i olika medlemsstater,
 - b) tillsynsmyndigheter och de myndigheter som enligt lag har ansvar för tillsynen över finansmarknaderna inom ramen för deras respektive tillsynsfunktioner,
 - c) tillsynsmyndigheter med ansvar för revisorer och, i tillämpliga fall, myndigheter som övervakar självreglerande organ enligt kapitel IV i detta direktiv, och myndigheter med behörighet att övervaka lagstadgade revisorer och revisionsföretag enligt artikel 32 i direktiv 2006/43/EG och artikel 20 i förordning (EU) 537/2014, inbegripet myndigheter i olika medlemsstater.

Kraven på tystnadsplikt som fastställs i artikel 50.1 och 50.3 får inte utgöra hinder för sådant utbyte av information.

Konfidentiell information som utbyts enligt den här punkten ska endast användas vid fullgörandet berörda myndigheters uppgifter, och i samband med administrativa och rättsliga förfaranden med specifik koppling till utövandet av dessa funktioner. Den information som mottagits ska i samtliga fall omfattas av krav avseende tystnadsplikt som är minst likvärdiga med dem som avses i artikel 50.1.

- 2. Medlemsstaterna får tillåta att viss information lämnas ut till andra nationella myndigheter som enligt lag har ansvar för tillsyn över finansmarknaderna, eller med specifikt ansvar för att bekämpa eller utreda penningtvätt, dess förbrott eller finansiering av terrorism. Kraven på tystnadsplikt som fastställs i artikel 50.1 och 50.3 får inte utgöra ett hinder för sådant utlämnande.

Konfidentiell information som utbyts enligt denna punkt ska dock enbart användas för berörda myndigheters rättsliga uppgifter. Personer med tillgång till sådan information ska omfattas av krav på tystnadsplikt som är åtminstone likvärdiga med dem som avses i artikel 50.1.

3. Medlemsstaterna får tillåta att viss information som rör tillsyn över att ansvariga enheter efterlever kraven i förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning – COM/2021/420 final*] lämnas ut till parlamentariska undersökningskommittéer, revisionsrätter och andra enheter med ansvar för undersökningar i den egna medlemsstaten, på följande villkor:
- a) Enheterna har ett klart definierat mandat enligt nationell rätt att undersöka eller granska agerandet hos tillsynsmyndigheter eller myndigheter med ansvar för lagar och föreskrifter om en sådan tillsyn.
 - b) Informationen är strikt nödvändig för fullgörandet av det mandat som avses i led a.
 - c) De personer som har tillgång till informationen är enligt nationell lagstiftning föremål för krav avseende tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i punkt 1.
 - d) Information som har sitt ursprung i en annan medlemsstat får inte lämnas ut utan uttryckligt medgivande från den tillsynsmyndighet som har lämnat ut den, och endast för de ändamål för vilka den tillsynsmyndigheten har medgett att den lämnas ut.

Avsnitt 3

Riktlinjer om samarbete

Artikel 52

Riktlinjer för samarbete vid bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

Senast [*två år efter dagen för införlivandet av detta direktiv*] ska penningtvättsmyndigheten, i samarbete med ECB, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europol, Eurojust och den europeiska åklagarmyndigheten utfärda riktlinjer om

- a) samarbete mellan behöriga myndigheter enligt avsnitt 1 i det här kapitlet, samt med de myndigheter som avses i avsnitt 2 i det här kapitlet och myndigheterna med ansvar för de register som avses i avsnitt 1 av kapitel II i detta direktiv, för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism,
- b) förfaranden som ska användas av myndigheter med behörighet att utöva tillsyn över eller övervaka ansvariga enheter enligt andra unionsakter för att beakta farhågor för penningtvätt och finansiering av terrorism när de fullgör sina uppgifter enligt sina respektive unionsakter.

KAPITEL VI

UPPGIFTSSKYDD

Artikel 53

Behandling av vissa kategorier av personuppgifter

1. I den utsträckning som det är absolut nödvändigt för detta direktivs ändamål får behöriga myndigheter behandla särskilda kategorier av personuppgifter som det hänvisas till i artikel 9.1 i förordning (EU) 2016/679 och personuppgifter om fällande domar i brottmål samt överträdelse som avses i artikel 10 av den förordningen förutsatt att lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter och följande ytterligare skyddsåtgärder vidtas:
 - a) Behandling av sådan information ska endast ske i enskilda fall av varje behörig myndighets personal som har blivit särskilt utsedd och auktoriserad att utföra dessa uppgifter.
 - b) De behöriga myndigheternas personal ska hålla hög yrkesmässig standard när det gäller sekretess och uppgiftsskydd, samt ha stor integritet och rätt kompetens.
 - c) Tekniska och organisatoriska åtgärder ska finnas för att säkerställa en hög teknisk säkerhetsstandard för uppgifterna.
2. De skyddsåtgärder som avses i punkt 1 ska också tillämpas på den behandling enligt detta direktiv av särskilda kategorier av uppgifter som avses i artikel 10.1 i förordning (EU) 2018/1725 och personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och lagöverträdelse som innefattar brott, som avses i artikel 11 i den förordningen, som sker i EU:s institutioner, byråer och organ.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 54

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism som inrättats genom artikel 28 i förordning [infoga hänvisning – förslag till omarbeting av förordning (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 55

Övergångshantering av FIU.net

Senast [tre år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv] ska kommissionen överföra hanteringen av FIU.net till penningtvättmyndigheten.

Fram till dess att en sådan överföring har genomförts ska kommissionen lämna den hjälp som är nödvändig för driften av FIU.net och utbytet av information mellan finansunderrättelseenheter inom unionen. För detta ändamål ska kommissionen regelbundet sammankalla möten inom EU:s plattform för finansunderrättelseenheter bestående av företrädare för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter i syfte att övervaka driften av FIU.net.

Artikel 56

Granskning

Senast [*fem år efter dagen för införlivandet av detta direktiv*], och därefter vart tredje år, ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Artikel 57

Upphävande

Direktiv (EU) 2015/849 ska upphöra att gälla med verkan från och med den [*dagen för införlivande*].

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och till förordning [*infoga hänvisning – förslag till penningtvättsförordning*] och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 58

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*infoga datum – tre år efter dagen för ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 59

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 60

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande